

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

POL - 2018/1
Formularz skargi

Informacja o formularzu skargi

Niniejszy formularz jest oficjalnym dokumentem prawnym i może mieć wpływ na Państwa prawa i obowiązki. Należy wypełnić go według instrukcji zawartych w dokumencie „Jak wypełnić formularz skargi”. Proszę sprawdzić, czy wypełnili Państwo wszystkie rubryki dotyczące Państwa sytuacji oraz czy załączone zostały wszelkie niezbędne dokumenty.

Q 12

Uwaga : Skarga nie zostanie przyjęta, jeżeli nie jest kompletna (art. 47 Regulaminu Trybunału). W szczególności należy zauważyć, że art. 47 ust. 2 a) Regulaminu stanowi, iż zwięzłe oświadczenie dotyczące stanu faktycznego, zarzucane naruszenia oraz informacje związane ze spełnieniem kryteriów dopuszczalności, MUSZĄ BYĆ przedstawione w odpowiedniej części formularza skargi. Wypełniony formularz powinien umożliwić Trybunałowi określenie rodzaju skargi i jej przedmiotu, bez odwoływania się do jakichkolwiek innych dokumentów.

Kod kreskowy

Jeżeli otrzymali już Państwo kody kreskowe od Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w okienku poniżej należy nakleić jedną etykietkę z kodem.

Numer sprawy

Jeżeli otrzymali już Państwo od Trybunału numer sprawy dla niniejszej skargi, proszę go wpisać w okienku poniżej.

A. Skarżący

A.1. Osoba fizyczna

Niniejsza część dotyczy tylko skarżących będących osobami fizycznymi. Jeżeli skarżącym jest jednostka organizacyjna, należy wypełnić część A.2.

1. Nazwisko

DROZD

2. Imię (imiona)

DAGMARA

3. Data urodzenia

2 2 0 3 1 9 6 7 n.p. 31/12/1960
D D M M R R R R

4. Miejsce urodzenia

Wrocław

5. Obywatelstwo

polskie

6. Adres

ul. Bolesława Chrobrego 29B
55-330 Mrozów

7. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

+48 502 611 055

8. E-mail (jeśli skarżący taki posiada)

dagmara.drozd@gazeta.pl

9. Płeć

☐

mężczyzna

☒

kobieta

A.2. Jednostka organizacyjna

Niniejszą część należy wypełnić, jedynie jeżeli skarżący jest spółką, organizacją pozarządową, stowarzyszeniem lub inną osobą prawną. W takim przypadku należy również wypełnić część D.1.

10. Nazwa

11. Numer rejestru (np. numer KRS) (jeśli dotyczy)

12. Data rejestracji lub zawiązania (jeśli dotyczy)

n.p. 27/09/2012
D D M M R R R R

13. Przedmiot działalności

14. Adres siedziby

15. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

16. E-mail

B. Państwo (państwa), przeciwko któremu (którym) skierowana jest skarga

17. Proszę zakreślić pole (pola) odpowiadające Państwu (Państwom), przeciwko któremu (którym) skierowana jest skarga

☐ ALB - Albania	☐ ITA - Włochy
☐ AND - Andorra	☐ LIE - Liechtenstein
☐ ARM - Armenia	☐ LTU - Litwa
☐ AUT - Austria	☐ LUX - Luksemburg
☐ AZE - Azerbejdżan	☐ LVA - Łotwa
☐ BEL - Belgia	☐ MCO - Monako
☐ BGR - Bułgaria	☐ MDA - Mołdawia
☐ BIH - Bośnia i Hercegowina	☐ MKD - BJR Macedonii
☐ CHE - Szwajcaria	☐ MLT - Malta
☐ CYP - Cypr	☐ MNE - Czarnogóra
☐ CZE - Czechy	☐ NLD - Holandia
☐ DEU - Niemcy	☐ NOR - Norwegia
☐ DNK - Dania	☒ POL - Polska
☐ ESP - Hiszpania	☐ PRT - Portugalia
☐ EST - Estonia	☐ ROU - Rumunia
☐ FIN - Finlandia	☐ RUS - Rosja
☐ FRA - Francja	☐ SMR - San Marino
☐ GBR - Wielka Brytania	☐ SRB - Serbia
☐ GEO - Gruzja	☐ SVK - Słowacja
☐ GRC - Grecja	☐ SVN - Słowenia
☐ HRV - Chorwacja	☐ SWE - Szwecja
☐ HUN - Węgry	☐ TUR - Turcja
☐ IRL - Irlandia	☐ UKR - Ukraina
☐ ISL - Islandia	

C. Pełnomocnik (pełnomocnicy) skarżącego (osoby fizycznej)

Osoba fizyczna nie musi być reprezentowana przez adwokata/radcę prawnego na tym etapie postępowania. Jeśli skarżący nie wyznaczył pełnomocnika, należy przejść do części E.

Jeżeli skarga składana jest w imieniu osoby fizycznej przez osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym (np. członka rodziny, przyjaciela lub kuratora), pełnomocnik ten powinien wypełnić część C.1; jeśli skarga składana jest przez adwokata lub radcę prawnego, należy wypełnić część C.2. W obu tych przypadkach należy wypełnić część C.3.

C.1. Pełnomocnik niebędący adwokatem lub radcą prawnym

18. Tytuł do reprezentacji/więź/funkcja

19. Nazwisko

20. Imię (imiona)

21. Obywatelstwo

22. Adres

23. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

24. Faks

25. E-mail

C.2. Adwokat lub radca prawny

26. Nazwisko

Osik

27. Imię (imiona)

Paweł Wojciech

28. Obywatelstwo

polskie

29. Adres

ul. Sandomierska 8 lok. 5, 02-567 Warszawa

30. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

22 898 22 18

31. Faks

22 898 22 19

32. E-mail

osik@pietrzaksidor.pl

C.3. Pełnomocnictwo

Skarżący, chcąc upoważnić jakąkolwiek osobę do działania w jego imieniu, musi złożyć podpis w pierwszym okienku poniżej; wskazana przez niego osoba musi wyrazić zgodę na reprezentowanie skarżącego składając podpis w drugim okienku poniżej.

Niniejszym upoważniam wyżej wymienioną osobę do reprezentowania mnie w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym mojej skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

33. Podpis skarżącego

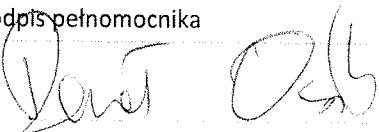
34. Data

09/01/2019
D D M M R R R R

np. 27/09/2015

Niniejszym przyjmuję pełnomocnictwo do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

35. Podpis pełnomocnika

36. Data

D D M M R R R R

np. 27/09/2015

Prowadzenie korespondencji z Trybunałem drogą elektroniczną

37. E-mail do założenia konta eComms (Jeśli pełnomocnik jest już użytkownikiem platformy eComms, należy wpisać używany e-mail)

Wypełniając to pole wyrażam zgodę na używanie platformy eComms.

C. Pełnomocnik (pełnomocnicy) skarżącego (osoby fizycznej)

Osoba fizyczna nie musi być reprezentowana przez adwokata/radcę prawnego na tym etapie postępowania. Jeśli skarżący nie wyznaczył pełnomocnika, należy przejść do części E.

Jeżeli skarga składana jest w imieniu osoby fizycznej przez osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym (np. członka rodziny, przyjaciela lub kuratora), pełnomocnik ten powinien wypełnić część C.1; jeśli skarga składana jest przez adwokata lub radcę prawnego, należy wypełnić część C.2. W obu tych przypadkach należy wypełnić część C.3.

C.1. Pełnomocnik niebędący adwokatem lub radcą prawnym

18. Tytuł do reprezentacji/więź/funkcja

19. Nazwisko

20. Imię (imiona)

21. Obywatelstwo

22. Adres

23. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

24. Faks

25. E-mail

C.2. Adwokat lub radca prawny

26. Nazwisko

Mączka-Pacholak

27. Imię (imiona)

Małgorzata Aleksandra

28. Obywatelstwo

polskie

29. Adres

ul. Sandomierska 8 lok. 5, 02-567 Warszawa

30. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

22 898 22 18

31. Faks

22 898 22 19

32. E-mail

maczka@pietrzaksidor.pl

C.3. Pełnomocnictwo

Skarżący, chcąc upoważnić jakąkolwiek osobę do działania w jego imieniu, musi złożyć podpis w pierwszym okienku poniżej; wskazana przez niego osoba musi wyrazić zgodę na reprezentowanie skarżącego składając podpis w drugim okienku poniżej.

Niniejszym upoważniam wyżej wymienioną osobę do reprezentowania mnie w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym mojej skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

33. Podpis skarżącego

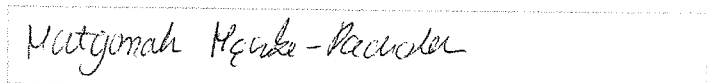
34. Data

 np. 27/09/2015
D D M M R R R R

Niniejszym przyjmuję pełnomocnictwo do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

35. Podpis pełnomocnika

36. Data

 np. 27/09/2015
D D M M R R R R
Prowadzenie korespondencji z Trybunałem drogą elektroniczną

37. E-mail do założenia konta eComms (Jeśli pełnomocnik jest już użytkownikiem platformy eComms, należy wpisać używany e-mail)

Wypełniając to pole wyrażam zgodę na używanie platformy eComms.

D. Pełnomocnik (pełnomocnicy) jednostki organizacyjnej

Jeśli skarżącym jest jednostka organizacyjna, musi ona być reprezentowana w postępowaniu przed Trybunałem przez osobę uprawnioną do takiej reprezentacji (np. należycie upoważnionego dyrektora lub innego reprezentanta). Szczegółowe informacje dotyczące tej osoby powinny zostać podane w części D.1.

Jeśli reprezentująca jednostkę organizacyjną osoba wyznacza adwokata lub radcę prawnego do działania w jej imieniu, musi wypełnić również części D.2 i D.3

D.1. Osoba reprezentująca jednostkę organizacyjną

38. Tytuł do reprezentacji/więź/funkcja (proszę dołączyć kopię tytułu do reprezentacji)

39. Nazwisko

40. Imię (imiona)

41. Obywatelstwo

42. Adres

43. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

44. Faks

45. E-mail

D.2. Adwokat lub radca prawny

46. Nazwisko

47. Imię (imiona)

48. Obywatelstwo

49. Adres

50. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

51. Faks

52. E-mail

D.3. Pełnomocnictwo

Osoba reprezentująca jednostkę organizacyjną musi umocować adwokata lub radcę prawnego do działania w jej imieniu składając podpis w pierwszym okienku poniżej; wskazany przez niego adwokat lub radca prawny musi wyrazić zgodę na reprezentację składając podpis w drugim okienku poniżej.

Niniejszym upoważniam osobę wskazaną w części D.2 do reprezentowania jednostki organizacyjnej w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

53. Podpis osoby reprezentującej jednostkę organizacyjną

54. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Niniejszym przyjmuję pełnomocnictwo do reprezentowania jednostki organizacyjnej w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

55. Podpis adwokata lub radcy prawnego

56. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Prowadzenie korespondencji z Trybunałem drogą elektroniczną

57. E-mail do założenia konta eComms (Jeśli pełnomocnik jest już użytkownikiem platformy eComms, należy wpisać używany e-mail)
Wypełniając to pole wyrażam zgodę na używanie platformy eComms.

Przedmiot skargi

Wszystkie informacje dotyczące stanu faktycznego, podnoszonych zarzutów oraz wyczerpania krajowych środków odwoławczych, a także zachowania terminu 6 miesięcy (art. 35 ust. 1 Konwencji) powinny zostać zawarte w tej partii formularza (części E, F i G). Te części formularza muszą zostać wypełnione, nie wystarczy również odwołać się do informacji zawartych na załączonych kartkach. Zobacz: artykuł 47 § 2 Regulaminu Trybunału, dokument „Wszczęcie Procedury” na stronie internetowej Trybunału (w języku angielskim i francuskim), jak również dokument „Jak wypełnić formularz skargi”.

E. Opis stanu faktycznego

- 58.
1. Skarżąca jest obywatelką Polski, urodzoną w 1967 roku w Polsce. Obecnie wykonuje zawód nauczycielki akademickiej z zakresu lektoratu języka angielskiego we Wrocławiu, w Polsce.
 2. Skarżąca brała udział w obywatelskim ruchu „Obywatele RP” - grupy obywateli protestujących przeciwko nadużyciom władzy i w obronie demokracji w Polsce. W dniu 22 czerwca 2017 r. Skarżąca w ramach działalności wspomnianej grupy, brała udział w obywatelskim proteście przeciwko reformom polskiego wymiaru sprawiedliwości, wdrażanym przez obecny rząd polski, w szczególności w zakresie zmiany organizacji i funkcjonowania Sądu Najwyższego, Krajowej Rady Sądownictwa oraz sądownictwa powszechnego. W ocenie Skarżącej reformy te zmierzały do ograniczenia niezależności sądów i niezawisłości sędziowskiej.
 3. Wydarzenia związane z reformami polskiego wymiaru sprawiedliwości, w związku z którymi odbywał się protest, były przedmiotem szerokiego zainteresowania opinii publicznej w kraju oraz na arenie międzynarodowej. Między innymi, w związku z przedmiotową reformą, w dniu 24 września 2018 r. Komisja Europejska złożyła skargę przeciwko Polsce do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie nowelizacji ustawy o Sądzie Najwyższym, która – w ocenie Komisji – naruszała art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej ze względu na skrócenie kadencji sędziów poprzez obniżenie wieku emerytalnego. W skardze Komisja Europejska argumentowała, że ustawa ta narusza zasadę niezależności sędziowskiej, a zatem również zasadę nieusuwalności sędziów, z pogwałceniem zasady niezależności sądownictwa.
 4. Protest w dniu 22 czerwca 2017 r. miał charakter pokojowy i odbywał się zarówno wokół, jak i na terenie otaczającym Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. W ramach protestu Skarżąca, zgodnie z obowiązującą procedurą, pobrała jednorazową kartę wstępu na teren budynków sejmowych. Następnie wraz z grupą innych protestujących została wprowadzona przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej (mundurowej formacji porządkowej działającej na terenie Sejmu) na teren otaczający budynki sejmowe i, po przejściu przez bramę wjazdową, wraz z innymi protestującymi rozwinęła transparent z napisem „brońcie niezależności sądów”. Grupa protestujących została natychmiast wyprowadzona przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej poza teren budynków Sejmu, przy użyciu środków przymusu bezpośredniego (załącznik 1 – artykuł prasowy).
 5. W dniu 31 lipca 2017 r. Skarżąca otrzymała z Kancelarii Sejmu – Straży Marszałkowskiej korespondencję z pismem z dnia 14 lipca 2017 r., podpisanym przez Zastępcę Komendanta Straży Marszałkowskiej, Wojciecha Leśnika (załącznik 2 – pismo Zastępcy Komendanta Straży Marszałkowskiej). W piśmie z 14 lipca 2017 r. Zastępca Komendanta Straży Marszałkowskiej poinformował Skarżącą, że w związku z zakłóceniem porządku poprzez nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów bezpieczeństwa na terenie budynków sejmowych w dniu 22 czerwca 2017 r., została podjęta decyzja o czasowym zawieszeniu prawa Skarżącej wstępu do budynków sejmowych, obowiązującym do dnia 21 czerwca 2018 r. Przedmiotowa decyzja nie została jednak doręczona Skarżącej w piśmie z 14 lipca 2017 r., ani na późniejszym etapie postępowania.
 6. Jako podstawa prawna czasowego zakazu wstępu na teren budynków sejmowych wskazany został § 21 ust. 1 Zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu (załącznik 3 – zarządzenie Marszałka Sejmu – dalej: „Zarządzenie”). Zgodnie z § 21 ust. 1 Zarządzenia, w uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu, Komendant Straży Marszałkowskiej, po powiadomieniu odpowiednio Szefa Kancelarii Sejmu i Szefa Kancelarii Senatu, może czasowo zawiesić prawo wstępu na tereny i do budynków oraz wjazdu na tereny osobie, na rzecz której wystawiono dokument, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 4-8 i § 7 ust. 1 Zarządzenia, albo taki dokument unieważnić. Dokumentem uprawniającym do wstępu do budynków sejmowych, który otrzymała Skarżąca w dniu 22 czerwca 2017 r. Skarżąca, była jednorazowa karta wstępu, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 7 Zarządzenia.
 7. Katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego – a zatem mogącego być podstawą praw i obowiązków obywateli – w Rzeczypospolitej Polskiej, określony jest w art. 87 Konstytucji RP. Zgodnie ze wspomnianym przepisem, źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia, a ponadto, na obszarze działania organów, które je ustanowiły – akty prawa miejscowego. Z kolei, zgodnie z art. 93 ust. 2 Konstytucji RP, zarządzenia są wydawane tylko na podstawie ustawy i nie mogą stanowić podstawy decyzji wobec obywateli, osób prawnych oraz innych podmiotów. Kryteria różnicujące źródła prawa powszechnie obowiązującego oraz zarządzenia mają charakter gwarancyjny. Należą do nich m.in. tryb promulgacji przedmiotowych aktów prawnych oraz organ uprawniony do ich wydania. Zarządzenie Marszałka Sejmu, wskazane w pkt. 5 niniejszej skargi, mieści się w kategorii określonej w art. 93 ust. 2 Konstytucji RP, a w konsekwencji nie może być podstawą decyzji skierowanej do obywateli.

Opis stanu faktycznego (ciąg dalszy)

- 59.
8. Co istotne w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 61 Konstytucji RP, obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje w szczególności dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów (takich jak Sejm RP), z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu. Ograniczenie tego prawa może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Zgodnie z art. 61 ust. 4 Konstytucji RP, tryb udzielania powyższych informacji, określa – w odniesieniu do Sejmu - jego regulamin.
9. Rozwinięcie normy konstytucyjnej wyrażonej w art. 61 Konstytucji RP znajduje się w art. 172 ust. 1 uchwały Sejmu z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (dalej: „Regulamin Sejmu”). Zgodnie z powyższym przepisem, posiedzenia Sejmu są jawne, co zapewnia się w szczególności poprzez: wcześniejsze informowanie opinii publicznej o posiedzeniach Sejmu, umożliwienie prasie, radiu i telewizji sporządzania sprawozdań z posiedzeń Sejmu, oraz umożliwienie publiczności obserwowania obrad Sejmu z galerii w sali posiedzeń Sejmu, na zasadach określonych przez Marszałka Sejmu w przepisach porządkowych. Wskazać należy, że Regulamin Sejmu jest aktem prawnym o charakterze wewnętrznym, wydanym poza procesem legislacyjnym przewidzianym dla ustaw (nie podlega kontroli Senatu, ani podpisowi Prezydenta RP). Jako taki zaś, Regulamin Sejmu nie może stanowić – w świetle art. 31 ust. 3 Konstytucji RP – podstawy ograniczenia praw i wolności przewidzianych w Konstytucji.
10. W dniu 30 sierpnia 2017 r., Skarżąca zaskarżyła decyzję Komendanta Straży Marszałkowskiej z 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu jej prawa wstępu do budynków sejmowych, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (załącznik 4 – skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego). Podstawą kontroli odwoławczej zaskarżonej decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej był przepis art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej: „p.p.s.a”), zgodnie z którym kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg, między innymi, na inne niż decyzje administracyjne i postanowienia organów administracji publicznej czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania egzekucyjnego w administracji.
11. W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 30 sierpnia 2017 r., Skarżąca zarzuciła decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej o zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych: 1) naruszenie przepisu prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 93 § 2 Konstytucji RP przez wydanie względem Skarżącej decyzji o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r., na podstawie § 21 ust. 1 Zarządzenia, tj. na podstawie regulacji prawa wewnątrznie, a nie prawa powszechnie obowiązującego; 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 61 ust. 1, 2 i 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP przez bezpodstawne ograniczenie prawa Skarżącej do informacji publicznej, którego elementem jest prawo wstępu na posiedzenia organów kolegialnych na podstawie regulacji prawa wewnątrznie, a nie prawa powszechnie obowiązującego, a dodatkowo przepisu prawa nie posiadającego rangi ustawy; oraz 3) naruszenie przepisu prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 2 Konstytucji RP przez zastosowanie regulacji § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1, która przez brak wskazania okresu, na jaki może zostać orzeczone zawieszenie prawa wstępu do budynków sejmowych, brak dokładnego określenia zachowania, które uzasadniałoby zastosowanie tej regulacji, a także brak obowiązku wskazania przez Komendanta Straży Marszałkowskiej podstawy prawnej podjętej decyzji, narusza zasadę poprawnej legislacji wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego. Skarżąca wniosła o uchylenie w całości decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. o zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. i umorzenie postępowania administracyjnego.
12. W dniu 3 października 2017 r. Komendant Straży Marszałkowskiej przekazał skargę oraz akta sprawy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnosząc jednocześnie odpowiedź na skargę (załącznik 5 – odpowiedź Komendanta Straży Marszałkowskiej na skargę administracyjną). Co istotne, wśród przekazanych Sądowi akt sprawy, nie znalazła się zaskarżona decyzja Komendanta Straży Marszałkowskiej. W odpowiedzi na skargę, Komendant Straży Marszałkowskiej podniósł, że rzeczywistą podstawą decyzji o czasowym zakazie wstępu do budynków sejmowych stanowiły uprawnienia Straży Marszałkowskiej określone w art. 128 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1-4 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (obecnie ustawa ta już nie obowiązuje, jednak jej przepisy znajdują zastosowanie w sprawie Skarżącej), zgodnie z którymi funkcjonariusze Straży Marszałkowskiej w ramach swoich obowiązków mają prawo m.in. wydawać polecenia osobom, których zachowanie może stworzyć zagrożenie dla bezpieczeństwa osób, obiektów i urządzeń podlegających ochronie Straży Marszałkowskiej, a w szczególności wydawać polecenia opuszczenia przez osoby miejsca, w którym przebywanie może stanowić zagrożenie. Zdaniem Komendanta Straży Marszałkowskiej, przedmiotowy zakaz wstępu do budynków sejmowych na okres roku mieścił się w ramach uprawnienia wydawania polecenia opuszczenia miejsca indywidualnej osobie. § 21 ust. 1 Zarządzenia w ocenie Komendanta ma charakter normy doprecyzowującej powyższe uprawnienie, wskazującej, że jedynie Komendant Straży Marszałkowskiej, a nie inny strażnik, ma kompetencje

Opis stanu faktycznego (ciąg dalszy)

60. do nałożenia czasowego zakazu wstępu do budynków sejmowych. Zdaniem organu, zostały spełnione ponadto przesłanki ograniczenia prawa wstępu na posiedzenia Sejmu, określone w art. 61 ust. 3 Konstytucji RP, w postaci konieczności zapewnienia bezpieczeństwa publicznego na terenie Sejmu, nałożony środek miał zaś charakter proporcjonalny.
13. W dniu 22 stycznia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w sprawie o sygn. akt IV SA Wa/2668/17 wydał postanowienie o odrzuceniu (braku przyjęcia do merytorycznego rozpoznania) skargi Skarżącej z 30 sierpnia 2017 r. (załącznik 6 – postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie). W myśl uzasadnienia postanowienia, Straż Marszałkowska jest komórką organizacyjną Kancelarii Sejmu, bezpośrednio nadzorowaną przez Szefa Kancelarii Sejmu, a jednocześnie formacją umundurowaną podległą Marszałkowi Sejmu. W konsekwencji, Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej w rozumieniu art. 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, i w związku z tym jego czynności, wykonywane przez strażników Straży Marszałkowskiej w zakresie ochrony Sejmu, nie podlegają kognicji sądów administracyjnych. Tym samym, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie doszedł do wniosku, że nałożenie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych nie miało waloru aktu ani czynności z zakresu administracji publicznej, podlegającej kontroli sądowej.
14. W dniu 2 marca 2018 r., Skarżąca wniosła, za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 r. (załącznik 7 – skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego). W skardze kasacyjnej Skarżąca wskazała na naruszenie przez sąd I instancji przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a w zw. z art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych w zw. z art. 184 Konstytucji RP polegające na wadliwym przyjęciu, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej oraz na wadliwym przyjęciu, że wydane przez niego rozstrzygnięcie z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu Skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. nie stanowi ani aktu, ani czynności z zakresu administracji publicznej (działalności administracji publicznej) podlegającej kontroli sądu administracyjnego, a w konsekwencji - naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 w związku z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, polegające na nieprzeprowadzeniu sądowej kontroli zgodności z prawem rozstrzygnięcia Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu Skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r., a co za tym idzie, pozbawienie Skarżącej prawa dostępu do sądu i skutecznego środka odwoławczego w sytuacji naruszenia podstawowych praw i wolności Skarżącej, w szczególności prawa dostępu do informacji publicznej. Pismem z dnia 21 maja 2018 r., Skarżąca wniosła o rozpoznanie skargi kasacyjnej na rozprawie (załącznik 8 – pismo Skarżącej).
15. W dniu 20 lipca 2018 r., Komendant Straży Marszałkowskiej wniosł, za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o oddalenie skargi kasacyjnej (załącznik 9 – odpowiedź Komendanta Straży Marszałkowskiej na skargę kasacyjną). W odpowiedzi na skargę kasacyjną Komendant Straży Marszałkowskiej poparł argumentację sądu I instancji, że Komendant Straży Marszałkowskiej – jako pracownik Kancelarii Sejmu – nie jest organem administracji publicznej, zaś jego działania odnośnie Skarżącej miały charakter działań w ramach uprawnień jako funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej. Ponadto organ wskazał, że żaden z przepisów prawa nie przyznaje generalnego prawa wstępu na teren i do budynków Sejmu.
16. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznał skargę kasacyjną Skarżącej na posiedzeniu niejawnym. Postanowieniem z 16 listopada 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I OSK 3863/18, doręczonym pełnomocnikowi Skarżącej w dniu 3 grudnia 2018 r., oddalił skargę kasacyjną Skarżącej od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 22 stycznia 2018 r. (Załącznik 10 – postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego). W uzasadnieniu wskazanego orzeczenia Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że prawo wstępu na teren budynków sejmowych podlega bezwnioskowemu trybowi udostępniania informacji publicznej, i jako takie nie podlega ochronie sądowej. Ponadto, nawet gdyby przyjąć, że takiej ochronie podlega, to Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, a zatem jego działalność nie podlega kontroli sądowoadministracyjnej. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny, w myśl art. 129 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, Straż Marszałkowska jest komórką organizacyjną Kancelarii Sejmu, bezpośrednio nadzorowaną przez Szefa Kancelarii Sejmu a kierowaną przez Komendanta Straży Marszałkowskiej – w konsekwencji organem, w imieniu którego podejmowane są działania w zakresie dostępu do informacji publicznej, jest Marszałek Sejmu i Szef Kancelarii Sejmu. Nie można było zatem, zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, uznać czynności przedsięwziętych przez Komendanta Straży Marszałkowskiej jako działań organu administracji publicznej.
17. Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego nie podlegało dalszemu zaskarżeniu i stanowiło ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie Skarżącej.

F. Opis zarzucanych naruszeń Konwencji i/lub Protokołów wraz z uzasadnieniem

<p>61. Powoływany artykuł NARUSZENIE ART. 10 UST. 1 i UST. 2 KONWENCJI</p>	<p>Uzasadnienie</p> <p>1. W sprawie Skarżącej doszło do naruszenia jej prawa dostępu do informacji na temat działalności demokratycznie wybranych organów państwa – Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej – które to informacje były konieczne dla skutecznego korzystania przez Skarżącą z prawa do wolności wyrażania opinii, określonego w art. 10 ust. 1 Konwencji. Do naruszenia doszło poprzez nałożenie na Skarżącą przez Komendanta Straży Marszałkowskiej rocznego, prewencyjnego zakazu wstępu na teren Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz teren go otaczający. Ponadto, poprzez nałożenie na Skarżącą zakazu doszło także do naruszenia art. 10 ust. 2 Konwencji, na skutek nieproporcjonalnego, zbędnego w demokratycznym społeczeństwie ograniczenia prawa Skarżącej do wyrażania opinii, w oparciu o regulację o charakterze wewnętrznym, a zatem bez zachowania wymaganej, ustawowej formy ograniczeń w korzystaniu z wolności określonych w art. 10 ust. 1 Konwencji.</p> <p>2. Zgodnie z dotychczasowym orzecnictwem Trybunału, art. 10 ust. 1 Konwencji powinien być interpretowany w ten sposób, że obejmuje prawo do uzyskiwania informacji na temat działalności organów władzy publicznej, w szczególności gdy informacje te są niezbędne dla korzystania z prawa do wyrażania opinii, a ograniczenie dostępu do informacji publicznej może skutkować naruszeniem tego prawa (tak: Magyar Helsinki Bizottsag przeciwko Węgrom, skarga nr 18030/11, § 180).</p> <p>3. Decyzją o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych, Komendant Straży Marszałkowskiej pozbawił Skarżącą prawa wstępu na teren Sejmu na okres roku, a w konsekwencji pozbawił Skarżącą możliwości korzystania z prawa określonego w art. 61 ust. 2 Konstytucji, tj. prawa wstępu na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z wyborów powszechnych, tj. w sprawie Skarżącej – Sejmu, stanowiącego uszczegółowienie art. 10 ust. 1 Konwencji. Zakaz ten ograniczył możliwość korzystania przez Skarżącą, jako obywatelkę posiadającą pełnię praw publicznych, z prawa wglądu i kontroli działalności polskiego parlamentu. Ograniczone zostało tym samym prawo Skarżącej do swobodnego uzyskiwania informacji koniecznych dla kształtowania i wyrażania opinii w kwestiach istotnych dla życia publicznego, a w konsekwencji możliwości pełnego i świadomego w nim udziału. Takie działanie władz polskich naruszało prawo Skarżącej do wolności wyrażania opinii, określone w art. 10 ust. 1 Konwencji.</p> <p>4. Co więcej, naruszenie prawa Skarżącej nie spełniało wymagania legalności formalnej ograniczeń w korzystaniu z wolności określonej w art. 10 ust. 1 Konwencji. Podstawą prawną wydania przez Komendanta Straży Marszałkowskiej czasowego – rocznego – zakazu wstępu Skarżącej na teren budynków sejmowych, był § 21 ust. 1 Zarządzenia Marszałka Sejmu. Wspomniane Zarządzenie stanowi akt o charakterze wewnętrznym, regulujący kwestie porządkowe związane z pobytem osób na terenie kompleksu sejmowego. Zarządzenie wydane zostało przez organ niebędący centralnym organem administracji publicznej uprawnionym do wydawania aktów prawa powszechnie obowiązującego. Przedmiotowy akt prawny nie mieści się w zamkniętym katalogu źródeł prawa powszechnie obowiązującego, określonym w art. 87 Konstytucji RP, w szczególności nie ma formy ustawy. Z kolei, podstawą prawną Zarządzenia Marszałka Sejmu był art. 1 ust. 1 pkt 13 w zw. z art. 172 ust. 1, 2 i 3 Regulaminu Sejmu – a zatem akt prawny o charakterze pozaustawowym, niepodlegający procesowi legislacyjnemu przewidzianemu dla ustaw (a zatem niepodlegający kontroli Senatu jako wyższej izby parlamentu oraz Prezydenta RP, a co za tym idzie, prewencyjnej kontroli konstytucyjności).</p> <p>5. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału, podstawa prawna wprowadzanych ograniczeń w korzystaniu z wolności określonej w art. 10 ust. 1 Konwencji, musi być ujęta w sposób odpowiadający wymaganiom dostępności i przewidywalności, a objęta gwarancjami proceduralnymi chroniącymi przed arbitralnym działaniem władzy. (por. wyrok Trybunał z 26 kwietnia 1979 r. w sprawie Sunday Times p-ko Wielkiej Brytanii, skarga nr 6538/74, par. 49). W sprawie Skarżącej, podstawa prawna wprowadzanych ograniczeń nie spełniała powyższych kryteriów. Zarządzenie Marszałka Sejmu nie podlegało</p>
--	---

Opis zarzucanych naruszeń Konwencji i/lub Protokołów wraz z uzasadnieniem (ciąg dalszy)

62. Powoływany artykuł	<p>Uzasadnienie</p> <p>publikacji w powszechnie dostępnym promulgatorze, ani nie było poddane procedurze kontroli konstytucyjności przez Trybunał Konstytucyjny, jak w przypadku rozporządzeń wydawanych przez centralne organy administracji publicznej. Ponadto, sformułowanie przepisu § 21 ust. 1 Zarządzenia miało charakter blankietowy („w uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu”) i nie dawało Skarżącej możliwości świadomego dostosowania swojego zachowania do wymogów tego przepisu. W konsekwencji, doszło do naruszenia kryteriów przewidzianych w art. 10 ust. 2 Konwencji.</p> <p>(CIAĞ DALSZY UZASADNIENIA ZARZUTU W ZAŁĄCZNIKU DO FORMULARZA SKARGI)</p>
NARUSZENIE ART. 13 W ZW. Z ART. 10 UST. 1 I UST. 2 W ZW. Z ART. 6 UST. 1 KONWENCJI	<p>1. Skarżąca została pozbawiona prawa do skutecznego środka odwoławczego do właściwego organu państwowego, w związku z naruszeniem przez Komendanta Straży Marszałkowskiej jej prawa dostępu do informacji na temat działalności demokratycznie wybranych organów państwa, które to informacje były konieczne dla skutecznego korzystania przez Skarżącą z prawa do wolności wyrażania opinii, określonego w art. 10 ust. 1 Konwencji. Ponadto, poprzez odmowę przyjęcia do rozpoznania skargi Skarżącej do sądu administracyjnego, arbitralna, nieproporcjonalna i nieuzasadniona ingerencja władzy wykonawczej w podstawowe prawo obywatelskie Skarżącej, pozostała poza jakąkolwiek kontrolą niezależnego i niezawisłego sądu, czym naruszono także prawo dostępu do sądu Skarżącej, określone w art. 6 ust. 1 Konwencji.</p> <p>2. Decyzja Komendanta Straży Marszałkowskiej o nałożeniu na Skarżącą czasowego – rocznego – zakazu wstępu do Sejmu, stanowiła akt władzy państwowej wydany w ramach sprawowania władztwa administracyjnego, ograniczający, konwencyjne i konstytucyjne prawa Skarżącej, a ponadto skierowany do niej indywidualnie. Decyzja stanowiła ograniczenie praw konwencyjnych Skarżącej, tj. prawa wynikającego z art. 10 ust. 1 Konwencji. Jako taka, powinna zatem podlegać kontroli odwoławczej przez właściwy organ państwowy.</p> <p>(CIAĞ DALSZY UZASADNIENIA ZARZUTU W ZAŁĄCZNIKU DO FORMULARZA SKARGI)</p>
NARUSZENIE ART. 6 UST. 1 KONWENCJI	<p>1. W sprawie Skarżącej doszło do naruszenia jej prawa do rzetelnego procesu, na skutek braku doręczenia Skarżącej – na żadnym etapie postępowania – decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej o nałożeniu na nią rocznego zakazu wstępu na teren Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz tereny otaczające go, co uniemożliwiło Skarżącej poznanie motywów tej decyzji oraz poddanie jej skutecznej kontroli odwoławczej.</p> <p>2. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Trybunału, wyroki sądów i trybunałów powinny zawierać odpowiednie uzasadnienie, przedstawiające podstawy, na jakich się opierają. Celem uzasadnienia orzeczenia sądu jest wykazanie stronom, że ich sprawa została odpowiednio rozpoznana. Ponadto orzeczenie, które zostało uzasadnione, daje stronie możliwość odwołania się od niego. Jedynie wydawanie orzeczeń wraz z ich uzasadnieniem umożliwia publiczną kontrolę wymiaru sprawiedliwości (tak: Anna Dryzek przeciwko Polsce, skarga nr 12285/09; Hirvisaari przeciwko Finlandii, skarga nr 49684/99, § 30, 27 września 2001; Suominen przeciwko Finlandii, skarga nr 37801/97, § 36-37, 1 lipca 2003; oraz Kuznetsov i Inni przeciwko Rosji, skarga nr 184/02, § 83, 11 stycznia 2007).</p> <p>(CIAĞ DALSZY UZASADNIENIA ZARZUTU W ZAŁĄCZNIKU DO FORMULARZA SKARGI)</p>

G. Zgodność z kryteriami dopuszczalności wynikającymi z artykułu 35 § 1 Konwencji

W odniesieniu do każdego z zarzutów proszę wskazać, że wykorzystano skuteczne środki odwoławcze w kraju oraz wskazać datę, w której ostateczne orzeczenie (decyzja) krajowe zostało ogłoszone i doręczone, w celu ustalenia, że zachowany został termin sześciu miesięcy.

63. Zarzut(y)	Wykorzystane środki odwoławcze wraz z datą ostatecznych orzeczeń
NARUSZENIE ART. 10 UST. 1 i UST. 2 KONWENCJI	W dniu 30 sierpnia 2017 r., Skarżąca zaskarżyła decyzję Komendanta Straży Marszałkowskiej z 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu jej prawa wstępu do budynków sejmowych, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (załącznik 4). W dniu 22 stycznia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w sprawie o sygn. akt IV SA Wa/2668/17, wydał postanowienie o odrzuceniu skargi Skarżącej z 30 sierpnia 2017 r. (załącznik 6). W dniu 2 marca 2018 r., Skarżąca wniosła, za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 r. (załącznik 7). Postanowieniem z 16 listopada 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I OSK 3863/18, doręczonym pełnomocnikowi Skarżącej w dniu 3 grudnia 2018 r., oddalił skargę kasacyjną Skarżącej od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 22 stycznia 2018 r. (załącznik nr 10). Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego nie podlegało dalszemu zaskarżeniu i stanowiło ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie Skarżącej. W sprawie Skarżącej przysługiwała jedynie droga sądowo-administracyjna.
NARUSZENIE ART. 13 W ZW. Z ART. 10 UST. 1 i UST. 2 W ZW. Z ART. 6 UST. 1 KONWENCJI	W dniu 30 sierpnia 2017 r., Skarżąca zaskarżyła decyzję Komendanta Straży Marszałkowskiej z 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu jej prawa wstępu do budynków sejmowych, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (załącznik 4). W dniu 22 stycznia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w sprawie o sygn. akt IV SA Wa/2668/17, wydał postanowienie o odrzuceniu skargi Skarżącej z 30 sierpnia 2017 r. (załącznik 6). W dniu 2 marca 2018 r., Skarżąca wniosła, za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 r. (załącznik 7). Postanowieniem z 16 listopada 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I OSK 3863/18, doręczonym pełnomocnikowi Skarżącej w dniu 3 grudnia 2018 r., oddalił skargę kasacyjną Skarżącej od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 22 stycznia 2018 r. (załącznik nr 10). Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego nie podlegało dalszemu zaskarżeniu i stanowiło ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie Skarżącej. W sprawie Skarżącej przysługiwała jedynie droga sądowo-administracyjna.
NARUSZENIE ART. 6 UST. 1 KONWENCJI	W dniu 30 sierpnia 2017 r., Skarżąca zaskarżyła decyzję Komendanta Straży Marszałkowskiej z 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu jej prawa wstępu do budynków sejmowych, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (załącznik 4). W dniu 22 stycznia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w sprawie o sygn. akt IV SA Wa/2668/17, wydał postanowienie o odrzuceniu skargi Skarżącej z 30 sierpnia 2017 r. (załącznik 6). W dniu 2 marca 2018 r., Skarżąca wniosła, za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 r. (załącznik 7). Postanowieniem z 16 listopada 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I OSK 3863/18, doręczonym pełnomocnikowi Skarżącej w dniu 3 grudnia 2018 r., oddalił skargę kasacyjną Skarżącej od postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 22 stycznia 2018 r. (załącznik nr 10). Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego nie podlegało dalszemu zaskarżeniu i stanowiło ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie Skarżącej. W sprawie Skarżącej przysługiwała jedynie droga sądowo-administracyjna.

64. Czy istnieją lub istniały inne środki zaskarżenia lub środki odwoławcze, które nie zostały wykorzystane? ☐ Tak
☒ Nie

65. Jeżeli tak, proszę wskazać, jakie środki nie zostały wykorzystane i z jakich powodów

H. Informacje dotyczące postępowania przed innymi organami międzynarodowymi (jeżeli takie było lub jest prowadzone)

66. Czy którykolwiek z zarzutów został przedstawiony przez skarżącego w postępowaniu wyjaśniającym lub ugodowym przed innymi organami międzynarodowymi?

☐ Tak

☒ Nie

67. Jeżeli tak, proszę o zwięzłe przedstawienie postępowania (przedstawione zarzuty, data i sygnatura decyzji, jeżeli takowe zapadły)

68. Czy skarżący składał już wcześniej skargę/skargi do Trybunału?

☐ Tak

☒ Nie

69. Jeżeli tak, proszę o podanie poniżej numeru / numerów poprzednio złożonej skargi/ złożonych skarg

I. Lista załączonych dokumentów

Należy załączyć kompletne i czytelne *kopie* wszystkich dokumentów. Ponieważ żaden dokument nie zostanie zwrócony, w interesie skarżącego leży załączenie kopii dokumentów, a nie oryginałów. Należy **KONIECZNIE** :

- uporządkować dokumenty według daty i postępowania,
- ponumerować kolejno strony oraz
- **NIE zszywać, sklejać lub oprawiać dokumentów.**

70. Poniżej należy wymienić dokumenty załączone do formularza skargi w porządku chronologicznym wraz z ich krótkim opisem. Proszę wskazać numery stron pod jakimi każdy dokument może zostać odnaleziony

1.	artykuł prasowy z portalu Oko.press;	str.	1-4
2.	pismo Zastępcy Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia z 14 lipca 2017 r.;	str.	5-7
3.	zarządzenie nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu;	str.	8-46
4.	skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 30 sierpnia 2017 r.;	str.	47-64
5.	odpowiedź Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 3 października 2017 r. na skargę administracyjną z dnia 30 sierpnia 2017 r.;	str.	65-74
6.	postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie o sygn. akt IV SA Wa/2668/17;	str.	75-80
7.	skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2018 r.;	str.	81-92
8.	pismo Skarżącej do Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 maja 2018 r.;	str.	93-95
9.	odpowiedź na skargę kasacyjną Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 20 lipca 2018 r.;	str.	96-100
10.	postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 listopada 2018 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 3863/18.	str.	101-116
11.		str.	
12.		str.	
13.		str.	
14.		str.	
15.		str.	
16.		str.	
17.		str.	
18.		str.	
19.		str.	
20.		str.	
21.		str.	
22.		str.	
23.		str.	
24.		str.	
25.		str.	

Inne uwagi

Czy chcieliby Państwo przedstawić inne uwagi odnośnie niniejszej skargi?

71. Uwagi

Oświadczenie i podpis

Niniejszym oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą i przekonaniem, informacje podane w niniejszym formularzu są prawdziwe.

72. Data

09 03 20 15

np. 27/09/2015

W rubryce poniżej należy umieścić podpis(y) skarżącego/skarżących lub pełnomocnika/pełnomocników.

73. Podpis(y) ☐ Skarżącego (Skarżących) ☒ Pełnomocnika (Pełnomocników) – proszę zaznaczyć odpowiednie pole

Małgorzata Maczka-Pacholak
Małgorzata Maczka-Pacholak

ADWOKAT

Paweł Osik
Paweł Osik
ADWOKAT

Wskazanie adresata korespondencji

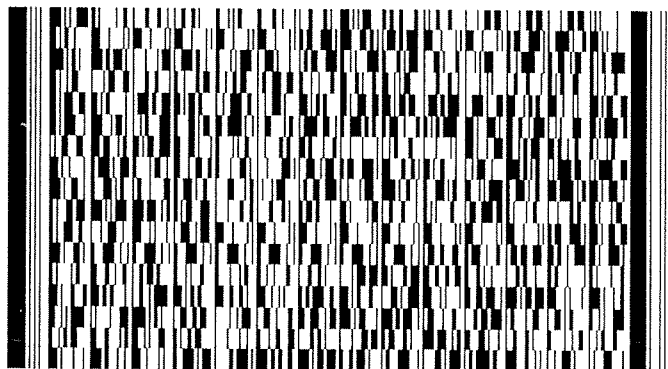
W przypadku większej liczby skarżących lub pełnomocników, proszę wskazać nazwisko i adres jednej osoby, do której Trybunał będzie kierował swą korespondencję. Jeśli skarżący jest reprezentowany, Trybunał będzie kierował korespondencję tylko do wskazanego reprezentanta (adwokata/radcy prawnego lub innej wskazanej osoby).

74. Nazwisko i adres ☐ Skarżącego ☒ Pełnomocnika – proszę zaznaczyć odpowiednie pole

Kancelaria Pietrzak Sidor & Wspólnicy sp. j. w Warszawie - *ADW. PAWEŁ OSIK*
ul. Sandomierska 8 lok. 5
02-567 Warszawa

**Wypełniony formularz skargi, należy podpisać
i wysłać pocztą na poniższy adres:**

The Registrar
European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

893669e1-66ca-4653-b9e0-2de2561a694b

DROZD przeciwko Polsce

F. Opis zarzucanych naruszeń Konwencji i/lub Protokołów wraz z uzasadnieniem – CIĄG DALSZY

ZARZUT NARUSZENIA ART. 10 UST. 1 I UST. 2 KONWENCJI – CD.

6. Ponadto, zastosowanie w stosunku do Skarżącej tak radykalnego środka, jak prewencyjny zakaz wstępu na teren budynków sejmowych na okres roku, było nieproporcjonalne do deklarowanego celu, tj. zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie Sejmu. Decyzja Komendanta Straży Marszałkowskiej była arbitralna, dowolna i nieuzasadniona okolicznościami sprawy. Skarżąca w dniu 22 czerwca 2017 r. nie naruszyła porządku publicznego na terenie Sejmu RP. Uzyskała stosowne pozwolenie na wstęp do Sejmu, jej protest miał charakter pokojowy, nie cechował się czynnym oporem względem funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej. Żaden przepis porządkowy lub powszechnie obowiązujący nie zakazywał przy tym posiadania lub rozwijania na terenie kompleksu sejmowego transparentu z określonymi hasłami natury społecznej, szczególnie, że nie miały one charakteru w żaden sposób gorszącego. Protest Skarżącej odnosił się przy tym do reformy wymiaru sprawiedliwości w Polsce, budzącej szerokie zainteresowanie opinii publicznej, także na arenie międzynarodowej, w kontekście respektowania zasady rządów prawa w Polsce. Takie działanie samo w sobie stanowiło korzystanie z prawa określonego w art. 10 ust. 1 Konwencji – co spotkało się z nieproporcjonalną reakcją funkcjonariuszy, a następnie Komendanta Straży Marszałkowskiej.
7. Fakt, że określona informacja może być istotna dla debaty publicznej, a więc że zainteresowana osoba ma legitymowany interes w jej otrzymaniu, stanowi jeden z elementów oceny proporcjonalności ograniczeń wolności przekazywania informacji (tak: wyr. Trybunału z 12 lutego 2009 r. w sprawie *Guja p. Mołdawii*, skarga nr 14277/04, § 74). Należy uznać, że informacje na temat działalności krajowych organów ustawodawczych mają charakter na tyle istotny z punktu widzenia art. 10 ust. 1 Konwencji, że stanowią przesłankę ograniczającą możliwość ingerencji w prawo do uzyskiwania tych informacji. W świetle powyższego uznać należy ograniczenie prawa Skarżącej za nieproporcjonalne i zbędne w demokratycznym społeczeństwie.
8. W konsekwencji należy uznać, że nałożenie na Skarżącą zakazu wstępu do Sejmu RP oraz na teren otaczający go, stanowił naruszenie art. 10 ust. 1 i 2 Konwencji poprzez ograniczenie dostępu do informacji publicznej, niezbędnego dla korzystania z prawa do wyrażania opinii, a naruszenie to

DROZD przeciwko Polsce

miało charakter nieproporcjonalny i oparty na pozaustawowej, niejasnej podstawie prawnej.

ZARZUT NARUSZENIA ART. 13 W ZW. Z ART. 10 UST. 1 I UST. 2 W ZW. Z ART. 6 UST. 1 KONWENCJI – C.D.

3. Z punktu widzenia polskiego systemu prawnego, jedyną procedurą, w której powyższa decyzja Komendanta Straży Marszałkowskiej mogła zostać poddana kontroli – w braku przewidzianego prawem trybu kontroli odwoławczej decyzji przez administracyjny organ nadrzędny nad Komendantem Straży Marszałkowskiej – była procedura sądowo-administracyjna. Odpowiednią podstawą prawną w tym zakresie był art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a., właściwy dla kontroli innych niż decyzje i postanowienia organów administracji, czynności z zakresu działalności administracji publicznej.
4. Pomimo to, powyższa procedura okazała się nieskuteczna w sprawie Skarżącej. Zarówno Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, jak następnie Naczelny Sąd Administracyjny, odmówił bowiem przyjęcia do merytorycznego rozpoznania skargi Skarżącej na objęcie jej rocznym zakazem wstępu na teren budynków sejmowych. Wadliwe przyjęcie przez sądy administracyjne, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, podobnie jak wadliwe przyjęcie, że wydane przez niego rozstrzygnięcie z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu Skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. nie stanowi ani aktu, ani czynności z działalności administracji publicznej, skutkowało pozbawieniem Skarżącej prawa dostępu do sądu i skutecznego środka odwoławczego w sytuacji naruszenia podstawowych praw i wolności Skarżącej, w szczególności prawa dostępu do informacji publicznej.
5. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, art. 6 ust. 1 Konwencji obejmuje także sprawy, które z punktu widzenia prawa krajowego należą do prawa publicznego, lecz które dotyczą praw i obowiązków prywatnych jednostki. Przykładowo, za kwestie wchodzące w zakres prawa dostępu do sądu uznał Trybunał postępowanie w przedmiocie zezwolenia na sprzedaż nieruchomości (por. wyr. Trybunału z 16 lipca 1971 r. ws. *Ringeisen v. Austria*, skarga nr 2614/65, §94), prowadzenia prywatnej klinki (*König v. Germany*, §§94-95), zezwolenia na budowę (por., *Sporrong and Lönnroth v. Sweden*, §79), licencji na sprzedaż napojów alkoholowych (*Tre Traktörer Aktiebolag v. Sweden*, §43). Powyższa kategoria decyzji cechuje się oddziaływaniem na sferę praw i obowiązków jednostki, dlatego też objęta jest prawem

DROZD przeciwko Polsce

zainteresowanych osób poddania ich kontroli sądowej. Analogicznie traktować należy decyzję organu państwowego, której przedmiotem jest ograniczenie podstawowych praw obywatelskich jednostki – jak w przypadku decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej.

6. Za prawo podstawowe prawo Skarżącej należy bowiem uznać przyznane jej na mocy art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Zwłaszcza, że prawo to skorelowane zostało z prawem wstępu na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, takich jak Sejm RP. Ograniczenie tego prawa – w sposób, w jaki dokonały tego władze polskie, tj. w formie rocznego zakazu wstępu na teren budynków sejmowych – stanowi naruszenie jego istoty, a co za tym idzie, fundamentalnych praw i wolności jednostki, w szczególności z art. 10 Konwencji.
7. Taka ingerencja władzy publicznej w sferę podstawowych praw i wolności jednostki powinna, w demokratycznym państwie prawa, podlegać kontroli sądowej. Odrzucenie skargi Skarżącej na decyzję Komendanta Straży Marszałkowskiej przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, a następnie Naczelny Sąd Administracyjny, pozbawiło Skarżącą prawa dostępu do sądu i rozpatrzenia jej sprawy – dotyczącej jej praw podmiotowych – przez niezależny, niezawisły i bezstronny sąd.
8. W konsekwencji, pozbawienie Skarżącej prawa dostępu do sądu i skutecznego środka odwoławczego narusza prawa Skarżącej, gwarantowane przez art. 6 ust. 1 w związku z art. 13 Konwencji.

ZARZUT NARUSZENIA 6 UST. 1 KONWENCJI – C.D.

3. Powyższy standard dotyczy także obowiązku uzasadniania decyzji pochodzących od organów pozasądowych, w szczególności organów administracyjnych (tak: *Law of the European Convention on Human Rights*, red. D. J. Harris, M. O'Boyle, E. P. Barthes, C. M. Buckley, Oxford 2014, s. 370-371). Podobny pogląd wyrażony jest w orzecznictwie Trybunału, zgodnie z którym art. 6 ust. 1 Konwencji znajduje zastosowanie zwłaszcza, gdy decyzja administracyjna związana jest z wykonywaniem władzy dyskrecyjnej organu (tak: wyrok Trybunału z dnia 22 listopada 1995 r. *Bryan przeciwko Zjednoczonemu Królestwu*, skarga nr 19178/91). Mając na uwadze, że art. 6 ust. 1 Konwencji daje jednostkom prawo do uzasadnionego wyroku (wyrok

DROZD przeciwko Polsce

Melich i Beck przeciwko Republice Czeskiej z dnia 24 lipca 2008 r., skarga nr 35450/04, § 49-55; wyrok Ajdaric przeciwko Chorwacji z dnia 13 grudnia 201 r., skarga nr 20883/09, § 51), należy uznać, że dotyczy to również decyzji o charakterze administracyjnym, dotyczącej obywateli, nie pochodzącej od organu sądowego – takiej, jak decyzja Komendanta Straży Marszałkowskiej o nałożeniu na Skarżącą czasowego zakazu wstępu na teren Sejmu.

4. Tymczasem, uzasadnienie decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej nigdy nie zostało Skarżącej przedstawione. O treści decyzji została ona jedynie zawiadomiona pismem Zastępcy Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 14 lipca 2017 r. Decyzja ta nigdy nie została jej doręczona, co więcej, nigdy nie znalazła się w aktach sprawy, bowiem nie została przekazana Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie przez Komendanta Straży Marszałkowskiej wraz ze skargą administracyjną Skarżącej w kwestii zakazu wstępu do Sejmu. Okoliczność ta uniemożliwiła Skarżącej merytoryczne odniesienie się do treści decyzji w postępowaniu sądowoadministracyjnym, w szczególności do jej podstawy faktycznej i prawnej.
5. W konsekwencji, doszło do naruszenia prawa Skarżącej do rzetelnego procesu, określonego w art. 6 ust. 1 Konwencji.

① 1

Obywatele RP chcą wejść do Sejmu. Przez biuro przepustek. Wystąpili do sądu o uchylenie zakazów wstępu

Bianka Mikołajewska

Wjazd do Sejmu. Fot. Sławomir Kamiński / Agencja Gazeta

Dagmara i Paweł Drozdowie z ruchu Obywatele RP są na liście 99 osób, na które od początku rządów PiS, nałożono zakazy wstępu do Sejmu. Oboje mają roczny zakaz, za rozwinięcie transparentów na terenie otaczającym parlament. Nie zamierzają się z tym godzić. Od decyzji odwołali się do sądu administracyjnego

Na „czarną listę” Straży Marszałkowskiej Dagmara i Paweł Drozd trafili pięć miesięcy temu.

22 czerwca 2017 roku w kilkusobowej grupce Obywateli RP i działaczy LGBT weszli legalnie, z przepustkami, na teren otaczający parlament. Chcieli zaprotestować przeciwko ustawom o sądach, nad którymi pracował wówczas Sejm i przeciwko ograniczeniu wolności zgromadzeń.

Rozwinęli transparenty z napisami: „Wolność zgromadzeń” i „Brońcie niezależności sądów” oraz tęczowe flagi.

Niemal natychmiast rzuciła się na nich Straż Marszałkowska. Strażnicy wyciągnęli ich siłą poza Sejm, zabrali im transparenty i przepustki.

We wrześniu br. uczestnicy pikiety zostali wezwani przez policję na przesłuchanie. Mimo, że wchodząc na teren należący do Sejmu mieli przepustki, policja sprawdzała, czy nie naruszyli artykułu 193 kodeksu karnego („Kto wdziera się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku”).

Nie były to jednak jedyne konsekwencje pikiety.

„Jeszcze latem dostaliśmy pocztą pisma z Kancelarii Sejmu, z informacją, że nałożono na nas roczny zakaz wstępu” – mówi Paweł Drozd.

2

KANCELARIA SEJMU
STRAŻ MARSZAŁKOWSKA
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa
SM – 3210 – 203 (14)/ 17

Informuję, że w związku z zakłócenie przepisów bezpieczeństwa na terenie będącym do poleceń porządkowych strażników Straży decyzja o czasowym zawieszeniu Panu prawa

Podstawę prawną tej decyzji stanowi § 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budyn wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarzą

- w uzasadnionych przypadkach, r oraz zapewnienie bezpieczeństwa może czasowo zawiesić prawo wstę

Roczny zakaz wstępu do Sejmu nałożony na Pawła Drozda. Fot. screen

„Informuję, że w związku z zakłóceniem porządku, poprzez nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów bezpieczeństwa na terenie będącym w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz niestosowaniem się do poleceń porządkowych strażników Straży Marszałkowskiej w dniu 22. 06. 2017 r. została podjęta decyzja o czasowym zawieszeniu Pana (Pani) prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21.06.2018 r.” – pisał zastępca komendanta Straży Marszałkowskiej Wojciech Leśnik.

Wyjaśniał, że podstawą prawną podjęcia decyzji jest zarządzenie marszałka Sejmu dotyczące wstępu do budynków Sejmu i na tereny otaczające go. Zgodnie z paragrafem 21 tego zarządzenia

„w uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu, Komendant Straży Marszałkowskiej może czasowo zawiesić prawo wstępu do budynków”.

Czy sąd uchyli zakaz?

Drozdowie skierowali skargi na decyzje Straży Marszałkowskiej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Chcą ich uchylenia.

Reprezentuje ich kancelaria prawna Sidor Pietrzak & Wspólnicy, w której partnerem jest Mikołaj Pietrzak, dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie, znany z zaangażowania na rzecz obrony praw obywatelskich.

W skargach do WSA kancelaria podnosi, że:

- decyzja szefa Straży Marszałkowskiej została podjęta na podstawie regulacji wewnętrznych (zarządzenia marszałka Sejmu), a nie prawa powszechnie obowiązującego;
- zarządzenie marszałka nie spełnia zasad poprawnej legislacji – nie wskazuje bowiem okresu na jaki można zakazać komuś wstępu do Sejmu i nie określa zachowania, za które można nałożyć taką sankcję,
- zakaz wstępu do Sejmu bezpodstawnie ograniczył prawo Drozdów do informacji publicznej, którego elementem jest prawo wstępu na posiedzenia organów kolegialnych.

„Rola obywatela nie kończy się z chwilą oddania głosów w wyborach i wyłonienia organu z tych wyborów pochodzącego, jak Sejm, Senat, samorząd terytorialny” – uzasadniają w piśmie adwokaci Małgorzata Mączka- Pacholak i Paweł Osik. I dodają, że

zgodnie z art. 61 Konstytucji obywatele mają prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej – obejmujące także udział w posiedzeniach kolegialnych organów władzy (jak np. Sejm).

Prawnicy piszą również, że przepisy porządkowe, wydawane na podstawie Regulaminu Sejmu – takie jak zarządzenie marszałka dotyczące wejść na teren Sejmu – „nie mogą stanowić podstawy prawnej do ograniczania w korzystaniu z konstytucyjnych praw i wolności jednostki, w tym prawa do informacji publicznej.” A

Regulamin Sejmu i ustawa o BOR, które były podstawą zarządzenia marszałka, „nie dają (mu) uprawnienia do wprowadzenia regulacji organiczującej lub wyłączającej komukolwiek możliwość wstępu na teren Sejmu”.

Na koniec kancelaria podnosi, że paragraf 21 zarządzenia marszałka, na który powołuje się w wydanych zakazach Straż Marszałkowska, nie spełnia konstytucyjnej zasady

poprawnej legislacji. Zgodnie z tą zasadą organy władzy mają obowiązek formułować przepisy „w sposób jasny, poprawny i precyzyjny”.

Zarządzenie marszałka nie określa zaś minimalnego i maksymalnego czasu zakazu wstępu do Sejmu ani katalogu zachowań, które mogą być podstawą nałożenia zakazu „co pozwala na zupełną dowolność Komendanta Straży Marszałkowskiej w tym zakresie”.

Na rozstrzygnięcie spraw Drozdów czekają także inni Obywatele RP – którzy zostali objęci zakazami wstępu do Sejmu. Jeśli skargi do sądu okażą się skuteczne, także zamierzają się odwoływać od decyzji Straży Marszałkowskiej.

Bianka Mikołajewska

Wicenaczelnia i szefowa zespołu śledczego OKO.press. Dziennikarka „Polityki” (2000–13), krótko „GW”, a od wiosny 2016 roku - OKO.press. Dziennikarka Roku Grand Press 2016. Laureatka kilkunastu innych nagród dziennikarskich, m.in. Grand Press za dziennikarstwo specjalistyczne, Nagrody Radia Zet im. A. Wojciechowskiego, Nagrody im. Dariusza Fikusa, kilku nagród i wyróżnień SDP (przed jego przejęciem przez dziennikarzy "niepokornych"). Bałucki charakter.

Newsletter

Nie przegap najnowszych wiadomości

Lubisz nas?

Powiedz o tym innym

2

5

KANCELARIA SEJMU
STRAŻ MARSZAŁKOWSKA
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa
SM 3210-203 (13)/17

Warszawa, 14 lipca 2017 r.

Pani
Dagmara Drozd

55-330 Mrozów
ul. B. Chrobrego 29B

Informuję, że w związku z zakłóceniem porządku poprzez nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów bezpieczeństwa na terenie będącym w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz niestosowaniem się do poleceń porządkowych strażników Straży Marszałkowskiej w dniu 22.06.2017 r. została podjęta decyzja o czasowym zawieszeniu Pani prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21.06.2018 r.

Podstawę prawną tej decyzji stanowi § 21 ust. 1 zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu, w którym postanowiono, że:

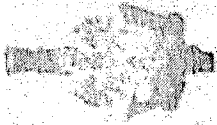
- w uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatowi, Komendant Straży Marszałkowskiej, może czasowo zawiesić prawo wstępu do budynków.

Zastępca Komendanta
Straży Marszałkowskiej

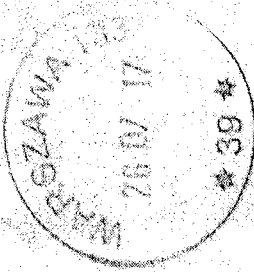
Wojciech Lesnik

KANCELARIA SEJMU
STRAZ MARSZALKOWSKA
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

SM-3210-203 (13) 1/17

KANCELARIA SEJMU
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

(00)459007731897418966

Poni
Dagnare Drodzi
ul. B. Arcturpo 286
55-330 Muzów

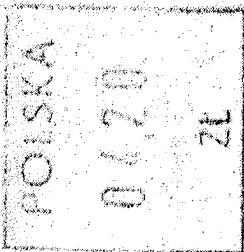
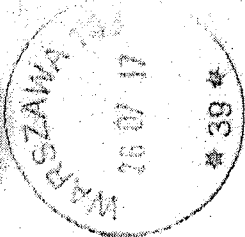
2

6

KANCELARIA SEJMU
STRAZ MARSZALKOWSKA
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

SM - 3210 - 203 (13) / 17

KANCELARIA SEJMU
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

(00)459007731897418966

Pani
Dagnare Drozd
ul. B. Grobrego 280
55-330 Murozów

List doręczono 31.07.2017

Lisowski Andrzej

185
JW

2

3 8

ZARZĄDZENIE NR 1
MARSZAŁKA SEJMU
z dnia 9 stycznia 2008 r.

w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu
oraz wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 13 oraz w związku z art. 172 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r. Nr 23, poz. 398, z 2003 r. Nr 23, poz. 337, z 2004 r. Nr 12, poz. 182, z 2005 r. Nr 16, poz. 263, Nr 42, poz. 556, Nr 66, poz. 912 i Nr 76, poz. 1062, z 2006 r. Nr 15, poz. 194 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 253 i Nr 87, poz. 943) i art. 127 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz.U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, Nr 210, poz. 2135 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711), w porozumieniu z Marszałkiem Senatu, zarządza się, co następuje:

DZIAŁ I
Przepisy wstępne

§ 1.

Zarządzenie określa:

- 1) zasady wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu, zwanych dalej „budynkami”, w tym zasady wstępu na salę posiedzeń Sejmu, w kuluary sali posiedzeń Sejmu wraz z tzw. dolną palarnią, zwane dalej „kuluarami”, i na galerię w sali posiedzeń Sejmu, zwaną dalej „galerią” – podczas obrad Sejmu;
- 2) zasady wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu, zwane dalej „terenami”;
- 3) tryb wydawania i kontroli dokumentów uprawniających do wstępu do budynków i wjazdu na tereny;
- 4) zasady przebywania osób w budynkach i na terenach, z uwzględnieniem zakazu posiadania broni i amunicji oraz materiałów wybuchowych.

§ 2.

Postanowienia zarządzenia stosuje się odpowiednio podczas obrad Zgromadzenia Narodowego.

§ 3.

Zasady wstępu na salę posiedzeń Senatu i w kuluary sali posiedzeń Senatu podczas obrad Senatu regulują odrębne przepisy.

DZIAŁ II

Zasady wstępu do budynków, w tym wstępu na salę posiedzeń Sejmu, w kuluary i na galerię podczas obrad Sejmu oraz zasady wjazdu na tereny

Rozdział 1

Zasady ogólne

§ 4.

1. Wstęp do budynków, w tym na salę posiedzeń Sejmu, w kuluary i na galerię podczas obrad Sejmu oraz wjazd na tereny odbywa się po okazaniu dokumentów uprawniających do wstępu lub wjazdu, chyba że przepisy zarządzenia stanowią inaczej.
2. Plan budynków z oznaczeniem wejść i wyjść dostępnych dla ruchu osobowego stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5.

1. Dokumentami uprawniającymi do wstępu do budynków są:
 - 1) legitymacja poselska albo senatorska oraz imienny identyfikator posła do Parlamentu Europejskiego wybranego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „posłem do Parlamentu Europejskiego”;
 - 2) imienny identyfikator pracownika Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu;
 - 3) legitymacja służbowa osób, o których mowa w § 28 albo dyplomatyczna osób, o których mowa w § 29;
 - 4) karta prasowa;
 - 5) karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy;
 - 6) okresowa karta wstępu;
 - 7) jednorazowa karta wstępu;
 - 8) jednorazowa karta wstępu do Biblioteki Sejmowej;

- 9) lista imienna zawierająca co najmniej: imię i nazwisko osoby wchodzącej, a w przypadku osoby pełnoletniej również – numer ewidencyjny PESEL oraz rodzaj i numer dokumentu tożsamości ze zdjęciem, zwana dalej „listą imienną”, z zastrzeżeniem § 51 ust. 2.
2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4-8, uprawniają do korzystania z oznaczonych wejść (wyjść) do budynków i poruszania się w wyznaczonych rejonach budynków. Na poszczególnych dokumentach mogą znajdować się następujące symbole:
 - 1) symbol „X” – uprawniający do korzystania ze wszystkich wejść;
 - 2) symbol „Z” – uprawniający do korzystania ze wszystkich wejść, z wyjątkiem wejścia CI;
 - 3) symbol „S” – uprawniający do wstępu na salę posiedzeń Sejmu podczas obrad Sejmu;
 - 4) symbol „K” – uprawniający do wstępu w kuluary podczas obrad Sejmu;
 - 5) symbol „G” – uprawniający do wstępu na galerię podczas obrad Sejmu.
3. Posłowie i senatorowie poprzednich kadencji wchodzą do budynków po okazaniu posiadanych legitymacji poselskich albo senatorskich.
4. W wyjątkowych przypadkach dopuszcza się wstęp do budynku E-F – Domu Poselskiego, zwanego dalej „Domem Poselskim”, gości nieposiadających dokumentów uprawniających do wstępu do budynków. Wstęp przysługuje gościom po uprzednim zgłoszeniu ich wejścia do Straży Marszałkowskiej przez posła, senatora lub dyrektora albo wicedyrektora Domu Poselskiego. Goście wchodzą wyłącznie wejściem F1, po wpisaniu przez strażnika Straży Marszałkowskiej do „Książki gości Domu Poselskiego” danych personalnych gościa, na podstawie dokumentu tożsamości ze zdjęciem, oraz imienia i nazwiska osoby zgłaszającej wejście. Goście mogą przebywać wyłącznie na terenie Domu Poselskiego.
5. Osoby nieposiadające dokumentów uprawniających do wstępu do budynków, mogą wchodzić do budynku przy ul. Zagórnej 3 po uprzednim zgłoszeniu ich wejścia do Straży Marszałkowskiej przez dyrektorów komórek organizacyjnych Kancelarii Sejmu, których biura mieszczą się w tym budynku lub upoważnionych przez nich pracowników i po wpisaniu przez strażnika Straży Marszałkowskiej do „Książki osób wchodzących” danych personalnych osoby wchodzącej, na podstawie dokumentu tożsamości ze zdjęciem, oraz imienia i nazwiska osoby zgłaszającej wejście.
6. Wstęp do budynku P przy ul. Frascati 2, pozostającego we współzarządzie Kancelarii Sejmu, odbywa się na zasadach ustalonych w Porozumieniu o współzarządzaniu nieruchomością położoną przy ul. Frascati 2 w Warszawie, zawartym pomiędzy Kancelarią Prezydenta RP a Kancelarią Sejmu i Kancelarią Senatu.

§ 6.

W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych względami bezpieczeństwa lub względami organizacyjnymi, Komendant Straży Marszałkowskiej, po powiadomieniu odpowiednio Szefa Kancelarii Sejmu i Szefa Kancelarii Senatu, może:

- 1) określić inny rodzaj dokumentów uprawniających do wstępu do budynków;
- 2) określić odmienne zasady korzystania z wejść i wyjść;
- 3) określić zasady poruszania się w wyznaczonych rejonach budynków, w tym wydzielić specjalnie oznaczone strefy zamknięte lub strefy ograniczonego poruszania się.

§ 7.

1. Dokumentami uprawniającymi do wjazdu na tereny i parkowania pojazdów na parkingach znajdujących się na terenach są przepustki samochodowe.
2. Postanowienia § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, wiceprezesi Rady Ministrów, Marszałek Sejmu, wicemarszałkowie Sejmu, Marszałek Senatu, wicemarszałkowie Senatu i byli prezydenci Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi do budynków oraz wjeżdżają na tereny bez okazywania jakichkolwiek dokumentów.

§ 9.

Funkcjonariusze Biura Ochrony Rządu zapewniający, zgodnie z ustawą z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, osobistą ochronę osobom uprawnionym oraz prowadzący rozpoznawanie pirotechniczno-radiologiczne obiektów Sejmu i Senatu wchodzi do budynków oraz wjeżdżają na tereny według zasad uzgodnionych z Komendantem Straży Marszałkowskiej.

§ 10.

Pracownicy Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej są uprawnieni do wstępu do Domu Poselskiego po okazaniu strażnikowi Straży Marszałkowskiej imiennego identyfikatora pracownika lub legitymacji służbowej.

§ 11.

1. Dokumentami uprawniającymi do wstępu na salę posiedzeń Sejmu podczas obrad Sejmu są:
 - 1) legitymacja poselska albo senatorska;
 - 2) imienny identyfikator pracownika Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu oznaczony symbolem „S”;
 - 3) legitymacja służbowa osób, o których mowa w § 28, uczestniczących w posiedzeniu Sejmu;
 - 4) okresowa karta wstępu oznaczona symbolem „S”.
2. Osoby i delegacje zaproszone przez Marszałka Sejmu wchodzi na salę posiedzeń Sejmu podczas obrad Sejmu na podstawie jednorazowych kart wstępu, z wyjątkiem delegacji zagranicznych, które wchodzi na salę posiedzeń Sejmu na podstawie list imiennych.
3. W przerwie obrad Sejmu wstęp na salę posiedzeń Sejmu przysługuje pracownikom Kancelarii Sejmu wyłącznie w celu wykonywania obowiązków służbowych.
4. Poza posiedzeniem Sejmu sala posiedzeń Sejmu pozostaje zamknięta. Wstęp na salę posiedzeń Sejmu przysługuje pracownikom Kancelarii Sejmu w celu wykonywania obowiązków służbowych. W obecności uprawnionego pracownika Kancelarii Sejmu wstęp na salę posiedzeń Sejmu przysługuje także osobom, o których mowa w § 43 pkt 4, jeżeli jest to niezbędne dla realizacji powierzonych im zadań.
5. W wyjątkowych przypadkach Szef Kancelarii Sejmu może wyrazić zgodę na wstęp innych osób na salę posiedzeń Sejmu w przerwie obrad Sejmu oraz poza posiedzeniem Sejmu.

§ 12.

1. Dokumentami uprawniającymi do wstępu w kuluary podczas obrad Sejmu są:
 - 1) legitymacja poselska albo senatorska;
 - 2) imienny identyfikator pracownika Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu oznaczony symbolem „K”;
 - 3) legitymacja służbowa osób, o których mowa w § 28, uczestniczących w posiedzeniu Sejmu;
 - 4) stała karta prasowa;
 - 5) okresowa karta wstępu oznaczona symbolem „K”.

2. Do wstępu w kuluary podczas obrad Sejmu uprawnia także karta wstępu w kuluary na okaziciela, zwana dalej „kartą wstępu w kuluary”, przy jednoczesnym okazaniu okresowej karty prasowej albo jednorazowej karty prasowej.
3. Postanowienia § 11 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

§ 13.

1. Na galerii wydziela się:
 - 1) specjalną lożę dla Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i osób towarzyszących;
 - 2) osobne loże dla: senatorów, kierowników urzędów centralnych, sekretarzy i podsekretarzy stanu oraz akredytowanych w Polsce szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych oraz ich przedstawicieli.
2. Na galerii wydziela się także:
 - 1) miejsca siedzące w dwóch górnych rzędach dla publiczności – w celu umożliwienia obserwowania obrad Sejmu;
 - 2) lożę prasową dla dziennikarzy, redaktorów i redaktorów naczelnych, w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.), zwanych dalej „dziennikarzami”, oraz osób, które zajmują się obsługą techniczną związaną z wykonywaniem czynności zawodowych przez dziennikarzy.

§ 14.

Dokumentami uprawniającymi do wstępu na galerię podczas obrad Sejmu są:

- 1) legitymacja poselska albo senatorska oraz imienny identyfikator posła do Parlamentu Europejskiego;
- 2) imienny identyfikator pracownika Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu oznaczony symbolem „G”;
- 3) legitymacja służbowa kierownika urzędu centralnego, sekretarza i podsekretarza stanu;
- 4) legitymacja dyplomatyczna osób, o których mowa w § 29;
- 5) karta prasowa;
- 6) karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy;
- 7) jednorazowa karta wstępu oznaczona symbolem „G”;
- 8) lista imienna.

§ 15.

1. Pisemne wnioski o wydanie dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 6 oraz § 7 ust. 1, składa się w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej.
2. Wzór formularza wniosku o wydanie dokumentów, o których mowa w:
 - 1) § 5 ust. 1 pkt 2 – stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia;
 - 2) § 5 ust. 1 pkt 6:
 - a) dla osób, o których mowa w § 43 pkt 4 – stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia,
 - b) dla pozostałych osób, o których mowa w § 43 – stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia,
 - c) dla osób, o których mowa w § 45 – stanowi załącznik nr 5 do zarządzenia;
 - 3) § 7 ust.1 – stanowi załącznik nr 6 do zarządzenia.
3. Wzory formularzy, o których mowa w ust. 2, udostępnia się w Systemie Informacyjnym Sejmu.
4. Szczegółowy tryb składania wniosków o wydanie dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 4-5, określają przepisy Rozdziału 2 Oddziału 3.

§ 16.

1. Wzory dokumentów, o których mowa § 5 ust. 1 pkt 2 i 6-8 oraz § 7 ust. 1, ustala Szef Kancelarii Sejmu na wniosek Komendanta Straży Marszałkowskiej, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Wzory dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 4-5, ustala Szef Kancelarii Sejmu na wniosek Komendanta Straży Marszałkowskiej zaopiniowany przez dyrektora Biura Prasowego Kancelarii Sejmu.
3. Wzory dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 – w odniesieniu do pracowników Kancelarii Senatu – ustala Szef Kancelarii Senatu na wniosek Komendanta Straży Marszałkowskiej.

§ 17.

1. Dokumenty, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 4-8 oraz § 7 ust. 1, wydaje Komendant Straży Marszałkowskiej.
2. Odbiór dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 4-8 oraz § 7 ust. 1, odbywa się w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej. Dokumenty, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 4-6 oraz § 7 ust.1, odbiera się za pokwitowaniem. Dokument może odebrać

wyłącznie osoba, na rzecz której został wystawiony, po okazaniu dokumentu tożsamości ze zdjęciem.

§ 18.

Dział Przepustek Straży Marszałkowskiej prowadzi ewidencję komputerową osób, na rzecz których wystawiono dokumenty, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 4-8 oraz § 7 ust. 1.

§ 19.

1. Biuro Prasowe Kancelarii Sejmu zaznajamia dziennikarzy oraz osoby, które zajmują się obsługą techniczną związaną z wykonywaniem czynności zawodowych przez dziennikarzy, z przepisami porządkowymi obowiązującymi w budynkach i na terenach oraz informuje ich o każdej zmianie tych przepisów.
2. Osoby, na rzecz których wystawiono dokumenty, o których mowa w § 30 ust. 2 albo § 31 ust. 2, przy ich odbiorze podpisują oświadczenie, że zapoznali się z przepisami porządkowymi obowiązującymi w budynkach i na terenach oraz że przyjmują je do stosowania.
3. Postanowień ust. 1 i 2 nie stosuje się do osób ubiegających się ponownie o wydanie dokumentów, o których mowa w § 30 ust. 2 i § 31 ust. 2.

§ 20.

1. W uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu, Komendant Straży Marszałkowskiej, po powiadomieniu odpowiednio Szefa Kancelarii Sejmu i Szefa Kancelarii Senatu, może odmówić wydania dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 4-8 i § 7 ust. 1.
2. Postanowienie ust. 1 stosuje się w szczególności w razie stwierdzenia, że osoba, na rzecz której dokument ma być wystawiony, w przeszłości nie przestrzegała przepisów porządkowych lub zakłócała spokój i porządek w budynkach i na terenach, a także naruszała powagę Sejmu lub Senatu, dobre obyczaje lub rażąco naruszała prawo do prywatności innych osób.

§ 21.

1. W uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu, Komendant Straży Marszałkowskiej, po powiadomieniu odpowiednio Szefa Kancelarii Sejmu i Szefa Kancelarii Senatu, może

czasowo zawiesić prawo wstępu do budynków oraz wjazdu na tereny osobie, na rzecz której wystawiono dokument, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 4-8 i § 7 ust. 1, albo taki dokument unieważnić.

2. Postanowienie ust. 1 stosuje się w szczególności w razie stwierdzenia, że osoba, na rzecz której dokument został wystawiony, nie przestrzega przepisów porządkowych lub zakłóca spokój i porządek w budynkach i na terenach, a także narusza powagę Sejmu lub Senatu, dobre obyczaje lub rażąco narusza prawo do prywatności innych osób.

§ 22.

1. Kontrola dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1-8 i § 7 ust. 1, dokonują strażnicy Straży Marszałkowskiej. W przypadku wątpliwości, czy dokumentem, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 4-8, posługuje się osoba na rzecz której został on wystawiony, strażnik Straży Marszałkowskiej może zażądać okazania dokumentu tożsamości ze zdjęciem.
2. Dokumenty, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 4-8, należy nosić w czasie przebywania w budynkach zawieszane lub przypięte do ubrania w miejscu umożliwiającym identyfikację. Pozostałe dokumenty uprawniające do wstępu do budynków należy okazywać bez wezwania strażnikom Straży Marszałkowskiej na posterunkach przy wejściach: do budynków, na salę posiedzeń Sejmu, w kuluary i na galerię.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy umundurowanych strażników Straży Marszałkowskiej.
4. W stosunku do posłów, senatorów, posłów do Parlamentu Europejskiego oraz osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w rozumieniu ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz.U. Nr 20, poz. 101 z późn. zm.), zwanych dalej „osobami zajmującymi kierownicze stanowiska państwowe”, strażnik Straży Marszałkowskiej może odstąpić od kontroli dokumentu uprawniającego do wstępu, jeżeli ich identyfikacja nie budzi wątpliwości.

§ 23.

1. W przypadku niewywiązywania się z obowiązku noszenia dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 4-8, w sposób określony w § 22 ust. 2, Komendant Straży Marszałkowskiej, po powiadomieniu odpowiednio Szefa Kancelarii Sejmu i Szefa Kancelarii Senatu, może je unieważnić.

2. Postanowienie ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku udostępnienia dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 4-8, osobie trzeciej oraz w przypadku korzystania z tych dokumentów niezgodnie z celem ich wydania.

§ 24.

Osoby, na rzecz których wystawiono dokumenty, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 6-8 oraz § 7 ust. 1, są obowiązane niezwłocznie powiadomić Dział Przepustek Straży Marszałkowskiej o ich utracie.

§ 25.

1. Dokumentami uprawniającymi do wynoszenia i wywożenia poza teren składników majątkowych pozostających w ewidencji inwentarzowej Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu są przepustki materiałowe.
2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy telefonów komórkowych, przenośnych komputerów osobistych, a także innych urządzeń do utrwalania obrazu i dźwięku powierzonych pracownikowi Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu w celu wykonywania obowiązków służbowych.
3. Wzory dokumentów, o których mowa w ust. 1, ustala Komendant Straży Marszałkowskiej i zatwierdza odpowiednio Szef Kancelarii Sejmu i Szef Kancelarii Senatu.

Rozdział 2

Dokumenty uprawniające do wstępu do budynków oraz wjazdu na tereny

Oddział 1

Imienne identyfikatory pracowników Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu

§ 26.

1. Imienne identyfikatory pracowników Kancelarii Sejmu wydaje się na wniosek dyrektorów komórek organizacyjnych Kancelarii Sejmu, w których pracownicy ci są lub mają być zatrudnieni.
2. Symbole uprawniające do korzystania z oznaczonych wejść (wyjść) do budynków i poruszania się w wyznaczonych rejonach budynków, pracownikom Kancelarii Sejmu nadaje i zmienia, na wniosek dyrektorów komórek organizacyjnych Kancelarii Sejmu, Komendant Straży Marszałkowskiej, z uwzględnieniem postanowień ust. 3 i 4.

3. Symbol „S” umieszcza się na identyfikatorach pracowników Kancelarii Sejmu bezpośrednio obsługujących posiedzenia Sejmu i organy Sejmu.
4. Symbole „K” i „G” umieszcza się na identyfikatorach dyrektorów i wicedyrektorów komórek organizacyjnych Kancelarii Sejmu, pracowników bezpośrednio obsługujących posiedzenia Sejmu i organy Sejmu, a także pracowników obsługujących wizyty delegacji zagranicznych i wizyty szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych oraz ich przedstawicieli.

§ 27.

1. Imienne identyfikatory pracowników Kancelarii Senatu wydaje się na wniosek dyrektora komórki organizacyjnej Kancelarii Senatu upoważnionego przez Szefa Kancelarii Senatu.
2. Symbole uprawniające do korzystania z oznaczonych wejść (wyjść) do budynków i poruszania się w wyznaczonych rejonach budynków, pracownikom Kancelarii Senatu nadaje i zmienia, na wniosek dyrektora komórki organizacyjnej Kancelarii Senatu upoważnionego przez Szefa Kancelarii Senatu, Komendant Straży Marszałkowskiej.

Oddział 2

Legitymacje służbowe i dyplomatyczne

§ 28.

Na podstawie legitymacji służbowych wstęp do budynków przysługuje osobom zajmującym kierownicze stanowiska państwowe, z zastrzeżeniem § 8.

§ 29.

Na podstawie legitymacji dyplomatycznych wstęp do budynków przysługuje akredytowanym w Polsce szefom przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych oraz ich przedstawicielom.

Oddział 3

Karty prasowe i karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy

§ 30.

1. Karty prasowe wydaje się dziennikarzom w celu wykonywania czynności zawodowych w budynkach.

2. Kartami prasowymi są:
 - 1) stała karta prasowa;
 - 2) okresowa karta prasowa;
 - 3) jednorazowa karta prasowa.

§ 31.

1. Karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy wydaje się osobom, które zajmują się obsługą techniczną związaną z wykonywaniem czynności zawodowych przez dziennikarzy.
2. Kartami wstępu obsługi technicznej dziennikarzy są:
 - 1) okresowa karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy;
 - 2) jednorazowa karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy.

§ 32.

1. Okresowe karty prasowe i okresowe karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy wydaje się, jeżeli czynności zawodowe osób, o których mowa w § 30 ust. 1 i § 31 ust. 1, wymagają częstej i regularnej obecności w budynkach.
2. Okresowe karty prasowe i okresowe karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy wydaje się na okres roku kalendarzowego na pisemny wniosek osoby, na rzecz której karta ma być wystawiona, zaakceptowany przez redaktora naczelnego redakcji zatrudniającej lub współpracującej z tą osobą. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dyrektor Biura Prasowego Kancelarii Sejmu może zwolnić z obowiązku uzyskania akceptacji redaktora naczelnego.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się w Biurze Prasowym Kancelarii Sejmu na formularzu, którego wzór stanowi odpowiednio załącznik nr 7 i załącznik nr 8 do zarządzenia. Do wniosku o wydanie okresowej karty prasowej dołącza się kserokopię legitymacji prasowej. Do wniosku o wydanie okresowej karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy dołącza się kserokopię legitymacji służbowej.
4. Wzór formularza, o którym mowa w ust. 3, udostępnia się w Systemie Informacyjnym Sejmu.
5. Po zaakceptowaniu, dyrektor Biura Prasowego Kancelarii Sejmu przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, do Komendanta Straży Marszałkowskiej.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach osobie, która ubiega się o wydanie okresowej karty prasowej, dyrektor Biura Prasowego Kancelarii Sejmu może przyznać stałą kartę prasową. Stałą kartę prasową wydaje się na czas nieokreślony.
7. Dyrektor Biura Prasowego Kancelarii Sejmu odmawia zaakceptowania wniosku o wydanie okresowej karty prasowej w przypadku, gdy:
 - 1) wniosek nie spełnia wymogów formalnych;
 - 2) osoba, na rzecz której karta ma być wystawiona, nie jest dziennikarzem.
8. Dyrektor Biura Prasowego Kancelarii Sejmu odmawia zaakceptowania wniosku o wydanie okresowej karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy w przypadku, gdy wniosek nie spełnia wymogów formalnych.

§ 33.

1. Redaktor naczelny kierujący redakcją zatrudniającą lub współpracującą z osobą, na rzecz której ma być wystawiony dokument, o którym mowa w § 30 ust. 2 lub § 31 ust. 2, jest obowiązany przekazać dyrektorowi Biura Prasowego Kancelarii Sejmu wzór wystawianej przez redakcję legitymacji prasowej lub legitymacji służbowej.
2. Postanowienie ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany wzoru legitymacji prasowej lub legitymacji służbowej.

§ 34.

1. Osoby, na rzecz których wystawiono stałą kartę prasową, okresową kartę prasową albo okresową kartę wstępu obsługi technicznej dziennikarzy, są obowiązane niezwłocznie poinformować Biuro Prasowe Kancelarii Sejmu o jej utracie albo zmianie danych objętych wnioskiem, o którym mowa w § 32 ust. 2.
2. Informację, o której mowa w ust. 1, składa się na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 9 do zarządzenia. Wzór formularza udostępnia się w Systemie Informacyjnym Sejmu.
3. W przypadku utraty karty, o której mowa w ust. 1, albo zmiany danych uwidoczniionych na tej karcie, postanowienia § 32 stosuje się odpowiednio.

§ 35.

Komendant Straży Marszałkowskiej, na wniosek dyrektora odpowiednio Biura Prasowego Kancelarii Sejmu i Gabinetu Marszałka Senatu Kancelarii Senatu, unieważnia stałą kartę

prasową, okresową kartę prasową albo okresową kartę wstępu obsługi technicznej dziennikarzy w razie:

- 1) powzięcia wiadomości o zaprzestaniu działalności przez redakcję, o której mowa w § 32 ust. 2;
- 2) powzięcia wiadomości o niezgłoszonej w trybie § 34 ust. 1 i 2 utracie karty albo zmianie danych uwidocznionych na karcie.

§ 36.

1. Jednorazowe karty prasowe wystawia Dział Przepustek Straży Marszałkowskiej na podstawie aktualnej legitymacji prasowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i § 38.
2. Osobie, na rzecz której wystawiono stałą kartę prasową albo okresową kartę prasową, jednorazową kartę prasową można wydać wyjątkowo, nie częściej niż trzy razy w roku kalendarzowym, na podstawie aktualnej legitymacji prasowej.

§ 37.

1. Jednorazowe karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy wystawia Dział Przepustek Straży Marszałkowskiej na podstawie aktualnej legitymacji służbowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i § 38.
2. Postanowienie § 36 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 38.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach odpowiednio dyrektor Biura Prasowego Kancelarii Sejmu i dyrektor Gabinetu Marszałka Senatu Kancelarii Senatu może wyrazić zgodę na wystawienie karty, o której mowa w § 36 ust. 1 i § 37 ust. 1 na podstawie dokumentu tożsamości ze zdjęciem.

§ 39.

1. Karty prasowe i karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy uprawniają do wstępu do budynków wejściami: DV („wejściem dziennikarskim”), BII, KV i GI oraz wychodzenia wszystkimi wyjściami, z wyjątkiem wyjścia CI, z zastrzeżeniem ust. 2-5.
2. Osoby, na rzecz których została wystawiona karta prasowa albo karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy, wnoszące sprzęt służący do wykonywania czynności dziennikarskich – w szczególności: kamery, mikrofony, magnetofony, aparaty

- fotograficzne, statywy, sprzęt oświetleniowy – mogą korzystać wyłącznie z wejścia DV. Postanowienie to nie dotyczy osób wnoszących jedynie telefony komórkowe i dyktafony.
3. Osoby, na rzecz których została wystawiona karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy, wykonujące czynności związane z techniczną obsługą transmisji z obrad Sejmu i jego organów, w czasie wnoszenia i wnoszenia sprzętu telewizyjnego oraz rozwijania i zwijania linii transmisyjnych korzystają z wejścia CIII („płyty garażowej”), które jest otwierane wyłącznie na czas wykonywania wymienionych czynności.
 4. Osoby, na rzecz których została wystawiona karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy, wykonujące czynności związane z techniczną obsługą i przygotowaniem transmisji z części kuluarów obejmującej tzw. dolną palarnię, w czasie wnoszenia i wnoszenia sprzętu telewizyjnego oraz rozwijania i zwijania linii transmisyjnych korzystają z wejścia KV.
 5. Osoby, na rzecz których została wystawiona karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy, wykonujące czynności związane z techniczną obsługą transmisji z obrad Senatu i jego organów, w czasie wnoszenia i wnoszenia sprzętu telewizyjnego oraz rozwijania i zwijania linii transmisyjnych korzystają z wejścia B II.

§ 40.

1. Karty prasowe uprawniają do poruszania się w budynkach, z wyłączeniem sali posiedzeń Sejmu i kuluarów podczas obrad Sejmu, z zastrzeżeniem § 12 ust. 1 pkt 4 i § 12 ust. 2, oraz z wyłączeniem Domu Poselskiego, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy uprawniają do poruszania się w budynkach, z wyłączeniem sali posiedzeń Sejmu i kuluarów podczas obrad Sejmu, z zastrzeżeniem § 41 ust. 3, oraz z wyłączeniem Domu Poselskiego, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Osobom, na rzecz których została wystawiona karta prasowa albo karta wstępu obsługi technicznej dziennikarzy, zezwala się na wstęp do:
 - 1) Sali Konferencyjnej w Domu Poselskim;
 - 2) innych rejonów w Domu Poselskim – po zgłoszeniu danych personalnych tych osób strażnikowi Straży Marszałkowskiej przy wejściu F1 przez posła lub senatora – w towarzystwie posła lub senatora; postanowienie § 5 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 41.

1. Osobie, na rzecz której wystawiono okresową kartę prasową albo jednorazową kartę prasową, dyrektor Biura Prasowego Kancelarii Sejmu może wydać kartę wstępu w kuluary, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Kartę wstępu w kuluary wydaje się każdorazowo, w dni posiedzeń Sejmu. Łączna liczba kart wstępu w kuluary wydanych jednocześnie w ciągu dnia nie może przekraczać 40 sztuk. Karta wstępu w kuluary podlega zwrotowi do Biura Prasowego Kancelarii Sejmu po wykorzystaniu, w tym samym dniu, w którym została wydana.
3. W przypadku, gdy jest to niezbędne do wykonywania czynności zawodowych, osoba, na rzecz której wystawiono stałą kartę prasową lub osoba będąca w posiadaniu karty wstępu w kuluary, może wystąpić do dyrektora Biura Prasowego Kancelarii Sejmu o wyrażenie zgody na wejście z nią w kuluary osoby, na rzecz której wystawiono kartę wstępu obsługi technicznej dziennikarzy.

§ 42.

Okresowe karty prasowe wydaje się także rzecznikom prasowym naczelnych organów władzy i administracji państwowej na ich pisemny wniosek. Postanowienia § 32 ust. 2-7 stosuje się odpowiednio.

Oddział 4

Okresowe karty wstępu

§ 43.

Okresowe karty wstępu wydaje się:

- 1) osobom zatrudnionym w biurach klubów i kół poselskich, senackich i parlamentarnych – na wniosek dyrektora biura klubu albo koła;
- 2) osobom zatrudnionym w organach państwowych i jednostkach organizacyjnych, których zakres obowiązków służbowych wymaga częstych kontaktów z Sejmem lub Senatem i ich organami oraz komórkami organizacyjnymi Kancelarii Sejmu lub Kancelarii Senatu – na ich wniosek, zaakceptowany przez właściwy organ Sejmu lub Senatu, Szefa Kancelarii Sejmu i jego zastępców, Szefa Kancelarii Senatu i jego zastępcę oraz dyrektora komórki organizacyjnej Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu;

- 3) w ramach ustalonych przez Prezydium Sejmu limitów – osobom współpracującym z posłami, senatorami, klubami i kołami poselskimi, senackimi i parlamentarnymi – na wniosek przewodniczącego klubu albo koła lub dyrektora biura klubu albo koła, a także na wniosek posła lub senatora, uzgodniony z przewodniczącym klubu albo koła lub dyrektorem biura klubu albo koła;
- 4) osobom zatrudnionym w firmach świadczących usługi w budynkach i wykonujących prace remontowe i serwisowe na terenach oraz innym osobom świadczącym usługi na rzecz Kancelarii Sejmu lub Kancelarii Senatu na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych – na wniosek dyrektora właściwej komórki organizacyjnej Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu, a w przypadku Biura Gospodarczo-Technicznego Kancelarii Sejmu – także na wniosek naczelnika Wydziału;
- 5) osobom, których potrzeby naukowe, zawodowe lub informacyjne mogą być zaspokojone poprzez korzystanie z unikatowych zbiorów i źródeł informacji dostępnych wyłącznie w Bibliotece Sejmowej – na wniosek dyrektora Biblioteki Sejmowej;
- 6) osobom odbywającym praktyki w Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu – na wniosek dyrektora Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych Kancelarii Sejmu albo Biura Prawnego i Spraw Pracowniczych Kancelarii Senatu.

§ 44.

1. Okresowe karty wstępu są wydawane na czas określony i uprawniają do korzystania z określonego wejścia (wyjścia) i poruszania się we wskazanych rejonach budynków, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Okresowe karty wstępu oznaczone symbolem „S” wydaje się osobom wykonującym na podstawie umów cywilnoprawnych zadania pomocnicze w czasie posiedzeń Sejmu.
3. Okresowe karty wstępu oznaczone symbolem „K” wydaje się osobom, o których mowa w ust. 2, dyrektorom biur klubów i kół poselskich, senackich i parlamentarnych oraz nie więcej niż dwóm pracownikom każdego z tych biur.

§ 45.

1. Okresowe karty wstępu wydaje się także osobom wykonującym zawodową działalność lobbingową oraz osobom uprawnionym do reprezentowania podmiotu wykonującego zawodową działalność lobbingową.

2. Okresowe karty wstępu, o których mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek osób, o których mowa w ust. 1.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, osoby, o których mowa w ust. 1, dołączają swoje zdjęcie, zaświadczenie o wpisie podmiotu, który reprezentują, do rejestru podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingową oraz upoważnienie do jego reprezentowania, a także pisemne oświadczenie zawierające wskazanie podmiotów, na rzecz których wykonywana jest ta działalność.
4. Okresowe karty wstępu, o których mowa w ust. 1, wydaje się na czas do dnia, w którym upływa ważność zaświadczenia o wpisie podmiotu do rejestru podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingową.
5. Okresowe karty wstępu, o których mowa w ust. 1, uprawniają do wstępu do budynków wszystkimi wejściami, z wyłączeniem wejścia CI, i poruszania się w budynkach, z wyłączeniem sali posiedzeń Sejmu, kuluarów i galerii podczas obrad Sejmu.

§ 46.

Kopię wniosku, o którym mowa w § 45 ust. 2, oraz kopie dołączonych do wniosku dokumentów, o których mowa w § 45 ust. 3, Straż Marszałkowska przekazuje Kancelarii Senatu.

Oddział 5

Jednorazowe karty wstępu

§ 47.

1. Jednorazowe karty wstępu uprawniają do wstępu i przebywania wyłącznie we wskazanym w karcie miejscu w budynkach.
2. Karty, o których mowa w ust. 1, Dział Przepustek Straży Marszałkowskiej wystawia na podstawie dokumentu tożsamości ze zdjęciem, po uprzednim zgłoszeniu osoby wchodzącej do budynków przez:
 - 1) posła albo senatora;
 - 2) dyrektora biura klubu albo koła poselskiego, senackiego i parlamentarnego lub upoważnionego pracownika tego biura;
 - 3) dyrektora komórki organizacyjnej Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu lub upoważnionego pracownika Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu.

3. Karty, o których mowa w ust. 1, Dział Przepustek Straży Marszałkowskiej wystawia także:
 - 1) pracownikom biura poselskiego i pracownikom biura senatorskiego – po okazaniu przez nich legitymacji pracownika biura poselskiego albo legitymacji pracownika biura senatorskiego;
 - 2) asystentom społecznym posła i społecznym współpracownikom senatora – po okazaniu przez nich legitymacji asystenta społecznego posła albo legitymacji społecznego współpracownika senatora.
4. Osobom ubiegającym się o wstęp na galerię w celu obserwowania obrad Sejmu wydaje się, w miarę wolnych miejsc dla publiczności na galerii, jednorazowe karty wstępu oznaczone symbolem „G”, o ile zgłosiły one w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej chęć obserwacji obrad co najmniej na 24 godziny przed planowanym wstępem. Osoby wchodzące na galerię w celu obserwowania obrad Sejmu korzystają z wejścia II („wejścia wycieczkowego”).
5. Strażnicy Straży Marszałkowskiej są obowiązani do odbioru przy wyjściu kart, o których mowa w ust. 1.

Oddział 6

Jednorazowe karty wstępu do Biblioteki Sejmowej

§ 48.

1. Jednorazowe karty wstępu do Biblioteki Sejmowej wydaje się osobom zamierzającym skorzystać ze zbiorów i usług Biblioteki Sejmowej, które nie posiadają okresowych kart wstępu.
2. Karty, o których mowa w ust. 1, Dział Przepustek Straży Marszałkowskiej wystawia na podstawie dokumentu tożsamości ze zdjęciem.
3. Kart, o których mowa w ust. 1, nie wydaje się w dni posiedzeń Sejmu oraz w dni posiedzeń Zgromadzenia Narodowego.

§ 49.

1. Karty, o których mowa w § 48 ust. 1, uprawniają do wstępu do Czytelni Głównej, Informatorium, Mediateki oraz Ośrodka Informacji i Dokumentacji Europejskiej w Bibliotece Sejmowej wyłącznie wejściem KV.

2. Strażnicy Straży Marszałkowskiej są obowiązani do odbioru przy wyjściu kart, o których mowa w § 48 ust. 1.

Oddział 7

Listy imienne

§ 50.

1. Osoby uczestniczące w posiedzeniach organów Sejmu i Senatu lub w spotkaniach organizowanych przez te organy, kluby albo koła poselskie, senackie i parlamentarne oraz przez inne podmioty, a także członkowie oficjalnych delegacji zagranicznych, wchodzi do budynków na podstawie list imiennych, po okazaniu strażnikowi Straży Marszałkowskiej dokumentu tożsamości ze zdjęciem.
2. Sekretariaty komisji sejmowych i senackich, a także organizatorzy spotkań i sekretarze delegacji zagranicznych, o których mowa w ust. 1, przekazują Komendantowi Straży Marszałkowskiej listy imienne uczestników podpisane przez sekretarza komisji, osobę upoważnioną przez organizatora spotkania lub sekretarza delegacji zagranicznej, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Zespół ds. Zawodowej Działalności Lobbyingowej w Biurze Komisji Sejmowych Kancelarii Sejmu przekazuje Komendantowi Straży Marszałkowskiej przygotowane na podstawie zgłoszeń zainteresowania pracami nad projektem ustawy, podpisane przez pracownika Zespołu, listy imienne osób biorących udział w wysłuchaniu publicznym.
4. Osoba przybywająca na posiedzenie komisji w zastępstwie osoby zaproszonej przez komisję powinna posiadać imienne upoważnienie do udziału w tym posiedzeniu.
5. W wyjątkowych przypadkach o możliwości wejścia na posiedzenie komisji lub spotkanie decyduje upoważniony przedstawiciel organizatora, który ma prawo dopisać uczestnika do listy imiennej.

§ 51.

1. Na podstawie list imiennych wstęp do budynków przysługuje także:
 - 1) zorganizowanej grupie osób – w celu zwiedzania Sejmu lub Senatu;
 - 2) zorganizowanej grupie osób – w celu obserwowania obrad Sejmu z galerii.
2. W przypadku grupy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, składającej się z młodzieży szkolnej, lista imienna może nie zawierać numeru ewidencyjnego PESEL oraz rodzaju i numeru dokumentu tożsamości ze zdjęciem osoby wchodzącej.

§ 52.

1. Pisemne zgłoszenie zorganizowanej grupy osób, opatrzone pieczęcią umożliwiającą identyfikację grupy, kieruje się:
 - 1) odpowiednio do Wszechnicy Sejmowej w Biurze Korespondencji i Informacji Kancelarii Sejmu albo Działu Informacji Publicznej i Edukacji w Biurze Informacji i Dokumentacji Kancelarii Senatu – w przypadku grupy, o której mowa w § 51 ust. 1 pkt 1;
 - 2) do Straży Marszałkowskiej – w przypadku grupy, o której mowa w § 51 ust. 1 pkt 2.
2. Grupa, o której mowa w § 51 ust. 1 pkt 1, wchodzi do budynków wejściem II („wejściem wycieczkowym”) albo wejściem BII, a grupa, o której mowa w § 51 ust. 1 pkt 2 – wejściem II. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Straży Marszałkowskiej może wyrazić zgodę na skorzystanie z innych wejść.
3. Na każde 20 osób zorganizowanej grupy powinien być wskazany opiekun grupy, któremu Dział Przepustek Straży Marszałkowskiej wystawia jednorazową kartę wstępu na podstawie dokumentu tożsamości ze zdjęciem. W czasie wchodzenia wszystkie osoby pełnoletnie okazują strażnikowi Straży Marszałkowskiej dokument tożsamości ze zdjęciem.
4. Postanowienia ust. 1-3 stosuje się także do zorganizowanej grupy osób zaproszonej przez posła lub senatora.

Oddział 8**Przepustki samochodowe****§ 53.**

1. Po jednej przepustce samochodowej uprawniającej do wjazdu na tereny i parkowania pojazdów na parkingach znajdujących się na terenach wystawia się dla:
 - 1) pojazdów posłów i senatorów;
 - 2) pojazdów służbowych Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu.
2. W ramach ustalonych limitów przepustki samochodowe uprawniające do wjazdu na tereny i parkowania pojazdów na parkingach znajdujących się na terenach wystawia się także dla:
 - 1) pojazdów służbowych:
 - a) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) osób, o których mowa w § 28;

- 2) pojazdów dyrektorów i wicedyrektorów komórek organizacyjnych Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu;
 - 3) pojazdów osób zatrudnionych w biurach klubów i kół poselskich, senackich i parlamentarnych
- oraz – w wyjątkowych przypadkach – dla pojazdów innych użytkowników.

§ 54.

Przepustki, o których mowa w § 53 ust. 2, uprawniają do parkowania pojazdów na parkingach znajdujących się na terenach przez czas wykonywania obowiązków służbowych przez ich użytkowników.

§ 55.

Przepustki uprawniające do wjazdu na tereny i parkowania pojazdów na parkingach znajdujących się na terenach przez czas wykonywania obowiązków służbowych przez ich użytkowników wystawia się, w miarę możliwości, dla pojazdów pracowników Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu.

§ 56.

W czasie wjazdu na tereny i parkowania pojazdów na parkingach znajdujących się na terenach przepustki samochodowe umieszcza się w pojeździe w widocznym miejscu.

§ 57.

1. Pojazdy firm świadczących usługi socjalne, wykonujących prace remontowe i serwisowe oraz dostarczających (odbierających) materiały, towary i urządzenia, wjeżdżają na tereny na czas niezbędny do wykonania usługi lub rozładunku (załadunku) urządzeń i towarów na podstawie wcześniejszych pisemnych zgłoszeń.
2. Dyrektorzy komórek organizacyjnych Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu zlecających prace lub zamawiających dostawy towarów albo upoważnieni przez nich pracownicy zgłaszają wjazd pojazdów, o których mowa w ust. 1, do sekretariatu Straży Marszałkowskiej. Zgłoszenia mogą być przekazywane faksem.
3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:
 - 1) nazwę firmy, o której mowa w ust. 1;
 - 2) datę, przewidywaną godzinę i miejsce wjazdu;
 - 3) markę i numer rejestracyjny pojazdu;

- 4) miejsce, do którego udaje się pojazd;
- 5) cel przyjazdu.

Oddział 9

Przepustki materiałowe

§ 58.

1. Przepustki materiałowe są wystawiane: w Kancelarii Sejmu – przez dyrektora Biblioteki Sejmowej, dyrektora Domu Poselskiego, dyrektora Biura Gospodarczo-Technicznego albo naczelnika Wydziału Administracyjno-Gospodarczego w Biurze Gospodarczo-Technicznym, a w Kancelarii Senatu – przez dyrektora Biura Administracyjnego.
2. Przepustki materiałowe może wystawić także, w zakresie sprzętu informatycznego, naczelnik Wydziału Technicznego Ośrodka Informatyki Kancelarii Sejmu albo kierownik Ośrodka Informatyki Biura Informatyki Kancelarii Senatu.
3. Przepustki materiałowe wystawia się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przechowuje wystawiający, a drugi odbiera strażnik Straży Marszałkowskiej na posterunku Straży Marszałkowskiej przy wynoszeniu lub wywożeniu składników majątkowych Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu.

DZIAŁ III

Zasady przebywania osób w budynkach i na terenach

§ 59.

Osoby wchodzące do budynków i na tereny oraz przebywające w budynkach i na terenach są obowiązane do podporządkowania się poleceniom strażników Straży Marszałkowskiej wydawanym w celu zachowania porządku i bezpieczeństwa.

§ 60.

1. Zabrania się posiadania przez osoby przebywające w budynkach, w tym w Domu Poselskim, broni i amunicji w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 z późn. zm.) i materiałów wybuchowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz.U. Nr 117, poz. 1007 z późn. zm.), zwanych dalej „bronią”.

2. Informacje o zakazie, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się przy wejściach do budynków.
3. Osoby wchodzące do budynków mają obowiązek złożenia posiadanej broni do depozytu prowadzonego przez Straż Marszałkowską.
4. Postanowienia ust. 1 i 3 nie dotyczą strażników Straży Marszałkowskiej, funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu zapewniających, zgodnie z ustawą z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, osobistą ochronę osobom uprawnionym oraz prowadzących rozpoznawanie pirotechniczno-radiologiczne obiektów Sejmu i Senatu, a także – za zgodą Komendanta Straży Marszałkowskiej – członków ochrony osobistej przewodniczących oficjalnych delegacji zagranicznych.

§ 61.

1. Osoby wchodzące do budynków, z zastrzeżeniem ust. 3, poddaje się kontroli pirotechnicznej przy użyciu specjalistycznych urządzeń technicznych, dokonywanej przez funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu i strażników Straży Marszałkowskiej. Kontrola obejmuje także bagaż osób wchodzących do budynków.
2. Straż Marszałkowska nie zezwoli na wejście do budynków osobom odmawiającym poddania się kontroli, o której mowa w ust. 1.
3. W stosunku do posłów, senatorów, posłów do Parlamentu Europejskiego, osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz członków oficjalnych delegacji zagranicznych kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się na podstawie każdorazowego zarządzenia odpowiednio Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu.
4. Kontroli, o której mowa w ust. 1, poddaje się również:
 - 1) dostarczane do budynków i na tereny materiały, towary i urządzenia oraz pojazdy, którymi są one dostarczane, a także pojazdy firm świadczących usługi socjalne;
 - 2) na wniosek Komendanta Straży Marszałkowskiej – przedmiot robót budowlanych oraz prac remontowych i instalacyjnych prowadzonych w budynkach i na terenach.

§ 62.

1. Straż Marszałkowska zapewnia warunki przestrzegania zakazu, o którym mowa w § 60 ust. 1.
2. Komendant Straży Marszałkowskiej przedstawia do zatwierdzenia Szefowi Kancelarii Sejmu:

- 1) warunki techniczne i wymogi bezpieczeństwa dotyczące przyjmowania broni do depozytu, o którym mowa § 60 ust. 3;
- 2) sposób prowadzenia ewidencji depozytów przez Straż Marszałkowską.

§ 63.

1. Osoby wchodzące do budynków pozostawiają w szatni okrycia wierzchnie, bagaż, a także przedmioty, które mogą być użyte w sposób zagrażający bezpieczeństwu i porządkowi.
2. Osoby wchodzące na galerię w celu obserwowania obrad Sejmu pozostawiają w szatni także bagaż podręczny.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy posłów, senatorów, posłów do Parlamentu Europejskiego, osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz akredytowanych w Polsce szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych i ich przedstawicieli, a także – jeżeli jest to niezbędne do wykonywania czynności zawodowych – dziennikarzy oraz osób, które zajmują się obsługą techniczną związaną z wykonywaniem czynności zawodowych przez dziennikarzy.

§ 64.

Zabrania się wnoszenia na salę posiedzeń Sejmu, w kuluary i na galerię przedmiotów, które mogą być wykorzystane do zakłócenia spokoju lub naruszenia porządku albo powagi Sejmu.

§ 65.

1. Osoby przebywające na galerii są obowiązane korzystać z wydzielonych dla nich miejsc oraz zachować ciszę i powagę, a w szczególności wstrzymać się od wyrażania poparcia lub dezaprobaty wobec toczących się obrad Sejmu poprzez oklaski lub w jakikolwiek inny sposób oraz dostosować się do poleceń strażników Straży Marszałkowskiej w zakresie porządku i bezpieczeństwa.
2. W przypadku naruszenia zasad określonych w ust. 1 Marszałek Sejmu może zarządzić opuszczenie w części lub całości galerii przez osoby, o których mowa w ust. 1.
3. Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób przebywających w kularach.

§ 66.

W przypadku zgłoszenia w czasie obrad Sejmu wniosku o uchwalenie ich tajności, a także w przypadku uchwalenia tajności obrad, publiczność, dziennikarze oraz osoby, które zajmują

się obsługą techniczną związaną z wykonywaniem czynności zawodowych przez dziennikarzy, są obowiązane opuścić salę posiedzeń Sejmu, kuluary i galerię.

§ 67.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach Szef Kancelarii Sejmu, po powiadomieniu Marszałka Sejmu, może czasowo ograniczyć wstęp na galerię i w kuluary.

§ 68.

1. Nie zezwala się na fotografowanie, filmowanie oraz przeprowadzanie wywiadów z osobami przebywającymi w kaplicy i na basenie w Domu Poselskim oraz w Czytelnii Biblioteki Sejmowej.
2. Nie zezwala się na fotografowanie i filmowanie osób przebywających w restauracjach i innych punktach gastronomicznych znajdujących się w budynkach.

§ 69.

1. Nie zezwala się na wejście do budynków osobom, które swoim zachowaniem lub wyglądem naruszają powagę Sejmu lub Senatu.
2. Strażnik Straży Marszałkowskiej nakazuje osobie lub grupie osób natychmiastowe opuszczenie budynków i terenów w przypadku, gdy osoby takie swoim zachowaniem lub wyglądem naruszają powagę Sejmu lub Senatu, oraz w przypadku, gdy nie podporządkowują się poleceniom wydawanym w celu zapewnienia porządku i bezpieczeństwa.

§ 70.

1. Zwiedzanie Sejmu, z zastrzeżeniem ust. 2, może odbywać się wyłącznie poza dniami posiedzeń Sejmu. Zwiedzanie Senatu może odbywać się wyłącznie poza dniami posiedzeń Senatu.
2. W czasie posiedzeń Sejmu grupy, o których mowa w § 51 ust. 1 pkt 1, mogą być przyjmowane w sali Wszechnicy Sejmowej w budynku J, a w miarę możliwości, mogą być także wprowadzane na galerię w celu obserwowania obrad Sejmu.
3. Zorganizowana grupa osób, o której mowa w § 51 ust. 1 pkt 1, może przebywać w budynkach wyłącznie pod opieką pracownika Kancelarii Sejmu albo Kancelarii Senatu lub osoby upoważnionej przez dyrektora Biura Korespondencji i Informacji Kancelarii Sejmu albo dyrektora Biura Informacji i Dokumentacji Kancelarii Senatu.

4. Postanowienia ust. 1-3 stosuje się także do zorganizowanej grupy zaproszonej przez posła lub senatora.

DZIAŁ IV

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 71.

Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów:

- 1) dokumenty uprawniające do wstępu do budynków pracowników Kancelarii Sejmu i pracowników Kancelarii Senatu zachowują ważność;
- 2) dokumenty uprawniające do wstępu do budynków dziennikarzy oraz osoby, które zajmują się obsługą techniczną związaną z wykonywaniem czynności zawodowych przez dziennikarzy, których okres ważności upływa w dniu 31 grudnia 2007 r., zachowują ważność do dnia 31 marca 2008 r. ;
- 3) okresowe karty wstępu i przepustki samochodowe, których okres ważności upływa w dniu 31 grudnia 2007 r., zachowują ważność do dnia 31 stycznia 2008 r.

§ 72.

Traci moc zarządzenie nr 14 Marszałka Sejmu z dnia 25 października 2007 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu, zmienione zarządzeniem nr 15 Marszałka Sejmu z dnia 12 listopada 2007 r.

§ 73.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 stycznia 2008 r.

w porozumieniu:

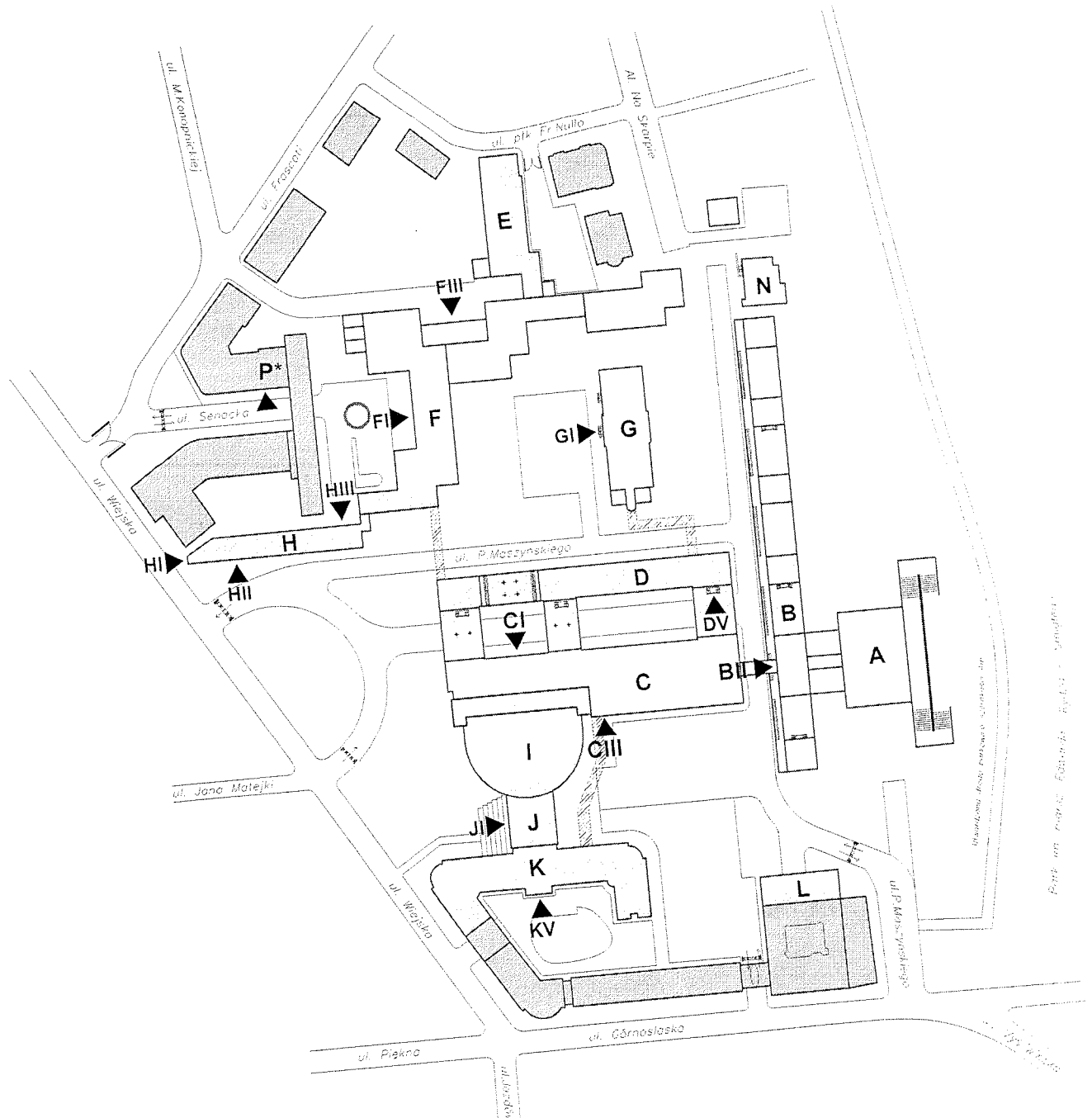
MARSZAŁEK SENATU

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Bogdan Borusewicz

(-) Bronisław Komorowski

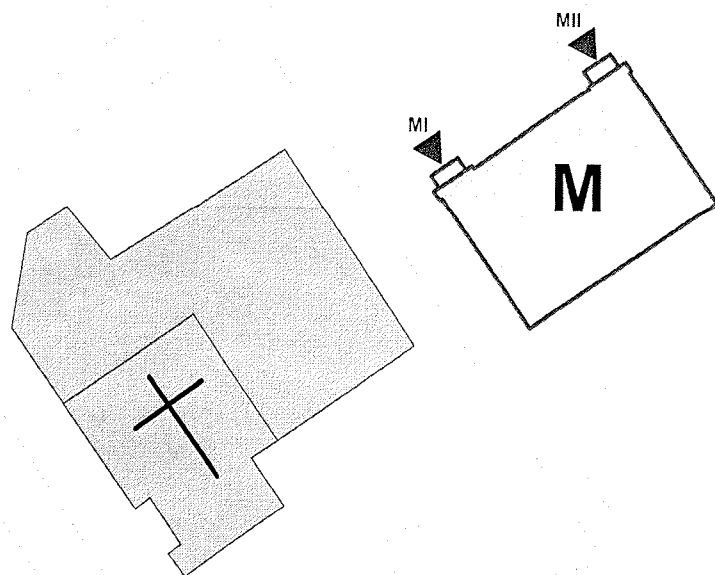
PLAN BUDYNKÓW Z OZNACZENIEM WEJŚĆ I WYJŚĆ DOSTĘPNYCH DLA RUCHU OSOBOWEGO

BUDYNKI PRZY UL. WIEJSKIEJ 4/6/8 I UL. FRASCATI 2

* budynek P pozostaje we współzarządzie Kancelarii Prezydenta RP, Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu

36

BUDYNEK PRZY UL. ZAGÓRNEJ 3

37

Załącznik nr 2
do zarządzenia nr 1
Marszałka Sejmu
z dnia 9 stycznia 2008 r.

Dołączyć
podpisane
aktualne zdjęcie
w formacie
3,5x4,5 cm

Warszawa, dnia

WNIOSEK
O WYDANIE IMIENNEGO IDENTYFIKATORA /
DUPLIKATU IDENTYFIKATORA*
PRACOWNIKA KANCELARII SEJMU / KANCELARII SENATU*
(poła w rubrykach należy wypełniać czytelnie, drukowanymi literami)

IMIĘ	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
NAZWISKO	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
NR EWIDENCYJNY PESEL	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
NR KS	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
NAZWA KOMÓRKI ORGANIZACYJNEJ
STANOWISKO PRACY
DOSTĘP DO STREF OBJĘTYCH KONTROLĄ DOSTĘPU
UZASADNIENIE WYDANIA DUPLIKATU IDENTYFIKATORA

WNIOSKODAWCA		DO REALIZACJI	
<input type="text"/>	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
WEJŚCIE	REJONY	WEJŚCIE	REJONY
propozycje dyrektora komórki organizacyjnej		zatwierdza Komendant Straży Marszałkowskiej	
(pieczęć i podpis dyrektora komórki organizacyjnej)		(pieczęć i podpis Komendanta Straży Marszałkowskiej)	

Wykaz symboli uprawniających do korzystania z oznaczonych wejść i poruszania się w wyznaczonych rejonach budynków:

WEJŚCIE:

- X - uprawnia do korzystania ze wszystkich wejść
Z - uprawnia do korzystania ze wszystkich wejść, z wyjątkiem wejścia CI

Nr karty

REJONY:

- S - uprawnia do wstępu na salę posiedzeń Sejmu podczas obrad Sejmu
K - uprawnia do wstępu w kuluary podczas obrad Sejmu
G - uprawnia do wstępu na galerię podczas obrad Sejmu

Otrzymałem / am

.....
data i podpis pracownika otrzymującego identyfikator**Uwaga:**

W Straży Marszałkowskiej istnieje możliwość bezpłatnego wykonania zdjęcia do identyfikatora.

* niepotrzebne skreślić

38

WNIOSK
O WYDANIE OKRESOWEJ KARTY WSTĘPU
OSOBOM ZATRUDNIONYM W FIRMACH ŚWIADCZĄCYCH USŁUGI, WYKONUJĄCYCH PRACE REMONTOWE I SERWISOWE
ORAZ INNYM OSOBOM ŚWIADCZĄCYM USŁUGI NA PODSTAWIE ZAWARTYCH UMÓW CYWILNOPRAWNYCH

Załącznik nr 3
do zarządzenia nr 1
Marszałka Sejmu
z dnia 9 stycznia 2008 r.

(pieczęć wykonawcy)

od dnia -- do dnia --

Warszawa, dnia

WNIOSKODAWCA - KOMÓRKA ORGANIZACYJNA KANCELarii
SEJMU LUB KANCELarii SENATU ZLECAJĄCA PRACĘ

WYKONAWCA - FIRMA / OSOBA
WYKONUJĄCA PRACĘ LUB ŚWIADCZĄCA USŁUGĘ

ADRES WYKONAWCY

RODZAJ I MIEJSCE WYKONYWANIA
PRACY LUB ŚWIADCZENIA USŁUGI

(kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu, nr lokait., telefon)

LP.	IMIĘ I NAZWISKO	ADRES ZAMIESZKANIA		NR EWIDENCYJNY PESEL	STANOWISKO	PODPIS OSOBY SKŁADAJĄCEJ OŚWIADCZENIE ^{*)}
		KOD POCZTOWY, MIEJSCOWOŚĆ	ULICA, NR DOMU, NR LOKALU			

UWAGA: Do wniosku należy dołączyć podpisane aktualne zdjęcie w formacie 3,5 x 4,5 cm.
W Straży Marszałkowskiej istnieje możliwość bezpłatnego wykonania zdjęcia do okresowej karty wstępu.

UWAGA: Wykonawca zobowiązuje się do zwrotu przepustki w przypadku zakończenia pracy którejkolwiek z osób wymienionych
we wniosku.

Oświadczenie *

Wyrażam zgodę** na przetwarzanie zawartych we wniosku moich danych osobowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia
29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) przez Kancelarię Sejmu,
Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8 w celu wydania przez Straż Marszałkowską okresowej karty wstępu.

**Osoba wyrażająca zgodę na przetwarzanie danych osobowych zawartych we wniosku ma prawo dostępu do ich treści
oraz ich poprawiania w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej (bud. H) w poniedziałki w godz. 8.00 -10.00 i 16.00 -18.00.

WNIOSKODAWCA

DO REALIZACJI

(pieczęć i podpis wnioskodawcy)

(pieczęć i podpis Komendanta Straży Marszałkowskiej)

Dołączyć

podpisane

aktualne zdjęcie

w formacie

3,5x4,5 cm

(pieczęć instytucji)

38

Załącznik nr 4
do zarządzenia nr 1
Marszałka Sejmu
z dnia 9 stycznia 2008 r.

Warszawa, dnia

WNIOSEK
O WYDANIE OKRESOWEJ KARTY WSTĘPU
 (poła w rubrykach należy wypełniać czytelnie, drukowanymi literami)

IMIĘ

NAZWISKO

NR EWIDENCYJNY PESEL

ADRES ZAMIESZKANIA
 (kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu, nr lokalu)

TELEFON STACJONARNY /
 KOMÓRKOWY

ZATRUDNIENIE

MIEJSCE PRACY

ADRES MIEJSCA PRACY
 (kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu, nr lokalu)

TELEFON

STANOWISKO

UZASADNIENIE WNIOSKU

<div>WNIOSKODAWCA</div> <div>.....</div> <div>(pieczęć i podpis wnioskodawcy)</div>	<div>.....</div> <div>.....</div> <div>.....</div> <div>.....</div>
<div>AKCEPTUJĘ WNIOSEK</div> <div>.....</div> <div>(pieczęć i podpis)</div>	<div>DO REALIZACJI</div> <div> <div></div><div></div><div></div> </div> <div> <div>WEJŚCIE</div> <div>REJONY</div> </div> <div> <div>Wypełnia Komendant</div> <div>Straży Marszałkowskiej</div> </div> <div> <div>(pieczęć i podpis Komendanta</div> <div>Straży Marszałkowskiej)</div> </div> <div> <div>.....</div> <div>(pieczęć i podpis pracodawcy)</div> </div> <div> <div>Pracodawca zobowiązuje się do zwrotu okresowej</div> <div>karty wstępu w przypadku zakończenia pracy osoby</div> <div>wymienionej we wniosku.</div> </div>

Oświadczenie

Wyrażam zgodę* na przetwarzanie zawartych we wniosku moich danych osobowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) przez Kancelarię Sejmu, Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8 w celu wydania przez Straż Marszałkowską okresowej karty wstępu.

*Osoba wyrażająca zgodę na przetwarzanie danych osobowych zawartych we wniosku ma prawo dostępu do ich treści oraz ich poprawiania w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej (bud. H) w poniedziałki w godz. 8.00 -10.00 i 16.00 -18.00.

Uwaga:
 (data i podpis osoby, na rzecz której ma być wystawiona okresowa karta wstępu)

W Straży Marszałkowskiej istnieje możliwość bezpłatnego wykonania zdjęcia do okresowej karty wstępu.

40

Warszawa, dnia

WNIOSEK

WYPEŁNIA WNIOSKODAWCA

Zobowiązuję się do zgłoszenia zmiany danych, o których mowa wyżej, w terminie 7 dni od jej wystąpienia

PROCTER & KENDRICK

WYPEŁNIA KANCELARIA SEJMU

Przyjął: (podpis, data i pieczęć)

[illegible]

Warszawa, dnia

(pola w rubrykach należy wypełniać czytelnie, drukowanymi literami)

[illegible][illegible]

(kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu, nr lokalu)

- KLUB / KOŁO
POSELSKIE / SENACKIE / PARLAMENTARNE
- KOMÓRKA ORGANIZACYJNA
KANCELARII SEJMU / KANCELARII SENATU
- TELEFON KONTAKTOWY
(HOTEL, KOM. ORG., BIURO KLUBU / KOŁA)

POSEL

SENATOR

PRACOWNIK BIURA
KLUBU / KOŁA

PRACOWNIK
KANCLARII SEJMU / SENATU

INSTYTUCJA

INNY UŻYTKOWNIK

	UPRAWNIENIA	DO REALIZACJI
<p>.....</p> <p>(pieczęć i podpis właściciela / dyspozytora pojazdu)</p>		<p>.....</p> <p>(pieczęć i podpis Komendanta Straży Marszałkowskiej)</p>

Wyrażam zgodę** na przetwarzanie zawartych we wniosku moich danych osobowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) przez Kancelarię Sejmu, Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8 w celu wydania przez Straż Marszałkowską przepustki samochodowej.

****Osoba wyrażająca zgodę na przetwarzanie danych osobowych zawartych we wniosku ma prawo dostępu do ich treści oraz ich poprawiania w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej (bud. H) w poniedziałki w godz. 8.00 -10.00 i 16.00 -18.00.**

(data i podpis właściciela / dyspozytora pojazdu)

42

Załącznik nr 7
do zarządzenia nr 1
Marszałka Sejmu
z dnia 9 stycznia 2008 r.

(pieczęć Redakcji)

Warszawa, dnia

WNIOSEK
O WYDANIE OKRESOWEJ KARTY PRASOWEJ
(pola w rubrykach należy wypełniać czytelnie, drukowanymi literami)

IMIĘ

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

NAZWISKO

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

NR EWIDENCYJNY PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ADRES ZAMIESZKANIA

.....
(kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu, nr lokalu)

TELEFON STACJONARNY /
KOMÓRKOWY

.....

ZATRUDNIENIE

REDAKCJA

ADRES REDAKCJI

.....
(kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu, nr lokalu)

TELEFON REDAKCJI

.....

NR LEGITYMACJI PRASOWEJ

.....

RODZAJ WYKONYWANEJ PRACY DZIENNIKARSKIEJ:

- ☐ - dziennikarz
- ☐ - producent
- ☐ - fotoreporter
- ☐ - operator obrazu
- ☐ - operator dźwięku

.....
(podpis Wnioskodawcy)

.....
(pieczęć i podpis Redaktora Naczelnego)

AKCEPTUJĘ / ODMAWIAM AKCEPTACJI*

*niepotrzebne skreślić

.....
(pieczęć i podpis Dyrektora Biura Prasowego KS)

VERTE

43

Oświadczenie

Wyrażam zgodę* na przetwarzanie zawartych we wniosku moich danych osobowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) przez Kancelarię Sejmu, Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8 w celu wydania przez Straż Marszałkowską okresowej karty prasowej.

*Osoba wyrażająca zgodę na przetwarzanie danych osobowych zawartych we wniosku ma prawo dostępu do ich treści oraz ich poprawiania w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej (bud. H) w poniedziałki w godz. 8.00 -10.00 i 16.00 -18.00.

.....
(data i podpis osoby, na rzecz której ma być wystawiona okresowa karta prasowa)

Pouczenie

1. Wniosek należy złożyć w Biurze Prasowym Kancelarii Sejmu - pokój nr 11, budynek D, wejście DV, tel. 022 694-22-31.
2. Do wniosku należy dołączyć kserokopię legitymacji prasowej.
3. Do wniosku należy dołączyć podpisane aktualne zdjęcie w formacie 3,4 x4,5 cm. W Straży Marszałkowskiej istnieje możliwość bezpłatnego wykonania zdjęcia do okresowej karty prasowej. Obowiązek dołączenia zdjęcia nie dotyczy osób, na rzecz których Straż Marszałkowska uprzednio wystawiła dokument ze zdjęciem. Prosimy o podanie numeru dokumentu
4. Okresową kartę prasową należy odebrać osobiście w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej, za okazaniem dokumentu tożsamości ze zdjęciem.
5. Osoba, na rzecz której wystawiono okresową kartę prasową ma obowiązek niezwłoczne poinformować Biuro Prasowe Kancelarii Sejmu o jej utracie albo zmianie danych objętych wnioskiem.
6. W przypadku utraty okresowej karty prasowej albo zmiany danych uwidocznionych na tej karcie należy ponownie złożyć wniosek o jej wydanie.

SERWIS SMS ORAZ NEWSLETTER - SUBSKRYPCJA

- Czy jest Pani / Pan zainteresowana(y) otrzymywaniem SMS z informacjami o ważniejszych wydarzeniach w Sejmie?
TAK ☐ (na numer telefonu NIE ☐
- Czy jest Pani / Pan zainteresowana(y) otrzymywaniem Newslettera informacyjnego drogą elektroniczną?
TAK ☐ (adres poczty elektronicznej NIE ☐

44

Załącznik nr 8
do zarządzenia nr 1
Marszałka Sejmu
z dnia 9 stycznia 2008r.

(pieczęć Redakcji)

Warszawa, dnia

WNIOSEK O WYDANIE OKRESOWEJ KARTY WSTĘPU OBSŁUGI TECHNICZNEJ DZIENNIKARZY

(poła w rubrykach należy wypełniać czytelnie, drukowanymi literami)

IMIE

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

NAZWISKO

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

NR EWIDENCYJNY PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ADRES ZAMIESZKANIA
(kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu, nr lokalu)

TELEFON STACJONARNY /
KOMÓRKOWY

ZATRUDNIENIE

REDAKCJA

ADRES REDAKCJI
(kod pocztowy, miejscowość, ulica, nr domu, nr lokalu)

TELEFON REDAKCJI

NR LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ

.....
(podpis Wnioskodawcy)

.....
(pieczęć i podpis Redaktora Naczelnego)

AKCEPTUJĘ / ODMAWIAM AKCEPTACJI*

.....
(pieczęć i podpis Dyrektora Biura Prasowego KS)

*niepotrzebne skreślić

VERTE

45

Oświadczenie

Wyrażam zgodę* na przetwarzanie zawartych we wniosku moich danych osobowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) przez Kancelarię Sejmu, Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8 w celu wydania przez Straż Marszałkowską okresowej karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy.

*Osoba wyrażająca zgodę na przetwarzanie danych osobowych zawartych we wniosku ma prawo dostępu do ich treści oraz ich poprawiania w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej (bud. H) w poniedziałki w godz. 8.00 -10.00 i 16.00 -18.00.

.....
(data i podpis osoby, na rzecz której ma być wystawiona okresowa karta wstępu
obsługi technicznej dziennikarzy)

Pouczenie

1. Wniosek należy złożyć w Biurze Prasowym Kancelarii Sejmu - pokój nr 11, budynek D, wejście DV, tel. 022 694-22-31.
2. Do wniosku należy dołączyć kserokopię legitymacji służbowej.
3. Do wniosku należy dołączyć podpisane aktualne zdjęcie w formacie 3,4 x4,5 cm. W Straży Marszałkowskiej istnieje możliwość bezpłatnego wykonania zdjęcia do okresowej karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy. Obowiązek dołączenia zdjęcia nie dotyczy osób, na rzecz których Straż Marszałkowska uprzednio wystawiła dokument ze zdjęciem. Prosimy o podanie numeru dokumentu
4. Okresową kartę wstępu obsługi technicznej dziennikarzy należy odebrać osobiście w Dziale Przepustek Straży Marszałkowskiej, za okazaniem dokumentu tożsamości ze zdjęciem.
5. Osoba, na rzecz której wystawiono okresową kartę wstępu obsługi technicznej dziennikarzy ma obowiązek niezwłoczne poinformować Biuro Prasowe Kancelarii Sejmu o jej utracie albo zmianie danych objętych wnioskiem.
6. W przypadku utraty okresowej karty wstępu obsługi technicznej dziennikarzy albo zmiany danych uwidoczniionych na tej karcie należy ponownie złożyć wniosek o jej wydanie.

SERWIS SMS ORAZ NEWSLETTER - SUBSKRYPCJA

- Czy jest Pani / Pan zainteresowana(y) otrzymywaniem SMS z informacjami o ważniejszych wydarzeniach w Sejmie?
TAK ☐ (na numer telefonu NIE ☐
- Czy jest Pani / Pan zainteresowana(y) otrzymywaniem Newslettera informacyjnego drogą elektroniczną?
TAK ☐ (adres poczty elektronicznej NIE ☐

46

Załącznik nr 9
do zarządzenia nr 1
Marszałka Sejmu
z dnia 9 stycznia 2008 r.

Warszawa, dnia

INFORMACJA O UTRACIE STAŁEJ / OKRESOWEJ KARTY PRASOWEJ / OKRESOWEJ KARTY WSTĘPU OBSŁUGI TECHNICZNEJ DZIENNIKARZY* / ZMIANIE DANYCH*

(pola w rubrykach należy wypełniać czytelnie, drukowanymi literami)

IMIE	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>				
NAZWISKO	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

NR STAŁEJ / OKRESOWEJ KARTY PRASOWEJ /
OKRESOWEJ KARTY WSTĘPU OBSŁUGI TECHNICZNEJ DZIENNIKARZY*

Oświadczenie:

Oświadczam, że utraciłam(-em) stałą / okresową kartę prasową /
okresową kartę wstępu obsługi technicznej dziennikarzy*

Dane objęte wnioskiem o wydanie karty, które uległy zmianie:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis)

* niepotrzebne skreślić

Warszawa, 30 sierpnia 2017 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie

za pośrednictwem:

Komendanta Straży Marszałkowskiej
Kancelaria Sejmu
Straż Marszałkowska
ul. Wiejska 4/6/8; 00-902 Warszawa

Skarżąca: Dagmara Drozd
ul. B. Chrobrego 29B
55-330 Mrozów

reprezentowana przez:

adw. Mikołaja Pietrzaka
adw. Pawła Osika
adw. Małgorzatę Mączkę-Pacholak
Kancelaria Pietrzak Sidor & Wspólnicy sp.j
ul. Sandomierska 8 lok. 5
02-567 Warszawa

Organ: Komendant Straży Marszałkowskiej
Kancelaria Sejmu
Straż Marszałkowska
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

dot. sprawy znak: SM-3210-203(13)/17

wpis: 200 zł (na podstawie § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

SKARGA

- I. Działając w imieniu Skarżącej Dagmary Drozd, w oparciu o pełnomocnictwo, które przedkładam w załączeniu, na podstawie art. 50 § 1, art. 52 § 2, art. 53 § 2 oraz art. 54 § 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4) ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o

postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2017, poz. 1369; **zwanej dalej „p.p.s.a.”**) składam skargę na akt z zakresu administracji publicznej dotyczący uprawnień wynikających z przepisów prawa, tj. decyzję Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu prawa Skarżącej wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r., o której to decyzji Skarżąca dowiedziała się w dniu 31 lipca 2017 r.

II. Na podstawie art. 57 § 1 p.p.s.a. zaskarżonej decyzji **zarzucam:**

- 1) **naruszenie przepisu prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 93 § 2 Konstytucji RP** przez wydanie względem Skarżącej decyzji o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r., na podstawie § 21 ust. 1 zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu (**zwanym dalej „Zarządzeniem Nr 1”**), tj. na podstawie regulacji prawa wewnętrznego, a nie prawa powszechnie obowiązującego;
- 2) **naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 61 ust. 1, 2 i 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP** przez bezpodstawne ograniczenie prawa Skarżącej do informacji publicznej, którego elementem jest prawo wstępu na posiedzenia organów kolegialnych na podstawie regulacji prawa wewnętrznego, a nie prawa powszechnie obowiązującego, a dodatkowo przepisu prawa nie posiadającego rangi ustawy;
- 3) **naruszenie przepisu prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 2 Konstytucji RP** przez zastosowanie regulacji § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1, która przez brak wskazania okresu, na jaki może zostać orzeczone zawieszenie prawa wstępu do budynków sejmowych, brak dokładnego określenia zachowania, które uzasadniałoby zastosowanie tej regulacji, a także brak obowiązku wskazania przez Komendanta Straży Marszałkowskiej podstawy prawnej podjętej decyzji, narusza zasadę poprawnej legislacji wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego.

III. W oparciu o powyższe zarzuty, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a oraz art. 145 § 3 p.p.s.a., **wnoszę o:**

1. uchylenie w całości decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. o zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. i umorzenie postępowania administracyjnego;

2. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarżącej, według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

1. Okoliczności faktyczne sprawy

Pismem z dnia 14 lipca 2017 r., doręczonym w dniu 31 lipca 2017 r., Skarżąca została poinformowana o wydaniu względem niej przez Komendanta Straży Marszałkowskiej decyzji z dnia 22 czerwca 2017 r. o zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r.

Jako podstawę podjęcia przedmiotowej decyzji organ wskazał § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1, zgodnie z którym: „*[w] uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu, Komendant Straży Marszałkowskiej, po powiadomieniu odpowiednio Szefa Kancelarii Sejmu i Szefa Kancelarii Senatu, może czasowo zawiesić prawo wstępu na tereny i do budynków oraz wjazdu na tereny osobie, na rzecz której wystawiono dokument, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 4-8 i § 7 ust. 1, albo może taki dokument unieważnić*”.

2. Prawo do informacji określone przez art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP

Zgodnie z art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej, gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Zgodnie z art. 61 ust. 2 Konstytucji RP, prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej, pochodzących w wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu.

Jak zauważają konstytucjoniści, *[r]ola obywatela nie kończy się z chwilą oddania głosu w wyborach i wyłonienia organu z tych wyborów pochodzącego (jak Sejm, Senat, samorząd terytorialny). Jeśli są to organy reprezentujące społeczeństwo i jeśli wybrane zostały w oparciu o zgłoszony wcześniej i prezentowany wyborcom program, to obywatele, którzy ten program poparli, są żywotnie zainteresowani nie tylko jego realizacją, ale także działaniami podejmowanymi przez te organy i uzyskiwanymi rezultatami. Stąd prawo do informacji o działalności władz jest ważnym elementem życia publicznego i kontroli opinii*

*publicznej nad działalnością organów i władz*¹. Prawo do informacji publicznej jest prawem warunkującym świadomy udział obywateli w życiu publicznym, a tym samym prawem warunkującym realizację zasady zwierzchnictwa Narodu, wynikającą z art. 4 Konstytucji RP.

Konstytucja RP wskazuje na otwarty katalog form realizacji prawa do informacji publicznej, wymieniając literalnie m.in. prawo wstępu na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej. Do organów, o których mowa w art. 61 ust. 2 Konstytucji RP należą Zgromadzenie Narodowe, obie izby Parlamentu, a także organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego².

Możliwość ograniczenia prawa do informacji publicznej przewiduje art. 61 § 3 Konstytucji RP, ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Z kolei artykuł 61 ust. 4 Konstytucji RP wskazuje, że tryb udzielania informacji publicznej, o której mowa w art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy. Z brzmienia art. 61 ust. 4 Konstytucji RP wynika, że Regulamin Sejmu może określać **jedynie tryb udzielenia informacji publicznej w odniesieniu do Sejmu**. W świetle postanowień art. 61 ust. 4 Konstytucji RP, Regulamin Sejmu nie może ustanawiać dodatkowych ograniczeń w dostępie obywateli do informacji publicznej.

3. Unormowanie Regulaminu Sejmu dotyczące wstępu na tereny i do budynków sejmowych, jako realizacja art. 61 ust. 4 Konstytucji RP

Artykuł 10 ust. 1 pkt 13 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (zwany dalej „**Regulaminem Sejmu**”) stanowi, iż Marszałek Sejmu „*sprawuje pieczę nad spokojem i porządkiem na całym obszarze należącym do Sejmu oraz wydaje stosowne zarządzenia porządkowe, w tym o użyciu w razie konieczności Straży Marszałkowskiej*”. Zgodnie z art. 172 ust. 1 pkt 2 i 3 Regulaminu Sejmu, posiedzenia Sejmu są jawne, a ich jawność zapewnia się w szczególności poprzez umożliwienie prasie, radiu i telewizji sporządzania sprawozdań z posiedzeń Sejmu lub umożliwienie publiczności obserwowania obrad Sejmu z galerii w sali posiedzeń Sejmu, na zasadach określonych przez Marszałka Sejmu w przepisach porządkowych. Wskazane postanowienia Regulaminu Sejmu, wraz z art. 127 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz.U. 2017, poz. 985; zwaną dalej „**ustawą o BOR**”) stanowiły podstawę prawną wydania Zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu.

¹ *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz* pod red. W. Skrzydły, wyd. VII, Lex 2013.

² *Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87-243* red. prof. dr hab. Marek Safjan, dr hab. Leszek Bosek; 2016 r.

4. Zarządzenie Marszałka Sejmu w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu w hierarchii źródeł prawa

Zgodnie z poglądami przedstawicieli nauki prawa konstytucyjnego, akt normatywny będący źródłem prawa powinien przybrać postać albo aktu prawa powszechnie obowiązującego, albo aktu prawa wewnętrznego³. Niekiedy przedstawiciele doktryny wyodrębniają trzecią kategorię źródeł prawa – przepisy regulaminowe i statutowe. Do tej kategorii zaliczają m.in. Regulamin Sejmu i Senatu⁴.

Zwolennicy dualistycznego charakteru źródeł prawa klasyfikują Regulamin Sejmu, w części, w jakiej Regulamin ten ustanawia normy proceduralne skierowane do organów państwowych lub do jednostek korzystających z prawa dostępu do informacji publicznej jako źródło prawa powszechnego, w pozostałej części natomiast jako akt prawa wewnętrznego⁵.

Niezależnie jednak od tego, czy Regulamin Sejmu powinien zostać zakwalifikowany jako źródło prawa powszechnie obowiązującego, czy też jako przepisy regulaminowe i statutowe uchwalane na podstawie Konstytucji RP, wydawane na jego podstawie przepisy wykonawcze – w realiach sprawy Skarżącej – przepisy porządkowe normujące zasady wstępu na teren i do budynku Sejmu, w żadnym wypadku nie mogą stanowić źródła prawa powszechnie obowiązującego i tym samym być podstawą decyzji wobec podmiotów indywidualnych, a tym bardziej ograniczać w korzystaniu z konstytucyjnych praw i wolności, a to mając na względzie dopuszczalność jedynie ustawowego ich ograniczenia, wynikającą z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. W konsekwencji, przepisy wykonawcze (porządkowe) wydawane na podstawie Regulaminu Sejmu nie mogą stanowić podstawy prawnej do ograniczenia w korzystaniu z konstytucyjnych praw i wolności jednostki, w tym prawa do informacji publicznej, o którym mowa w art. 61 Konstytucji RP.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 19 października 2010 r. wskazał na modelowe cechy aktu prawa wewnętrznego jako aktu, który „może (...) obowiązywać tylko jednostki organizacyjne podległe organowi wydającemu ten akt (art. 93 ust. 1), może być wydany tylko na podstawie ustawy (art. 93 ust. 2), podlega kontroli co do jego zgodności z powszechnie obowiązującym prawem (art. 93 ust. 3), nie może też stanowić podstawy decyzji wobec obywateli, osób prawnych oraz innych podmiotów (art. 93 ust. 2), ponieważ

³ Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87-243 red. prof. dr hab. Marek Safjan, dr hab. Leszek Bosek; 2016 r.

⁴ System źródeł prawa w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej P. Sarnecki, <http://biurose.sejm.gov.pl/seminarium/sarnecki.pdf>

⁵ Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87-243 red. prof. dr hab. Marek Safjan, dr hab. Leszek Bosek; 2016 r.

w żadnym wypadku nie może wiązać podmiotów, które nie są podległe organowi wydającemu taki akt"⁶.

Katalog aktów prawa wewnętrznego wymieniony w art. 93 Konstytucji RP jest katalogiem otwartym. Zakwalifikowanie danego aktu jako aktu prawa wewnętrznego polega na przyporządkowaniu mu cech wymienionych powyżej, określonych przez Trybunał Konstytucyjny. Zarządzenia Marszałka Sejmu, choć niewymienione wprost w katalogu zawartym w art. 93 Konstytucji RP, stanowią akty prawa wewnętrznego. Jak wszystkie akty z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, podlegają one kontroli co do ich zgodności z prawem powszechnie obowiązującym, sprawowanej przez sądy administracyjne.

5. Akty prawa wewnętrznego a prawa i wolności obywatelskie

Artykuł 93 § 2 Konstytucji RP stanowi, iż „Zarządzenia są wydawane tylko na podstawie ustawy. Nie mogą one stanowić podstawy decyzji wobec obywateli, osób prawnych oraz innych podmiotów”. Ratio legis art. 93 § 2 Konstytucji RP to nie tylko zagwarantowanie, iż akty prawa wewnętrznego będą podstawą działania jednostek organizacyjnie podległych organowi wydającemu akt, ale także, że „nie będą w sposób **choćby pośredni** (**„refleksowy”**) **wpływały na sytuację prawną (m.in. treść praw czy obowiązków)** podmiotów niepodlegających organizacyjnie takiemu organowi”⁷.

W opinii przedstawicieli doktryny zakaz, o którym mowa w art. 93 § 2 Konstytucji RP, „dotyczy przypadku, w którym akt prawa wewnętrznego stawałby się podstawą (elementem podstawy) aktu stosowania prawa skierowanego do podmiotu niepodlegającego organizacyjnie organowi wydającemu akt. Chodzi przede wszystkim o sytuację, w której organ władzy publicznej – dokonując subsumpcji w celu ustanowienia normy indywidualnej i konkretnej, skierowanej „na zewnątrz” – musiałby sięgać nie tylko po normy generalne i abstrakcyjne zawarte w aktach prawa powszechnie obowiązującego, lecz również po normy zawarte w aktach prawa wewnętrznego. Taka sytuacja jest niedopuszczalna”⁸.

O niedopuszczalności regulowania sytuacji prawnej jednostki przez akty prawa wewnętrznego orzekł Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 16 września 2002 r.⁹, w którym rozstrzygał on kwestię konstytucyjności wprowadzenia w ustawach samorządowych delegacji do stanowienia o „zasadach dostępu do dokumentów i korzystania z nich” w statutach tych organów. W swoich rozważaniach Trybunał Konstytucyjny doszedł do przekonania, iż ustosunkowanie się do zarzutu naruszenia art. 61 ust. 4 Konstytucji RP przez art. 11b ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.

⁶ wyrok TK z dn. 19.10.2010 r., sygn. K 35/09.

⁷ Konstytucja RP, Tom II, Komentarz do art. 87-243 red. prof. dr hab. Marek Safjan, dr hab. Leszek Bosek; 2016 r.,

⁸ Ibidem,

⁹ Wyrok TK z dn. 16.09.2002 r., sygn. K 38/01.

o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), art. 15a ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 ze zm.), art. 8a ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) „*musi zostać poprzedzone rozstrzygnięciem pytania, czy delegacja zawarta w zaskarżonych przepisach obejmuje zagadnienia dotyczące praw obywatelskich. Ich regulacja należy bowiem do sfery wyłączności ustawy*”. Trybunał Konstytucyjny stwierdził także, „ *iż „zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich”, rozumiane mogą być wyłącznie jako dyrektywy o charakterze techniczno-organizacyjnym i porządkowym, wskazujące na sposób urzeczywistniania materialnej treści prawa do informacji, którego zakres wyznaczony jest przez art. 61 ust. 1 oraz ust. 2 Konstytucji, a także przez ustawy, o których mowa w art. 61 ust. 3 Konstytucji. Wprawdzie, nawet dyrektywy o charakterze techniczno-organizacyjnym mogłyby skutecznie zawęzić, bądź też w ogóle przekreślić realizację obywatelskiego prawa do informacji. Należy jednak zważyć, że «zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich», o których jest mowa w zakwestionowanych przepisach, winny być rozumiane w sposób zgodny z Konstytucją oraz odpowiednimi ustawami samorządowymi (...). Stąd też przyjąć należy, iż upoważnienie zawarte w art. 15a ust. 3 ustawy o samorządzie województwa, art. 8a ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym, art. 11b ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym rozumiane być winno w taki sposób, by po pierwsze «zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich» nie dotyczyły w ogóle materialnych treści prawa do informacji, jego zakresu i granic, wyznaczonych przecież przez Konstytucję i ustawy, a po wtóre, by ich rozumienie jako dyrektyw nie oznaczało upoważnienia do unormowania w statutach innych kwestii, niż stricte techniczno-porządkowych i związanych z uwarunkowaniami lokalnymi. W przeciwnym razie takie «zasady» stanowiłyby bowiem zagrożenie dla realizacji obywatelskiego prawa do informacji w takich formach prawnych, jakie przewidziała dlań Konstytucja*”.

Argumentacja Trybunału Konstytucyjnego przedstawiona powyżej znajdować powinna zastosowanie do oceny konstytucyjności wszelkich aktów prawa wewnętrznego regulujących dostęp obywateli do informacji publicznej. Dla przeprowadzenia tej oceny kluczowe jest dokonanie weryfikacji, czy dana regulacja dotyczy wyłącznie kwestii *stricte* techniczno-porządkowych, czy dotyka również materialnych aspektów treści prawa do informacji.

6. Naruszenie art. 93 § 2 Konstytucji RP

Rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej zostało wydane wobec Skarżącej bezpośrednio na podstawie § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu. Rozstrzygnięcie to bezsprzecznie i bezpośrednio wpływa na sytuację prawną Skarżącej, co stanowi naruszenie zakazu wydawania decyzji wobec obywateli na podstawie zarządzeń, będących aktami prawa wewnętrznego.

Podstawa prawna Zarządzenia Nr 1, tj. art. 10 ust. 1 pkt 13 w związku z art. 172 ust. 1 pkt 2 i 3 Regulaminu Sejmu i art. 127 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy o BOR nie przyznaje Marszałkowi Sejmu upoważnienia do wprowadzenia tak daleko posuniętych ograniczeń dla praw i wolności jednostki, jak określone w § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1 prawo czasowego zawieszenia możliwości wstępu na teren Sejmu i do budynków sejmowych. Zauważyć należy, że żaden z powołanych w podstawie prawnej Zarządzenia przepisów nie daje Marszałkowi Sejmu uprawnienia do wprowadzenia regulacji ograniczającej lub wyłączającej komukolwiek możliwość wstępu na teren Sejmu.

Podjęte wobec Skarżącej w dniu 22 czerwca 2017 r. rozstrzygnięcie o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. odpowiada „decyzji” wskazanej w art. 93 § 2 Konstytucji RP. Pojęcie „decyzji”, którym posłużył się ustrojodawca *„należy rozumieć szeroko, jako każdy akt stosowania prawa, mający wpływ na sytuację prawną jednostek”*¹⁰.

Wynikający z art. 93 § 2 Konstytucji RP zakaz regulowania sytuacji prawnej obywateli w formie zarządzenia jest ściśle powiązany z obowiązkiem ogłaszania aktów normatywnych. Określony w art. 88 ust. 1 Konstytucji RP obowiązek ogłaszania takich aktów normatywnych jak ustawy, rozporządzenia i akty prawa miejscowego warunkuje możliwość egzekwowania przestrzegania prawa przez obywateli, wszak *„podstawowym warunkiem przestrzegania prawa, a także warunkiem umożliwiającym zweryfikowanie, czy w danym przypadku określony podmiot postąpił w sposób zgodny z prawem, jest podanie treści norm do wiadomości ich adresatów”*¹¹. Obowiązek ten daje obywatelom możliwość zapoznania się z treścią przepisów regulujących ich obowiązki i prawa. Rolę publikatora aktów prawa powszechnie obowiązującego pełni przy tym Dziennik Ustaw.

Zarządzenia Marszałka Sejmu nie podlegają obowiązkowej publikacji ani w Dzienniku Ustaw, ani w Monitorze Polskim. Tym samym, wprowadzanie w aktach prawa wewnętrznego regulacji dotyczących praw i obowiązków obywateli uniemożliwia im zapoznanie się z treścią tych regulacji, co powoduje, iż obywatele są *de facto* zobowiązani do przestrzegania regulacji, których treść jest im nieznana i nie mają możliwości się z nią zapoznać.

Wobec bezpośredniego zastosowania § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu, wydanego wbrew zakazowi stanowienia regulacji wpływającej na sytuację prawną obywateli w formie zarządzeń, naruszony został względem Skarżącej zakaz określony w art. 93 § 2 Konstytucji RP.

¹⁰ Konstytucja RP. Tom II. Komentarz do art. 87-243 red. prof. dr hab. Marek Safjan, dr hab. Leszek Bosek; 2016 r.

¹¹ *Ibidem*,

7. Naruszenie art. 61 ust. 1, 2 i 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP

Prawo do informacji publicznej, określone w art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, zostało względem Skarżącej naruszone nie tylko w konsekwencji naruszenia art. 93 § 2 Konstytucji RP, ale również bezpośrednio.

Niezależnie od podniesionych wyżej argumentów na gruncie art. 93 § 2 Konstytucji RP, podkreślić należy, że Zarządzenie nr 1 Marszałka Sejmu, określa nie tylko tryb dostępu do informacji publicznej, o czym mowa w art. 61 ust. 4 Konstytucji RP, ale określa także przesłanki realizacji tego prawa. Biorąc pod uwagę stanowisko Trybunału Konstytucyjnego¹², zastosowana regulacja § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1, jako dotycząca materialnych treści prawa do informacji jest niedopuszczalną ingerencją Marszałka Sejmu w prawo do informacji publicznej i stanowi naruszenie art. 61 ust. 1, 2 i 3 Konstytucji RP.

Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji, ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych praw i wolności jednostki muszą, w świetle art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, spełniać dwa warunki: po pierwsze – warunek formalny (to jest być ograniczeniami przewidzianymi w ustawie), po drugie – warunek materialny (to jest być uzasadnione ochroną jednej bądź kilku wartości wskazanych w tym przepisie). W przypadku Zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu nie sposób mówić już o spełnieniu warunku formalnego ingerencji w konstytucyjne prawo do informacji o działalności organów władzy publicznej. Zarządzenie Marszałka Sejmu, a nawet nadrzędny nad nim Regulamin Sejmu nie stanowią aktów prawnych, których ranga pozwala na wprowadzanie ograniczeń dla korzystania z konstytucyjnych praw i wolności jednostki, w tym prawa do informacji publicznej.

8. Ocena Zarządzenia nr 1 z perspektywy zasad poprawnej legislacji

Na marginesie wskazać należy, iż regulacja przewidziana w § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1 nie spełnia także postulatów wynikających z zasady poprawnej legislacji. Wynikająca z art. 2 Konstytucji RP zasada poprawnej legislacji, jako element zasady demokratycznego państwa prawnego, nakłada na wszelkie organy stanowiące prawo obowiązek formułowania przepisów w sposób jasny, poprawny i precyzyjny. Jasność przepisu polega na sformułowaniu regulacji w sposób na tyle klarowny, by żaden z jej adresatów nie miał wątpliwości co do treści stanowiących praw i nakładanych obowiązków, natomiast obowiązek formułowania regulacji w sposób precyzyjny nakłada na

¹² Wyrok TK z dn. 16.09.2002 r., sygn. K 38/01.

ustawodawcę powinność formułowania nakładanych obowiązków i przyznawanych praw w sposób na tyle konkretny, by treść tych regulacji pozwalała na ich wyegzekwowanie.

Treść § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1 nie spełnia tych postulatów. Zarządzenie to nie określa (minimalnego ani maksymalnego) czasu, na jaki zawieszenie prawa wstępu może zostać zastosowane, co pozwala na zupełną dowolność Komendanta Straży Marszałkowskiej w tym zakresie. Orzeczony względem Skarżącej okres roku pozbawienia prawa wstępu nie ma żadnego umocowania w obowiązującym prawie i ma charakter arbitralny.

Na dowolność decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej pozwala również brak precyzyjnego określenia zachowań, które uzasadniają zastosowanie § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1. Co prawda, § 21 ust. 2 Zarządzenia Nr 1 wymienia przykładowo okoliczności zastosowania czasowego zawieszenia prawa wstępu, jednak czyni to w sposób zbyt ogólnikowy i nieprecyzyjny. Ponadto, katalog ten jest otwarty, pozostawiając organowi zbyt dużą swobodę orzekania, niedopuszczalną w demokratycznym państwie prawa. Literalna treść § 21 ust. 1 i 2 Zarządzenia Nr 1 zdaje się stanowić w większym stopniu odpowiedź dla Komendanta Straży Marszałkowskiej, niż tłumaczyć i konkretyzować obowiązki, którym podlegają obywatele odwiedzający teren Sejmu i sankcje za ich nieprzestrzeganie.

Podkreślenia wymaga fakt, iż regulacja § 21 ust. 1 i 2 Zarządzenia Nr 1 nie nakłada na Komendanta Straży Marszałkowskiej obowiązku określenia podstawy podjęcia wydawanej decyzji, czym narusza ona po raz kolejny art. 2 Konstytucji RP, a także powoduje naruszenie zaufania obywatela do organów państwa, które podejmując decyzję o ograniczeniu konstytucyjnie chronionych praw i wolności nie są zobowiązane wskazać i uzasadnić przyczyny podjętych rozstrzygnięć.

W dniu 21 czerwca 2017 r., tj. w dniu, w którym Skarżąca, pomimo posiadania ważnej karty wstępu, została siłą usunięta z terenu Sejmu, nie została poinformowana ani o podstawie usunięcia, ani o jego przyczynie. Nie otrzymała ona takiej informacji ani przed usunięciem z terenu Sejmu, ani bezpośrednio po nim. Podobnie, pismo informujące o wydaniu decyzji przez Komendanta Straży Marszałkowskiej nie zawierało w swojej treści uzasadnienia i nie wskazało przyczyn wydanego rozstrzygnięcia. Samo odwołanie się do rzekomego nieprzestrzegania obowiązujących przepisów bezpieczeństwa jest nieprecyzyjne, a wręcz mgliste i niewystarczające. Tym samym, brak określenia przyczyny wydanej decyzji uniemożliwia Skarżącej pełne ustosunkowanie się do podjętego rozstrzygnięcia, jak również stanowi dowód tego, jak dużą dowolność w podejmowaniu decyzji ograniczających prawo wstępu na teren Sejmu pozostawiono Komendantowi Straży Marszałkowskiej.

„Świadomy udział obywateli w życiu społeczeństwa i państwa jest nieodzowny w ustroju demokratycznym, a jego zakres zależy w ogromnym stopniu od stanu wiedzy całej zbiorowości o problemach narodu i państwa. Stąd tak szerokie rozumienie prawa do informacji ma wielkie znaczenie”¹³. Wobec powyższego, niezmiennie ważne jest, by wszelkie regulacje ograniczające dostęp obywateli do informacji publicznej były wprowadzone w taki sposób i w takiej formie, jaką nakazuje przyjąć Konstytucja RP. Inne podejście niweczy prawo członków Narodu do weryfikacji sposobu sprawowania mandatu udzielonego swoim przedstawicielom w akcie głosowania.

W związku z powyższym, wniesienie niniejszej skargi jest konieczne i uzasadnione.

Małgorzata Mączka-Pacholak
Adw. Małgorzata Mączka-Pacholak

Paweł Osik
Adw. Paweł Osik

W załączeniu:

1. pełnomocnictwo dla adw. Mikołaja Pietrzaka, adw. Pawła Osika oraz adw. Małgorzaty Mączki-Pacholak wraz z dowodami uiszczenia opłaty skarbowej;
2. dowód uiszczenia wpisu w kwocie 200 zł;
3. kopia pisma Zastępcy Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 14 lipca 2017 r. informującego o podjęciu decyzji o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21.06.2018 r. wobec Skarżącej;
4. odpis skargi wraz z załącznikami.

¹³ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz pod red. W. Skrzydły, wyd. VII, Lex 2013.

PEŁNOMOCNICTWO

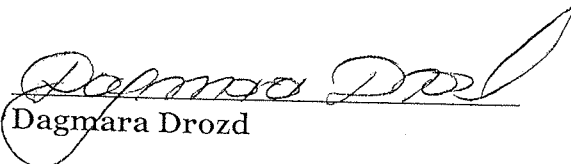
Ja, niżej podpisana Dagmara Drozd, udzielam pełnomocnictwa **adwokatowi Mikołajowi Pietrzakowi, adwokatowi Pawłowi Osikowi oraz adwokat Małgorzacie Mączce-Pacholak** z Kancelarii Pietrzak Sidor & Wspólnicy Sp. j. przy ul. Sandomierskiej 8 lok. 5, 02-567 Warszawa, do reprezentowania mnie w sprawie czasowego zawieszenia mojego prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r., przed sądami administracyjnymi, Naczelnym Sądem Administracyjnym, organami administracji publicznej oraz innymi osobami i podmiotami.

Każdy z pełnomocników jest uprawniony do samodzielnego działania w zakresie udzielonego pełnomocnictwa.

Niniejsze pełnomocnictwo obejmuje prawo do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Warszawa
miejsce

10.08.2014
data

Dagmara Drozd

58

POTWIERDZENIE WYKONANIA PRZELEWU - DUPLIKAT

mBank S.A.

Bankowość Detaliczna

Skrytka Poczтовая 2108, 90-959 Łódź 2

Informacje o transakcji

Rachunek:	Winien (Nadawca)	Rachunek:	Ma (Odbiorca)
Nr Rachunku:	24 1140 2004 0000 3702 5181 7990	Nr Rachunku:	60 1030 1508 0000 0005 5001 0038
Nazwa Banku:	MBANK S.A.	Nazwa Banku:	Bank Handlowy RCR Olsztyn
Nadawca:	PIETRZAK SIDOR & WSPÓLNICY SPÓŁKA JAWNA UL.SANDOMIERSKA 8 M.5 02-567 WARSZAWA	Odbiorca:	DZIELNICA ŚRÓDMIEŚCIE M. ST. WARSZAWY UL. NOWOGRODZKA 43 00-691 WARSZAWA

Tytuł operacji: OPŁATA SKARBOWA OD PEŁNOMOCNICTWA OD
DAGMARY DROZD DLA ADW. MIKOŁAJA PIETRZAKA
Rodzaj operacji: PRZELEW ZEWNĘTRZNY WYCHODZĄCY
Nr referencyjny operacji: 51817990-000007367

Data operacji: 2017-08-29
Data księgowania: 2017-08-29
Kwota przelewu: 17,00 PLN

Data wystawienia dokumentu: 2017-08-29

Wygenerowane elektronicznie potwierdzenie wykonania przelewu. Dokument sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz.939 z późniejszymi zmianami). Nie wymaga podpisu ani stempla.

POTWIERDZENIE WYKONANIA PRZELEWU - DUPLIKAT

mBank S.A.

Bankowość Detaliczna

Skrytka Poczтовая 2108, 90-959 Łódź 2

Informacje o transakcji

Rachunek:	Winien (Nadawca)	Rachunek:	Ma (Odbiorca)
Nr Rachunku:	24 1140 2004 0000 3702 5181 7990	Nr Rachunku:	60 1030 1508 0000 0005 5001 0038
Nazwa Banku:	MBANK S.A.	Nazwa Banku:	Bank Handlowy RCR Olsztyn
Nadawca:	PIETRZAK SIDOR & WSPÓLNICY SPÓŁKA JAWNA UL.SANDOMIERSKA 8 M.5 02-567 WARSZAWA	Odbiorca:	DZIELNICA ŚRÓDMIEŚCIE M. ST. WARSZAWY UL. NOWOGRODZKA 43 00-691 WARSZAWA

Tytuł operacji:

OPŁATA SKARBOWA OD PEŁNOMOCNICTWA OD
DAGMARY DROZD DLA ADW. PAWŁA OSIKA
PRZELEW ZEWNĘTRZNY WYCHODZĄCY
51817990-000007369

Rodzaj operacji:

Nr referencyjny operacji:

Data operacji:

2017-08-29

Data księgowania:

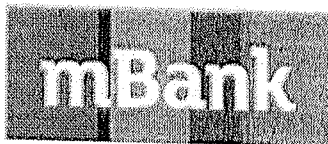
2017-08-29

Kwota przelewu:

17,00 PLN

Data wystawienia dokumentu: 2017-08-29

Wygenerowane elektronicznie potwierdzenie wykonania przelewu. Dokument sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz.939 z późniejszymi zmianami). Nie wymaga podpisu ani stempla.

67

POTWIERDZENIE WYKONANIA PRZELEWU - DUPLIKAT

mBank S.A.

Bankowość Detaliczna

Skrytka Poczтовая 2108, 90-959 Łódź 2

Informacje o transakcji

Rachunek:	Winien (Nadawca)	Rachunek:	Ma (Odbiorca)
Nr Rachunku:	24 1140 2004 0000 3702 5181 7990	Nr Rachunku:	60 1030 1508 0000 0005 5001 0038
Nazwa Banku:	MBANK S.A.	Nazwa Banku:	Bank Handlowy RCR Olsztyn
Nadawca:	PIETRZAK SIDOR & WSPÓLNICY SPÓŁKA JAWNA UL.SANDOMIERSKA 8 M.5 02-567 WARSZAWA	Odbiorca:	DZIELNICA ŚRÓDMIEŚCIE M. ST. WARSZAWY UL. NOWOGRODZKA 43 00-691 WARSZAWA

Tytuł operacji: OPŁATA SKARBOWA OD PEŁNOMOCNICTWA OD
DAGMARY DROZD DLA ADW. MAŁGORZATY
MAĆZKI-PACHOLAK
Rodzaj operacji: PRZELEW ZEWNĘTRZNY WYCHODZĄCY
Nr referencyjny operacji: 51817990-000007371

Data operacji: 2017-08-29
Data księgowania: 2017-08-29
Kwota przelewu: 17,00 PLN

Data wystawienia dokumentu: 2017-08-29

Wygenerowane elektronicznie potwierdzenie wykonania przelewu. Dokument sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz.939 z późniejszymi zmianami). Nie wymaga podpisu ani stempla.

62

POTWIERDZENIE WYKONANIA PRZELEWU - DUPLIKAT

mBank S.A.

Bankowość Detaliczna

Skrytka Poczтовая 2108, 90-959 Łódź 2

Informacje o transakcji

Rachunek:	Winien (Nadawca)	Rachunek:	Ma (Odbiorca)
Nr Rachunku:	24 1140 2004 0000 3702 5181 7990	Nr Rachunku:	96 1010 1010 0078 1022 3100 0000
Nazwa Banku:	MBANK S.A.	Nazwa Banku:	NBP O/Okr. w Warszawie
Nadawca:	PIETRZAK SIDOR & WSPÓLNICY SPÓŁKA JAWNA UL.SANDOMIERSKA 8 M.5 02-567 WARSZAWA	Odbiorca:	WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY W WARSZAWIE UL. JASNA 2/4 00-013 WARSZAWA

Tytuł operacji: DAGRAMA DROZD - WPIS OD SKARGI, ZNAK SPRAWY SM
_ 3210-203(13)17

Rodzaj operacji: PRZELEW ZEWNĘTRZNY WYCHODZĄCY

Nr referencyjny operacji: 51817990-000007379

Data operacji: 2017-08-29

Data księgowania: 2017-08-29

Kwota przelewu: 200,00 PLN

Data wystawienia dokumentu: 2017-08-29

Wygenerowane elektronicznie potwierdzenie wykonania przelewu. Dokument sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz.939 z późniejszymi zmianami). Nie wymaga podpisu ani stempla.

KANCELARIA SEJMU
STRAŻ MARSZAŁKOWSKA
ul. Wiejska 46/8
00-902 Warszawa
SM - 3210 - 203 (13)/17

63
Warszawa, 14 lipca 2017 r.

Pani
Dagmara Drozd

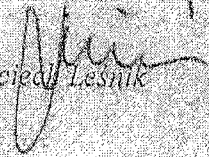
55-330 Mrozów
ul. B. Chrobrego 29B

Informuję, że w związku z zakłóceniem porządku poprzez nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów bezpieczeństwa na terenie będącym w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz niestosowaniem się do poleceń porządkowych strażników Straży Marszałkowskiej w dniu 22.06.2017 r. została podjęta decyzja o czasowym zawieszeniu Pani prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21.06.2018 r.

Podstawę prawną tej decyzji stanowi § 21 ust. 1 zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu, w którym postanowiono, że:

- w uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatowi, Komendant Straży Marszałkowskiej może czasowo zawiesić prawo wstępu do budynków.

Zastępca Komendanta
Straży Marszałkowskiej

Wojciech Lesnik

POTWIERDZENIE NADANIA

przesyłki poleconej nr (00)159007734237748050

NADAWCA: Pietrzak Sidor & Wspólnicy Sp.j.
..... ul. Sandomierska 8 lok. 5
..... 02-567 Warszawa
..... NIP: 521-347-67-69 KRS: 0000299681
..... tel. +48 22 898 22 18 fax +48 22 898 22 19

.....
kod pocztowy

.....
miejscowość

ADRESAT: Komendant Straży Marszałkowskiej
..... Kancelaria Sejmu
..... Straż Marszałkowska
..... Ul. Wiejska 4/6/8
..... 00-902 Warszawa

☐ Potwierdzenie odbioru

SMS/E-MAIL

☐ Potwierdzenie odbioru ☐ Priorytetowa

☒ A ☐ B Gabaryt

Masa 0 kg 110 g

Opłata 15 zł 20 gr

Na stronie <http://emonitoring.poczta-polska.pl> można sprawdzić status nadanej przesyłki rejestrowanej.

	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Godziny urzędowania	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ – 15 ³⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 22 553 70 71 22 553 78 86	22 553 78 21 22 553 78 22	
Email	Radom 48 368 99 08 informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Radom 48 368 99 18 czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ IV

65

5

Dnia 29 stycznia 2018 r.
Sygn. akt IV SA/Wa 2668/17

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

Adw. Małgorzata Mączka-Pacholak
Kancelaria Pietrzak Sidor & Wspólnicy Sp. j.
Pełnomocnik Dagmary Drozd
ul. Sandomierska 8 lok. 5
02-567 Warszawa

DORĘCZENIE ODPISU ODPOWIEDZI NA SKARGĘ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 22 stycznia 2018 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza odpis odpowiedzi na skargę.

Marika Bilgowska
referent

BPSP-1133-11 (5)/17

Warszawa, 3 października 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
u. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżąca: **Dagmara Drozd**

(adres w aktach)

którą reprezentują:

- 1) Adw. Mikołaj Pietrzak
 - 2) Adw. Paweł Osik
 - 3) Adw. Małgorzata Mączka-Pacholak
- (adres w aktach)

Organ: **Komendant Straży Marszałkowskiej**

(adres w aktach)

którego reprezentuje:

R. Pr. Bartłomiej Onufrzak
(adres w stopce)

Odpowiedź na skargę
(wraz z przekazaniem skargi i akt sprawy)

Działając w imieniu Komendanta Straży Marszałkowskiej na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, którego odpis załączam, na podstawie art. 54 § 2 *ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.), zwanej dalej także „Ppsa” przekazuję:

- 1) skargę Dagmary Drozd z dnia 30 sierpnia 2017 r. doręczoną Komendantowi Straży Marszałkowskiej w dniu 4 września 2017 r.;
- 2) akta sprawy, tj.:
 - a) pismo (wniosek) skarżącej z dnia 16 czerwca 2017 r.,
 - b) jednorazowa karta wstępu dla skarżącej,
 - c) notatka służbowa dowódcy zmiany Straży Marszałkowskiej Pawła Pukiela z dnia 22 czerwca 2017 r.,
 - d) pismo zastępcy Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. adresowane do Szefa Kancelarii Sejmu,
 - e) pismo zastępcy Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 14 lipca 2017 r. adresowane do skarżącej;

3) niniejszą odpowiedź na skargę.

Na podstawie art. 151 Ppsa wnoszę o:

- oddalenie skargi.

Uzasadnienie

W pierwszej kolejności wskazuję, iż w każdym miejscu niniejszego pisma użyte w odpowiedniej liczbie i przypadku słowo „strażnik” oznacza „strażnika Straży Marszałkowskiej”.

Przedmiotem skargi skarżącej jest wydany przez Komendanta Straży Marszałkowskiej czasowy, tj. do dnia 21 czerwca 2018 r. zakaz wstępu na tereny i do budynków pozostających w trwałym w zarządzie Kancelarii Sejmu. Zakaz ten spowodowany jest nieprzestrzeganiem przez skarżącą w dniu 22 czerwca 2017 r. przepisów porządkowych dotyczących bezpieczeństwa terenów i obiektów sejmowych oraz niestosowanie się do poleceń strażników, powodujące konieczność angażowania znacznej liczby tych strażników celem podjęcia interwencji wymagającej użycia środków przymusu bezpośredniego, co bezpośrednio obniża bezpieczeństwo ochranianych terenów i budynków. Jak wynika z notatki z dnia 22 czerwca 2017 r. sporządzonej przez dowódcę zmiany Straży Marszałkowskiej skarżąca wraz z innymi osobami wbrew przyznanemu uprawnieniu do wstępu na galerię Sali Posiedzeń Sejmu celem obserwowania posiedzenia Sejmu, rozwinął transparent i rozpoczął pikietę, a następnie ignorując polecenia strażników usiadł na ulicy powodując zagrożenie w ruchu drogowym i osłabienie bezpieczeństwa ochranianych terenów i budynków. Na tle tych wydarzeń wydany został zakaz będący przedmiotem skargi.

Dowód:

- pismo (wniosek) skarżącej z dnia 16 czerwca 2017 r.
- jednorazowa karta wstępu;
- notatka z dnia 22 czerwca 2017 r.

Wbrew twierdzeniom zawartym w skardze, wynikającym być może z niefortunnie zredagowanego pisma z dnia 14 lipca 2017 r. informującego skarżącą o nałożonym zakazie, wszelkie działania Straży Marszałkowskiej mają swoje oparcie przepisach rangi ustawowej. Zadania Straży Marszałkowskiej i uprawnienia strażników określone zostały w ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985), zwanej dalej „ustawą o BOR”. Rozwiązanie takie było oczekiwane i zostało, z czym należy się zgodzić, pozytywnie przyjęte przez przedstawicieli doktryny „w rozdziale 11 ustawy uregulowane zostały zasady funkcjonowania Straży Marszałkowskiej. Tym samym po raz pierwszy w ustawodawstwie krajowym przepisy te umocowały ustawowo status, zadania i uprawnienia tej formacji. Do dnia wejścia przedmiotowego aktu unormowania dotyczące Straży Marszałkowskiej miały charakter

pozaustawowy i zawarte były w regulaminie Sejmu, statucie Senatu, a przede wszystkim w jej Regulaminie Organizacyjnym oraz zarządzeniach Marszałka Sejmu i Szefa Kancelarii (...) Taki stan prawny nie odpowiadał jednak przede wszystkim przepisom Konstytucji z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), artykułujących szeroki system wolności i praw obywatela. W tych warunkach nie dało się pogodzić działania bez wyraźnej ustawowej podstawy prawnej formacji uprawnionej do stosowania środków przymusu bezpośredniego z systemem gwarancji konstytucyjnych. (J. Lipski [w:] K. Zeidler, *Ustawa o Biurze Ochrony Rządu. Komentarz*, ABC Wolters Kluwer, 2008).

Zgodnie z art. 127 ust. 1 ustawy o BOR ochrona Sejmu i Senatu polega m.in. na *ochronie obiektów i urządzeń pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu* (pkt 1), *zapewnieniu – w zakresie niezastrzeżonym dla BOR – bezpieczeństwa osób przebywających w obiektach, o których mowa w pkt 1, oraz miejscach odbywania posiedzeń* (pkt 2) i *kontroli uprawnień do przebywania w obiektach, o których mowa w pkt 1 oraz wydawaniu przepustek uprawniających do przebywania w tych obiektach, a także zapewnieniu w nich porządku* (pkt 3). Na podstawie art. 127 ust. 2 zadania w zakresie ochrony Sejmu i Senatu wykonują strażnicy Straży Marszałkowskiej, umundurowanej formacji podległej Marszałkowi Sejmu. Analogicznie jak w przypadku pragmatyk służbowych regulujących funkcjonowanie innych służb ochrony, z zadaniami strażników skorelowane są przysługujące im uprawnienia. Wobec przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania legislacyjnego polegającego na umieszczeniu przepisów dotyczących Straży Marszałkowskiej w ustawie o BOR, uprawnienia strażników zostały określone poprzez odesłanie do odpowiednich uprawnień funkcjonariuszy BOR. Na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1-4 strażnicy mają zatem prawo m.in.

- 1) *wydawać polecenia osobom, których zachowanie może stworzyć zagrożenie dla bezpieczeństwa osób, obiektów i urządzeń podlegających ochronie Straży Marszałkowskiej, a w szczególności wydawać polecenia:*
 - a) *opuszczenia przez osoby miejsca, w którym przebywanie może stanowić zagrożenie dla realizacji zadania,*
 - b) *zatrzymania pojazdu,*
 - c) *usunięcia pojazdu z miejsca postoju;*
- 2) *legitymować osoby w celu ustalenia ich tożsamości;*
- 3) *zatrzymywać osoby stwarzające w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz dla mienia, a także osoby w sposób rażąco naruszające porządek publiczny;*
- 4) *dokonywać kontroli osobistej, a także przeglądać zawartość bagaży i sprawdzać ładunki i pomieszczenia, w sytuacjach, jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa ochranianych osób, obiektów i urządzeń.*

Katalog uprawnień strażników Straży Marszałkowskiej, a zatem podstawa prawna wszelkich ich działań określona została więc, wbrew twierdzeniom skarżącej, w ustawie. Powyższe nie może, wobec przywołanych przepisów, budzić wątpliwości.

Należy zatem odpowiedzieć na pytanie czy wydanie przez Komendanta Straży Marszałkowskiej zakazu wstępu na tereny i do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu mieści się w katalogu uprawnień przyznanych strażnikom Straży Marszałkowskiej. Odpowiedź na tak postawione pytanie jest w sposób oczywisty twierdząca. Katalog ustawowych uprawnień strażników jest bardzo szeroki i obejmuje nawet zatrzymanie osoby. Kluczowe w przedmiotowej sprawie jest jednak „*prawo wydawania poleceń osobom, których zachowanie może stworzyć zagrożenie dla bezpieczeństwa osób, obiektów i urządzeń podlegających ochronie Straży Marszałkowskiej*” (art. 128 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o BOR). Zwraca uwagę fakt, iż ustawodawca przyznaje strażnikom to uprawnienie już w przypadku potencjalnego, możliwego zagrożenia („*zachowanie może stworzyć zagrożenie*”). Powyższe wynika ze specyfiki zadań Straży Marszałkowskiej, które mają charakter prewencyjny, mający zapobiegać określonym działaniom, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa terenów i obiektów pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz osób tam przebywających, w przeciwieństwie np. do zadań innych służb, które mają wykrywać popełnione przestępstwa. Katalog poleceń wymieniony w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o BOR ma charakter otwarty (formuła „*w szczególności*”) i przykładowo wymienia polecenie *opuszczenia przez osoby miejsca, w którym przebywanie może stanowić zagrożenie dla realizacji zadania* (lit. a), *zatrzymanie pojazdu* (lit. b) i *usunięcie pojazdu z miejsca postoju* (lit. c). Z istoty „*polecenia*” oraz z racji zadania jakie ma ono realizować wynika, iż polecenie to może stanowić nakaz określonego zachowania jak np. wymienione przykładowo opuszczenie danego miejsca ale też zakaz określonego zachowania np. zakaz wstępu do danego miejsca. Niewątpliwie też obie te formy mogą wystąpić jednocześnie – wskazane przykładowo polecenie „*opuszczenia miejsca, w którym przebywanie może stanowić zagrożenie dla realizacji zadania*”, w sposób oczywisty zawiera w sobie także czasowy zakaz „*powrotu*”, wstępu do tego miejsca. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że zakaz wstępu wydany jest wobec skarżącej na podstawie aktu prawnego rangi ustawowej, tj. na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o Biurze Ochrony Rządu.

Przechodząc do eksponowanych w skardze kwestii rzekomego oparcia działania Komendanta Straży Marszałkowskiej o akt wewnętrzny należy podkreślić, iż przywołane w piśmie z dnia 14 lipca 2017 r. *zarządzenie nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu* (z późn. zm.), zwane dalej „*zarządzeniem wstępowym*”, jest zarządzeniem porządkowym wydanym przez Marszałka Sejmu na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 13 Regulaminu Sejmu (M. P. z 2012, poz. 32). Przepis ten stanowi, że Marszałek Sejmu „*sprawuje pieczę nad spokojem i porządkiem na całym obszarze należącym do Sejmu oraz wydaje stosowne zarządzenia porządkowe, w tym o użyciu w razie konieczności Straży Marszałkowskiej*”. Przepis art. 127 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy o BOR zostały powołane jedynie w związku z samodzielną podstawą z art. 10 ust. 1 pkt 13 Regulaminu Sejmu („*wydaje stosowne zarządzenia porządkowe*”). Marszałek Sejmu nie może bowiem ingerować w ustawowe zadania i uprawnienia Straży Marszałkowskiej ale jednocześnie w związku z

„podległością” Straży Marszałkowskiej Marszałkowi Sejmu (art. 127 ust. 2 ustawy o BOR), Marszałek Sejmu na szerokie kompetencje władcze w charakterze wewnętrznym, organizacyjnym, w stosunku do podległej mu Straży Marszałkowskiej.

Przepis art. 129 ust. 3 ustawy o BOR stanowi, że organizację wewnętrzną i szczegółowy tryb działania Straży Marszałkowskiej określi w drodze zarządzenia Marszałek Sejmu. Na tej podstawie Marszałek Sejmu wydał *zarządzenie nr 11 z dnia 18 października 2001 r. w sprawie organizacji wewnętrznej i szczegółowego trybu działania Straży Marszałkowskiej* (z późn. zm.). Zgodnie z § 15 ust. 1 *zarządzenia nr 11 Marszałka Sejmu* Komendant Straży Marszałkowskiej kieruje Strażą Marszałkowską i zapewnia sprawne oraz efektywne wykonywanie jej zadań (zadań określonych w ustawie o BOR). Na szczególną uwagę zasługuje jednak ust. 2, który wskazując najważniejsze obowiązki Komendanta Straży Marszałkowskiej w pkt 7 zobowiązuje go do „*zapewnienia specjalistycznego zabezpieczenia terenów i budynków znajdujących się pod zarządkiem Kancelarii Sejmu, wzorując się na systemach stosowanych przez Biuro Ochrony Rządu*” (§ 15 ust. 2 pkt 7 *zarządzenia nr 11 Marszałka Sejmu*). Faktem notoryjnym jest, że Biuro Ochrony Rządu podczas ochrony osób oraz zabezpieczenia obiektów, urządzeń i wydarzeń, w których biorą udział ochraniane osoby wyznacza dany teren, który objęty jest zakazem wstępu osób postronnych.

Częściowo kompetencje władcze Marszałka Sejmu w stosunku do podległej mu formacji znalazły także odzwierciedlenie w przepisach *zarządzenia wstępowego*. Należy bowiem podkreślić, iż część z przepisów tego zarządzenia, w tym § 21 ust. 1, który nieco niefortunnie został wskazany jako samodzielna podstawa prawna nałożonego na skarżącą zakazu, mają charakter organizacyjny, systematyzujący pewne zagadnienia związane z organizacją i porządkiem funkcjonowania Sejmu i Kancelarii Sejmu. Dlatego w realiach przedmiotowej sprawy przepis § 21 *zarządzenia wstępowego*, który został zawarty w *Rozdziale I Zasady ogólne*, należy odczytywać jako przepis, który: 1) wskazuje, że to Komendant Straży Marszałkowskiej, a nie żaden inny strażnik może wydać polecenie czasowego zakazu wstępu na tereny i do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu (por. art. 128 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o BOR), 2) nakłada na Komendanta Straży Marszałkowskiej obowiązek poinformowania Szefa Kancelarii Sejmu o wydanym zakazie. Należy bowiem podkreślić, iż choć Straż Marszałkowska „*podlega*” Marszałkowi Sejmu, to jako komórka organizacyjna Kancelarii Sejmu jest „*bezpośrednio nadzorowana*” przez Szefa Kancelarii Sejmu (art. 129 ust. 1 ustawy o BOR). Jednocześnie nieprecyzyjne wskazanie podstawy prawnej polecenia nie może pozbawiać go skuteczności, gdyż swoje oparcie znajduje ono bezpośrednio w ustawie o BOR. W tym miejscu tytułem wyjaśnienia należy zaznaczyć, iż w przedmiotowej sprawie wobec wakatu na stanowisku Komendanta Straży Marszałkowskiej zakaz został nałożony przez zastępcę Komendanta Straży Marszałkowskiej. Na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy o BOR Straż Marszałkowską kieruje Komendant Straży Marszałkowskiej przy pomocy swojego zastępcy.

Dowód:

- pismo z dnia 22 czerwca 2017 r. adresowane do Szefa Kancelarii Sejmu;
- pismo z dnia 14 lipca 2017 r. adresowanego do skarżącej.

W związku z powyższym zarzuty skarżącej są bezpodstawne a argumentacja przedstawiona na ich poparcie nietrafiona. Zgodnie z art. 61 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenie prawa do informacji publicznej (w przedmiotowej sprawie w zakresie wstępu na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów) „*może nastąpić wyłącznie we względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa*”. Analogicznie stanowi pełniący funkcję tzw. ogólnej klauzuli ograniczającej art. 31 ust. 3 Konstytucji RP zgodnie, z którym „*ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw*”. Wbrew twierdzeniom skarżącej zarówno warunek formalny jak i materialny wymagany przez przywołane przepisy zastał spełniony. Obowiązek ochrony Sejmu i Senatu (art. 127 ustawy o BOR), a zatem obowiązek ochrony porządku publicznego i zapewnienia bezpieczeństwa państwa (warunek materialny), został określony w ustawie o Biurze Ochrony Rządu (warunek formalny). Nie sposób zatem zgodzić się ze skarżącą, iż aktem prawa wewnętrznego czy wręcz aktem wydanym na podstawie prawa wewnętrznego, wbrew zakazowi wynikającemu z art. 93 ust. 2 Konstytucji RP, ogranicza się jego konstytucyjne prawa. Prawa te ulec muszą ograniczeniu wobec ustawowego obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa najważniejszych osób i obiektów służących organom państwa. Jednocześnie należy podkreślić, iż ograniczenie to zgodne jest z zasadą proporcjonalności wynikającą z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Przede wszystkim ograniczenie ma charakter jedynie czasowy, na stosunkowo krótki okres 1 roku, a nadto cel przepisu art. 61 ust. 2 Konstytucji RP skarżąca może osiągnąć dzięki transmisji *online* przebiegu posiedzenia. Jednocześnie zakaz wstępu jest konieczny w rozumieniu wskazanego przepisu ponieważ każde zachowanie niezgodne z celem jakim jest wstęp na posiedzenie Sejmu (art. 61 ust. 2 Konstytucji RP) powoduje konieczność interwencji strażników, w tym jak w przedmiotowej sprawie wyniesienie skarżącej i innych osób protestujących, co wymaga zaangażowania znacznej liczby strażników i powoduje osłabienie kontroli i bezpieczeństwa innych posterunków. Wobec wzmożenia takich działań w ostatnim czasie działania prewencyjne i zapobiegawcze mające na celu uniemożliwienie powstania potencjalnych zagrożeń, do których zobowiązana jest Straż Marszałkowska na podstawie art. 127 ust. 1 ustawy o BOR i § 1 ust. 3 pkt 1-3 *zarządzenia nr 11 Marszałka Sejmu* (wydanego na podstawie art. 129 ust. 3 ustawy o BOR), są szczególnie istotne.

Przywołane wyżej przepisy prawa oraz przedstawiona argumentacja prawna wskazują, że w przedmiotowej sprawie skarga jest nieuzasadniona i pozbawiona podstaw prawnych, a zatem nie zasługuje na uwzględnienie.

W tym miejscu wskazuję, iż dane osobowe osób wymienionych w treści dokumentów składających się na akta sprawy, niebędących stroną niniejszego postępowania, zostały zanonimizowane z uwagi na ochronę danych osobowych tych osób.

Wobec powyższego wnoszę jak w *petitum*.

Załączniki:

- 1) skarga skarżącej z dnia 30 sierpnia 2017 r. wraz z kopią koperty;
- 2) pełnomocnictwo;
- 3) akta sprawy – 1 zszyty plik;
- 4) zarządzenie nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu (z późn. zm.) – wydruk z systemu komputerowego aktów prawnych Kancelarii Sejmu;
- 5) zarządzenie nr 11 Marszałka Sejmu z dnia 18 października 2001 r. w sprawie organizacji wewnętrznej i szczegółowego trybu działania Straży Marszałkowskiej (z późn. zm.) – wydruk z systemu komputerowego aktów prawnych Kancelarii Sejmu;
- 6) odpis niniejszej odpowiedzi na skargę.

RADCA PRAWNY

Bartłomiej Onutrzak

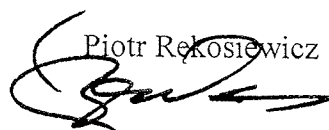
73

Warszawa, 29 września 2017 r.

PEŁNOMOCNICTWO PROCESOWE

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.) **upoważniam Pana Bartłomieja Onufrzaka** – Radcę Prawnego wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie pod numerem WA-7664, do reprezentowania Komendanta Straży Marszałkowskiej przed sądami administracyjnymi w sprawie skargi Dagmary Drozd z dnia 30 sierpnia 2017 r.

Pełnomocnictwo upoważnia do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Piotr Rękosiewicz

p.o. Komendanta
Straży Marszałkowskiej

Za zgodność z oryginałem
Warszawa

03-10-2017

RADCA PRAWNY
Bartłomiej Onufrzak

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa
Wydział IV

IV SA/Wa 2668/17

201801291332

R

(00)259007734051038945

U

(00)259007734051038945

Kancelaria

31 STY. 2017

74
OPŁATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A.
ID nr 377880/W

ADW. MAŁGORZATA MACZKA-PACHOLAK
KANCELARIA PIETRZAK SIDOR & WSPÓLNICY SP. J.
UL. SANDOMIERSKA 8 LOK. 5
02-567 WARSZAWA

	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Godziny urzędowania	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ – 15 ³⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 22 553 70 71 22 553 78 86 Radom 48 368 99 08	22 553 78 21 22 553 78 22 Radom 48 368 99 18	
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ IV

75

6

Dnia **29 stycznia 2018 r.**
Sygn. akt **IV SA/Wa 2668/17**

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

**Adw. Małgorzata Mączka-Pacholak Kancelaria
Pietrzak Sidor & Wspólnicy Sp. j.
Pełnomocnik Dagmary Drozd
ul. Sandomierska 8 lok. 5
02-567 Warszawa**

DORĘCZENIE ODPISU POSTANOWIENIA

W wykonaniu zarządzenia z dnia 22 stycznia 2018 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza odpis postanowienia z dnia 22 stycznia 2018 r. wraz z uzasadnieniem.

Małgorzata Bilbrowska
referent

ODPIS

76

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia WSA Alina Balicka

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2018 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy ze skargi **Dagmary Drozd**
na pismo Komendanta Straży Marszałkowskiej
z dnia 22 czerwca 2017 r. nr SM-3210-203/17
w przedmiocie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych
postanawia:

1. odrzucić skargę;
2. zwrócić ze Skarbu Państwa (kasa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie) na rzecz skarżącej Dagmary Drozd kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem uiszczzonego wpisu sądowego.

Na oryginale właściwy podpis
Za zgodność z oryginałem

Mania Bibrowska
referent

Uzasadnienie

77

W piśmie z dnia 30 sierpnia 2017 r. Dagmara Drozd, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem, wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na pismo Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. nr SM-3210-203/17 zaadresowane do Szefa Kancelarii Sejmu Agnieszki Kaczmarskiej, informujące, że na podstawie § 21 zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu, podjął decyzję o zawieszeniu na okres 1 roku, do dnia 21 czerwca 2018 r., prawa wstępu przez Dagmarę Drozd do budynków sejmowych.

W treści zaskarżonego pisma podano, że decyzja została podjęta w związku z wydarzeniem jakie miało miejsce w dniu 22 czerwca 2017 r. ok. godz. 10:15 na terenie sejmowym. Osoby wymienione w decyzji, m.in. Dagmara Drozd, po otrzymaniu jednorazowych kart wstępu na galerię sali posiedzeń Sejmu i wejściu na teren sejmowy, zatrzymały się przed wejściem SI i rozwinęły transparenty. Strażnicy Straży Marszałkowskiej wezwali wymienione osoby do przerwania protestu, a następnie wobec niestosowania się do ich poleceń, odebrali transparenty i jednorazowe karty wstępu. Ponieważ protestujący nie opuścili terenu sejmowego, usiedli na drodze wewnętrznej powodując zagrożenie w ruchu drogowym, zostały wobec nich użyte środki przymusu bezpośredniego w postaci siły fizycznej i zostały wyniesione poza teren parlamentu.

W odpowiedzi na skargę Komendant Straży Marszałkowskiej, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Sąd administracyjny, rozpoznając skargę, w pierwszej kolejności bada, czy zaskarżony akt lub czynność organu administracji publicznej podlega kontroli tego sądu. Na wstępie wymaga więc rozważenia czy kwestionowane pismo wydane zostało przez organ administracji publicznej i czy ma ono charakter aktu lub czynności z zakresu administracji publicznej podlegające kognicji sądu administracyjnego.

Zakres kontroli sprawowanej przez sądy administracyjne został określony w art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2188), zgodnie z którym sądy administracyjne

w zakresie swojej właściwości sprawują kontrolę pod względem legalności, to jest zgodności z prawem, działań lub zaniechań organów administracji publicznej. Kontrola działalności administracji publicznej, sprawowana przez sądy administracyjne, ma charakter ograniczony, co oznacza, że objęte są nią jedynie działania administracyjne wskazane w ustawie.

Kognicja sądów administracyjnych określona została m. in. w art. 3 § 2, § 2a i § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 późn. zm.). Wskazane przepisy zawierają szczegółowy katalog spraw objętych właściwością rzeczową sądów administracyjnych. Zgodnie z art. 3 § 2 tej ustawy kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:

- 1) decyzje administracyjne;
- 2) postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, na które służy zażalenie albo kończące postępowanie, a także na postanowienia rozstrzygające sprawę co do istoty;
- 3) postanowienia wydane w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, na które służy zażalenie, z wyłączeniem postanowień wierzyciela o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu oraz postanowień, przedmiotem których jest stanowisko wierzyciela w sprawie zgłoszonego zarzutu;
- 4) inne niż określone w pkt 1-3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) oraz postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613) oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw;
- 4a) pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach, opinie zabezpieczające i odmowy wydania opinii zabezpieczających;
- 5) akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej;
- 6) akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż określone w pkt 5, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej;
- 7) akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego;

- 8) beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4 lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a;
- 9) beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach dotyczących innych niż określone w pkt 1-3 aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw.

W świetle treści art. 3 § 2a powołanej ustawy sądy administracyjne orzekają także w sprawach sprzeciwów od decyzji wydanych na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Ponadto, z art. 3 § 3 powołanej ustawy wynika, że sądy administracyjne orzekają także w sprawach, w których przepisy ustaw szczególnych przewidują sądową kontrolę, i stosują środki określone w tych przepisach.

W rozdziale 11 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985 z późn. zm.) uregulowane zostały zasady funkcjonowania Straży Marszałkowskiej. W art. 127 tej ustawy wskazano, że za ochronę Sejmu i Senatu odpowiada umundurowana formacja nosząca miano Straży Marszałkowskiej podległa Marszałkowi Sejmu, przy czym organizację wewnętrzną i szczegółowy tryb działania Straży Marszałkowskiej określa zarządzenie nr 11 Marszałka Sejmu z dnia 18 października 2001 r. w sprawie organizacji wewnętrznej i szczegółowego trybu działania Straży Marszałkowskiej, wydane w oparciu o przepis art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu. Zadania Straży Marszałkowskiej zostały doprecyzowane w ust. 1 i 3 tego przepisu. Kompetencje te sprowadzają się do prowadzenia czynności o charakterze porządkowym i reprezentacyjnym. Organizacyjnie Straż Marszałkowska podlega Marszałkowi Sejmu, do kompetencji którego należy określenie: 1) wymogów kwalifikacyjnych w stosunku do strażników Straży Marszałkowskiej oraz trybu przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego (art. 128 ust. 3 ustawy o BOR); 2) organizacji wewnętrznej oraz szczegółowego trybu działania Straży Marszałkowskiej (art. 129 ust. 3 ustawy o BOR). Przepis art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu stanowi, że Straż Marszałkowska jako komórka organizacyjna Kancelarii Sejmu jest bezpośrednio nadzorowana przez Szefa Kancelarii Sejmu. Straż Marszałkowską kieruje Komendant Straży Marszałkowskiej

przy pomocy swojego zastępcy, którzy są powoływani i odwoływani przez Szefa Kancelarii Sejmu, o czym z kolei stanowi ust. 2 tego przepisu.

Straż Marszałkowska jest więc komórką organizacyjną Kancelarii Sejmu bezpośrednio nadzorowaną przez Szefa Kancelarii Sejmu, a jednocześnie i formacją umundurowaną podległą Marszałkowi Sejmu.

Jak z powyższego wynika, Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej w rozumieniu art. 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz art. 1 § 1 Prawa o ustroju sądów administracyjnych i w związku z tym jego czynności wykonywane przez strażników Straży Marszałkowskiej w zakresie ochrony Sejmu nie podlegają kognicji sądowoadministracyjnej.

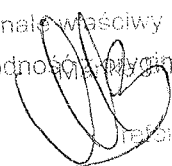
Skoro Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, to wydane przez niego – na podstawie § 21 zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu – pismo w zakresie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych nie zostało podjęte w ramach postępowania z zakresu administracji publicznej i nie ma waloru ani aktu, ani czynności z zakresu administracji publicznej podlegającej kognicji sądu administracyjnego. Tym samym brak jest podstaw prawnych do ustalenia właściwości sądu administracyjnego do rozpatrzenia niniejszej skargi.

W tym stanie rzeczy, skoro niedopuszczalna jest sądowa kontrola działań Komendanta Straży Marszałkowskiej, które nie stanowią działań administracji publicznej i nie mieszczą się w granicach przedmiotowych zakreślonych przez art. 3 § 2 pkt 4 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z powyższych względów, na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Sąd orzekł jak w postanowieniu, rozstrzygając o zwrocie wpisu od skargi na mocy art. 232 § 1 pkt 1 tej ustawy.

Na oryginale właściwy podpis
Za zgodność z oryginałem

Referent

Warszawa, 2 marca 2018 roku

Naczelnny Sąd Administracyjny
w Warszawie

za pośrednictwem:

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie
IV Wydział
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżąca: Dagmara Drozd
ul. B. Chrobrego 29B
55-330 Mrozów

reprezentowana przez:
adw. Małgorzatę Mączkę-Pacholak
Kancelaria Pietrzak Sidor & Wspólnicy sp.j
ul. Sandomierska 8 lok. 5
02-567 Warszawa

Organ: Komendant Straży Marszałkowskiej
Kancelaria Sejmu
Straż Marszałkowska
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

sygn. akt: IV SA/Wa 2668/17

wpis: 200 zł (na podstawie § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

SKARGA KASACYJNA

- I. Działając w imieniu Skarżącej Dagmary Drozd, w oparciu o pełnomocnictwo znajdujące się w aktach sprawy wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej, na

82

podstawie art. 173, art. 175 § 1, art. 176, art. 177 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2017, poz. 1369; dalej: „p.p.s.a.”) **zaskarżam w całości** postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 r. o odrzuceniu skargi na pismo Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu prawa Skarżącej wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r., nr SM-3210-203/17, wydane w sprawie rozpoznawanej pod sygn. akt IV SA/Wa 2668/17, doręczone pełnomocnikowi Skarżącej w dniu 31 stycznia 2018 r.

II. Na podstawie art. 174 pkt 2 p.p.s.a. zaskarżonemu postanowieniu **zarzucam:**

naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a w zw. z art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. 2017 r., poz. 2188, dalej: „p.u.s.a.”) w zw. z art. 184 Konstytucji RP polegające na wadliwym przyjęciu, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej oraz na wadliwym przyjęciu, że wydane przez niego rozstrzygnięcie z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu Skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. nie stanowi ani aktu, ani czynności z zakresu administracji publicznej (działalności administracji publicznej) podlegającej kontroli sądu administracyjnego,

a w konsekwencji:

naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 w związku z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej: „Konwencji”), polegające nieprzeprowadzeniu sądowej kontroli zgodności z prawem rozstrzygnięcia Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu Skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r., a co za tym idzie, pozbawienie Skarżącej prawa dostępu do sądu i skutecznego środka odwoławczego w sytuacji naruszenia podstawowych praw i wolności Skarżącej, w szczególności prawa dostępu do informacji publicznej.

III. W oparciu o powyższe zarzuty, na podstawie art. 185 p.p.s.a. **wnoszę o** uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie.

IV. **Wnoszę także o** zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarżącej, według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

1. Okoliczności faktyczne sprawy

1. Pismem z dnia 14 lipca 2017 r., doręczonym w dniu 7 sierpnia 2017 r., Skarżąca została poinformowana o wydaniu wobec niej przez Komendanta Straży Marszałkowskiej decyzji z dnia 22 czerwca 2017 r. o zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. W treści pisma z 14 lipca 2017 r. wskazano, że decyzja o czasowym zawieszeniu prawa Skarżącej wstępu do budynków sejmowych została wydana w związku z zakłóceniem porządku poprzez nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów bezpieczeństwa i niestosowaniem się do poleceń porządkowych strażników Straży Marszałkowskiej. Skarżąca została również poinformowana, że podstawę prawną tej decyzji stanowi art. 21 ust. 1 zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu (dalej: „Zarządzenie Nr 1”), w którym postanowiono, że w uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu, Komendant Straży Marszałkowskiej może czasowo zawiesić prawo wstępu do budynków.
2. W dniu 30 sierpnia 2017 r. Skarżąca wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (dalej: **WSA w Warszawie**), zarzucając decyzji Komendanta Straży Marszałkowskiej o zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych: 1) naruszenie przepisu prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 93 § 2 Konstytucji RP przez wydanie względem Skarżącej decyzji o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r., na podstawie § 21 ust. 1 zarządzenia Nr 1, tj. na podstawie regulacji prawa wewnętrznie, a nie prawa powszechnie obowiązującego; 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 61 ust. 1, 2 i 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP przez bezpodstawne ograniczenie prawa Skarżącej do informacji publicznej, którego elementem jest prawo wstępu na posiedzenia organów kolegialnych na podstawie regulacji prawa wewnętrznie, a nie prawa powszechnie obowiązującego, a dodatkowo przepisu prawa nie posiadającego rangi ustawy; oraz 3) naruszenie przepisu prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 2 Konstytucji RP przez zastosowanie regulacji § 21 ust. 1 Zarządzenia Nr 1, która przez brak wskazania okresu, na jaki może zostać orzeczone zawieszenie prawa wstępu do budynków sejmowych, brak dokładnego określenia zachowania, które uzasadniałoby zastosowanie tej regulacji, a także brak obowiązku wskazania przez Komendanta Straży Marszałkowskiej podstawy prawnej podjętej decyzji, narusza zasadę poprawnej legislacji wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego. Skarżąca wniosła o uchylenie w całości decyzji Komendanta

Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. o zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. i umorzenie postępowania administracyjnego.

3. Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2018 r. WSA w Warszawie odrzucił skargę Skarżącej na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 p.p.s.a. W uzasadnieniu postanowienia WSA w Warszawie wskazał, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej w rozumieniu art. 1 p.p.s.a. oraz art. 1 § 1 Prawa o ustroju sądów administracyjnych, w związku z czym jego czynności wykonywane przez strażników Straży Marszałkowskiej w zakresie ochrony Sejmu nie podlegają kognicji sądowoadministracyjnej. Zdaniem WSA w Warszawie, skoro Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, to wydane przez niego – na podstawie art. 21 § zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu pismo w zakresie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych nie zostało podjęte w ramach postępowania z zakresu administracji publicznej i nie ma waloru ani aktu, ani czynności z zakresu administracji publicznej podlegającej kognicji sądu administracyjnego. Odrzucając skargę na podstawie art. 58 p.p.s.a., WSA w Warszawie nie odniósł się podniesionych przez Skarżącą zarzutów naruszenia prawa materialnego, w tym norm o randze konstytucyjnej.

2. Uzasadnienie zarzutów skargi kasacyjnej

4. Zdaniem Skarżącej, postanowienie WSA w Warszawie o odrzuceniu skargi zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa procesowego, tj. art. 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 p.u.s.a. w zw. z art. 184 Konstytucji RP, polegającym na wadliwym przyjęciu, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej oraz na wadliwym przyjęciu, że wydane przez niego rozstrzygnięcie z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu Skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. nie stanowi ani aktu, ani czynności z zakresu administracji publicznej (działalności administracji publicznej) podlegającej kontroli sądu administracyjnego. Konsekwencją powyższego było naruszenie art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 w związku z art. 13 Konwencji polegające na pozbawieniu Skarżącej prawa dostępu do sądu i skutecznego środka odwoławczego w sytuacji naruszenia podstawowych praw i wolności Skarżącej, w tym prawa dostępu do informacji publicznej.
5. W nieobszernym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, WSA w Warszawie odwołał się do przepisów rozdziału 11 (*obowiązującej w dacie wydania decyzji przez Komendanta Straży Marszałkowskiej o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych*) ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (t.j.

Dz. U. 2017, poz. 985 ze zm., dalej: „ustawa o BOR”), w szczególności do art. 127, dotyczącego ochrony Sejmu i Senatu oraz powierzającego zadania z tego zakresu strażnikom Straży Marszałkowskiej, umundurowanej formacji podległej Marszałkowi Senatu. WSA w Warszawie odwołał się także do brzmienia art. 129 ustawy o BOR, zgodnie z którym Straż Marszałkowska jako komórka organizacyjna Kancelarii Sejmu jest bezpośrednio nadzorowana przez Szefa Kancelarii Sejmu (ust. 1), zaś Straż Marszałkowską kieruje Komendant Straży Marszałkowskiej przy pomocy swojego zastępcy, którzy są powoływani i odwoływani przez Szefa Kancelarii Sejmu (ust. 2). Uznając, że Straż Marszałkowska jest komórką organizacyjną Kancelarii Sejmu bezpośrednio nadzorowaną przez Szefa Kancelarii Sejmu, a jednocześnie formacją umundurowaną podległą Marszałkowi Sejmu, WSA w Warszawie przyjął, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej w rozumieniu art. 1 p.p.s.a. oraz art. 1 § 1 p.u.s.a. i w związku z tym jego czynności wykonywane przez strażników Straży Marszałkowskiej w zakresie ochrony Sejmu nie podlegają kontroli sądowoadministracyjnej. Argumenty przemawiające za przyjęciem takiego rozumowania nie zostały przedstawione szerzej w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. W szczególności, WSA w Warszawie uchylił się od przedstawienia wyczerpującej, prawnej oceny działania Komendanta Straży Marszałkowskiej i wydanego przez niego rozstrzygnięcia.

6. Skarżąca podkreśla, że przedmiotem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w niniejszej sprawie nie były „czynności wykonywane przez strażników Straży Marszałkowskiej w zakresie ochrony Sejmu”, jak przyjęto w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. W postępowaniu zainicjowanym wniesieniem skargi do WSA w Warszawie w dniu 30 sierpnia 2017 r. Skarżąca nie kwestionowała przebiegu wydarzeń, jakie miały miejsce w dniu 22 czerwca 2017 r., nie kwestionowała również zachowania i podjętych wobec niej czynności przez samych funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej – tj. wyniesienia poza teren parlamentu oraz odebrania jednorazowych przepustek wstępu. Czynności te zostały udokumentowane w formie notatki służbowej z 22 czerwca 2017 r., przekazanej przez Organ wraz z aktami do sądu I instancji.
7. Przedmiotem skargi wniesionej do wojewódzkiego sądu administracyjnego jest rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej z 14 lipca 2017 r., znak SM-3210-203-13/17 o czasowym zawieszeniu Skarżącej prawa do wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. Rozstrzygnięcie to nie stanowi czynności wykonywanych przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej w trakcie interwencji w dniu 22 czerwca 2017 r., lecz samodzielne i odrębne rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej, nieuczestniczącego w tych czynnościach wobec Skarżącej. Sądzić przy tym należy, że rozstrzygnięcie wystąpiło wydane przez Komendanta Straży Marszałkowskiej *ex post*, po zakończeniu czynności przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej. Skarżąca stoi na stanowisku, że powyższe rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej mieści się w kategorii „działalności

administracji publicznej" w rozumieniu art. 1 § 1 p.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 p.p.s.a., a co za tym idzie, powinno ono podlegać kontroli przez sąd administracyjny, powołany z mocy art. 184 Konstytucji RP do sprawowania kontroli działalności administracji publicznej.

8. Zgodnie z art. 1 § 1 p.u.s.a., sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości między innymi poprzez kontrolę działalności administracji publicznej. Zgodnie z art. 1 p.p.s.a, ustawa ta normuje postępowanie sądowe w sprawach z zakresu kontroli działalności administracji publicznej oraz w innych sprawach, do których jej przepisy stosuje się z mocy ustawy szczególnych (sprawy sądowoadministracyjne).
9. W doktrynie prawa, w odnośnie do postępowań sądowoadministracyjnych zauważa się, że ustawa prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie zawiera definicji legalnej pojęcia „*organu administracji publicznej*”; wykonywaniu przez państwo jego szerokich i różnorodnych funkcji mogą służyć najrozmaitsze struktury organizacyjne o zróżnicowanym charakterze prawnym; szczególne znaczenie zajmują organy państwowe *sensu stricto* (za: T. Woś (red.), *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, wyd. 5, Lexis Nexis 2012, s. 43). Wyłącznymi cechami organów państwowych w znaczeniu ścisłym są: realizacja zadań polegających na wykonywaniu zwierzchniej władzy (*imperium*) przysługującej państwu, organizacyjne wyodrębnienie z całości aparatu państwowego, określony przez przepisy prawa zakres działania – uzupełniony przez przepis kompetencyjny określający w jakiej prawnie formie i przy zaistnieniu jakich przesłanek faktycznych organ może prowadzić swoją działalność, z czym z kolei wiąże się obowiązek przestrzegania przez wszystkie organy państwowe zakresu swojej kompetencji (*Ibidem*, s. 44-45). „*Analiza jednostek organizacyjnych, które mogą być uprawnione do prowadzenia działalności mieszczącej się z w zakresie pojęcia z art. 1 i art. 3 § 1 p.p.s.a dowodzi w sposób niebudzący wątpliwości, że – w aspekcie podmiotowym – do prowadzenia działalności mieszczącej się w zakresie tego pojęcia uprawniona jest niezwykle szeroka i zróżnicowana wewnętrznie kategoria organów administracji publicznej w ujęciu funkcjonalnym (...), zakres przedmiotowy postępowania sądowoadministracyjnego będzie bardzo szeroki*” (*Ibidem*, s. 49).
10. Dyrektyw interpretacyjnych dotyczących zakresu kognicji sądów administracyjnych należy poszukiwać również na gruncie art. 184 Konstytucji RP określającego zadania sądownictwa administracyjnego. W nauce prawa konstytucyjnego przyjmuje się, że za organ administracji publicznej uznawać można każdy podmiot – niezależnie od tego, czy formalnie należy do struktury administracji – w którego kompetencjach leży wydawanie rozstrzygnięć władczych, kształtujących sytuację prawną (prawa i obowiązki) konkretnych osób (przykładowo wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 29.11.2007 r., sygn. SK 43/06; wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 27.5.2008 r., sygn. SK 57/06). Przyjmuje się również, że „*działalnością administracji publicznej*” w rozumieniu art. 184 Konstytucji RP jest – po pierwsze – działalność organów

należących do władzy wykonawczej, tj. organów administracji rządowej, państwowej nierządowej i samorządowej, oraz – po drugie – działalność wszelkich podmiotów (zarówno organów władzy, jak też innych podmiotów) polegająca na wydawaniu rozstrzygnięć indywidualnych, kształtujących w sposób jednostronny i władczy sytuację prawną jednostek (ich prawa lub obowiązki). Wskazuje się, że pojęcie „*działalność administracji publicznej*” obejmuje różne formy sprawowania władzy publicznej, a więc przede wszystkim akty stosowania prawa, w szczególności akty indywidualne i konkretne, tj. akty polegające na jednostronnej, władczej konkretyzacji praw lub obowiązków indywidualnie oznaczonych jednostek – m.in. decyzje administracyjne; jak również tzw. generalne akty administracyjne i akty stanowienia prawa (tj. akty normatywne – rozporządzenia, akty prawa miejscowego, akty prawa wewnętrznego). W omawianym pojęciu mieszczą się też inne akty lub czynności, niebędące aktami stosowania ani stanowienia prawa, jeżeli kształtują prawa lub obowiązki jednostek (za: Wiącek [w:] Safjan, Bosek (red.), *Konstytucja RP, Komentarz do art. 184*, publ. elektr. Legalis). Przedmiotem skargi do sądu administracyjnego mogą być w zasadzie wszelkie władcze rozstrzygnięcia organów administracji publicznej, o charakterze zarówno generalnym, jak i indywidualnym (tak: R. Mikosz, M. Zirk-Sadowski, *Granice prawa*, s. 37, za: *Ibidem*).

11. Zarówno w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, jak i w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, wypracowano dyrektywy pozwalające na rozstrzygnięcie dopuszczalności zaskarżania poszczególnych aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej. Wskazuje się, że kognicją sądów administracyjnych objęte są sprawy, jeżeli rozstrzygnięcie (akt, czynność) ma bezpośredni wpływ na realizację konstytucyjnych wolności i praw jednostek lub na urzeczywistnienie konstytucyjnych zasad ustroju państwa (przykładowo uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16.12.2013 r., sygn. II GPS 2/13, glosa do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 12.3.2013 r., sygn. I OSK 1997/12); oraz zauważa, że znaczenie ma to, czy organ administracji występuje w danym stosunku prawnym z pozycji zwierzchniej (władczej), czy też jego pozycja jest równorzędna względem drugiej strony stosunku (przykładowo uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23.2.2010 r., sygn. II GPS 6/09, uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24.2.2014 r., sygn. II GPS 4/13). Wreszcie wskazuje się, że wątpliwości związane z działalnością administracji, która dotyczy załatwiania spraw indywidualnych, powinny być rozstrzygane na rzecz dopuszczalności kontroli sądu administracyjnego (tak w uchwałach Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15.5.2000 r., sygn. OPS 21/99 i sygn. OPS 21/00, Legalis); w razie wątpliwości, czy dana sprawa z zakresu administracji publicznej należy do kompetencji sądów powszechnych, czy administracyjnych, należy przyjąć domniemanie właściwości sądu administracyjnego (tak uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego w składzie 7 sędziów z 8.11.1999 r., sygn. OPS 12/99, za: Wiącek [w:] Safjan, Bosek (red.), *Konstytucja RP...*).

12. Przenosząc powyższe rozważania na organizacyjne umiejscowienie i kompetencje Komendanta Straży Marszałkowskiej oraz istotę wydanego przez niego rozstrzygnięcia na grunt niniejszej sprawy należy dojść do wniosku, że Komendant Straży Marszałkowskiej jest „organem administracji publicznej”, a rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej o zakazie wstępu Skarżącej do budynków sejmowych jest „działalnością administracji publicznej” art. 1 p.u.s.a., art. 1 p.p.s.a, a nadto art. 184 Konstytucji RP. Skarżąca zaznacza, że ze względu na kwestie do jakich ogranicza się niniejszy środek zaskarżenia, z uwagi na podstawę prawną zaskarżonego postanowienia WSA w Warszawie, Skarżąca pomija kwestie związane z samą konstytucyjnością kompetencji Komendanta Straży Marszałkowskiej do wydania zakazu wstępu do budynków sejmowych na podstawie przepisów Zarządzenia Nr 1.
13. Z obowiązujących przepisów prawa, częściowo przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia WSA w Warszawie jednoznacznie wynika, że Komendant Straży Marszałkowskiej, wydając rozstrzygnięcie o zakazie wstępu do budynków sejmowych, działał jako organ administracji publicznej. Wydając rozstrzygnięcie o zakazie wstępu do budynków sejmowych, Komendant Straży Marszałkowskiej po pierwsze, realizował zadania polegające na wykonywaniu *imperium* przysługującego państwu, realizując zadanie ochrony Sejmu i Senatu – jak wynika z art. 127 ustawy o BOR. Komendant Straży Marszałkowskiej działał jako kierownik komórki organizacyjnej Kancelarii Sejmu bezpośrednio nadzorowanej przez Szefa Kancelarii Sejmu, na co wskazuje jego organizacyjne umiejscowienie w świetle art. 129 ustawy o BOR. Kancelaria Sejmu jest, zgodnie z § 1 jej statutu stanowiącego Załącznik do Zarządzenia nr 6 Marszałka Sejmu z dnia 21 marca 2002 r. (ze zm.), urzędem [podkr. własne – M.M.-P.] służącym Sejmowi i jego organom w zakresie prawnym, organizacyjnym, doradczym, finansowym i technicznym, kierującym się przy wykonywaniu swoich zadań zasadą bezstronności. Szef Kancelarii Sejmu – zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych – jest organem administracji publicznej (por. przykładowo wyrok WSA w Warszawie z 10.10.2017 r., sygn. II SAB/Wa 23/17). Kancelaria Sejmu, jako urząd pomocniczy Sejmu jest organem administracji publicznej, podległym z kolei Marszałkowi Sejmu, którego status jako organu administracji (władzy) publicznej nie budzi najmniejszych wątpliwości. Działalność Straży Marszałkowskiej została częściowo uregulowana na poziomie ustawy o BOR, częściowo sprecyzowana w Zarządzeniu Nr 1, określającym m.in. kompetencje Komendanta Straży Marszałkowskiej. Będący podstawą wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia Komendanta Straży Marszałkowskiej § 21 Zarządzenia Nr 1 jest przepisem o charakterze kompetencyjnym, wskazującym, przy zaistnieniu jakich przesłanek faktycznych („w uzasadnionych przypadkach, mając na względzie zachowanie spokoju i porządku oraz zapewnienie bezpieczeństwa Sejmu i Senatu” „w razie stwierdzenia, że osoba na rzecz której dokument został wystawiony nie przestrzega przepisów

porządkowych lub zakłóca spójność i porządek" itd.) Komendant Straży Marszałkowskiej może realizować swoje działania, będące działaniami władczymi wobec jednostki („może czasowo zawiesić prawo wstępu do budynków osobie”). Na marginesie Skarżąca zauważa, że w świetle odpowiedzi na skargę, zdaniem Organu przepisami odnoszącymi się do działalności Komendanta Straży Marszałkowskiej mają być nawet bezpośrednio przepisy ustawy o BOR, co miałyby wskazywać na istnienie ustawowej normy kompetencyjnej w tym zakresie. W przekonaniu Skarżącej katalog uprawnień funkcjonariuszy BOR (i funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej) wskazany w art. 13 ustawy BOR nie obejmuje kompetencji Komendanta Straży Marszałkowskiej do wydawania rozstrzygnięć o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych; wyłącza podstawę prawną w tym zakresie stanowi § 21 Zarządzenia Nr 1.

14. Skarżąca zauważa, że rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej zakazujące Skarżącej wstępu do budynków sejmowych stanowiło rozstrzygnięcie skierowane do indywidualnego podmiotu, kształtujące w sposób jednostronny i władczy sytuację prawną Skarżącej. Rozstrzygnięcie to miało i w dalszym ciągu ma bezpośredni wpływ na realizację konstytucyjnych wolności i praw Skarżącej, naruszając przysługujące jej prawo dostępu do informacji publicznej. Decydując o zakazie wstępu do budynków sejmowych Komendant Straży Marszałkowskiej działał z pozycji nadrzędnej (zwierzchniej) w stosunku do Skarżącej, realizując instrument sankcji o charakterze administracyjnoprawnym. Powyższe okoliczności przesądzają w sposób jednoznaczny konieczność uznania statusu Komendanta Straży Marszałkowskiej jako „działalności administracji publicznej” w rozumieniu art. 1 p.u.s.a. i art. 1 § 1 p.p.s.a.
15. Skarżąca, stawiając postanowieniu WSA w Warszawie zarzut naruszenia art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. stoi na stanowisku, że rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej stanowi „akt z zakresu administracji publicznej dotyczący uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa”, polegający kontroli ze strony sądu administracyjnego. Na marginesie Skarżąca zauważa, że w treści pisma z 14 lipca 2017 r. Skarżący został poinformowany o „decyzji”, Organ stoi na stanowisku iż było to „polecenie”, zaś Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nazwał je „pismem”. Klasyfikacja, czy też bardziej nazwa owego rozstrzygnięcia nie ma znaczenia w niniejszej sprawie, skoro *ratio legis* art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. polega na umożliwieniu sądowoadministracyjnej kontroli również takich działań administracji publicznej, które nie są podejmowane w sformalizowanych postępowaniach, zapewniając uczestnikom gwarancje procesowe, a dotyczą praw i obowiązków obywateli w sferze publicznoprawnej, w stosunkach z organami administracji publicznej oraz w zakresie zadań realizowanych przez te organy (za T. Woś, *Komentarz...*, s. 70).

16. Rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych zawiera wszystkie wypracowane w orzecznictwie i doktrynie elementy aktów lub czynności, w których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. Rozstrzygnięcie to ma charakter zewnętrzny – jest skierowane wobec indywidualnego podmiotu – Skarżącej, niepodporządkowanego organizacyjnie i służbowo Komendantowi Straży Marszałkowskiej, mieści się w zakresie działalności publicznej, ponieważ jest aktem stosowania prawa polegającym na jednostronnej, władczej konkretyzacji praw lub obowiązków indywidualnie oznaczonych jednostek (por. nb. 10 skargi powyżej) oraz dotyczy uprawnień wynikających z przepisów prawa – realizacji zagwarantowanego w art. 61 Konstytucji RP prawa dostępu do informacji publicznej, obejmującego prawo wstępu na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów – w tym na posiedzenia Sejmu RP.
17. W świetle powyższego, postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zostało zdaniem Skarżącej wydane z obrazą art. 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a w zw. z art. 1 § 1 p.u.s.a. w zw. z art. 184 Konstytucji RP. Wadliwe przyjęcie, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, podobnie jak wadliwe przyjęcie, że wydane przez niego rozstrzygnięcie z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu Skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do dnia 21 czerwca 2018 r. nie stanowi ani aktu, ani czynności z zakresu administracji publicznej (działalności administracji publicznej) podlegającej kontroli sądu administracyjnego, skutkowało pozbawieniem Skarżącej prawa dostępu do sądu i skutecznego środka odwoławczego w sytuacji naruszenia podstawowych praw i wolności Skarżącej, w szczególności prawa dostępu do informacji publicznej. Pozbawienie Skarżącej prawa dostępu do sądu i skutecznego środka odwoławczego narusza prawa Skarżącej, gwarantowane przez art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 w związku z art. 13 Konwencji o Konwencji.
18. Skarżąca podkreśla, że zaakceptowanie stanowiska WSA w Warszawie oznaczałoby, że rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej – będące władczym rozstrzygnięciem kształtującym sytuację prawną Skarżącej i ograniczającym przysługujące jej prawo dostępu do informacji publicznej – nie podlegałoby kontroli sądowej. Innymi słowy – ograniczenie Skarżącej jej fundamentalnych praw, w tym prawa dostępu do informacji publicznej, ale również swobody wypowiedzi, na okres 12 miesięcy wyłączone zostałyby z kontroli sądowej, prowadząc do utrzymania w mocy rozstrzygnięcia (aktu stosowania prawa), wydanego na podstawie wewnętrznie, a nie powszechnie obowiązującego aktu prawnego o randze podstawowej, a dodatkowo na niedookreślonej podstawie prawnej, w sposób arbitralny i pozbawiony uzasadnienia.

19. Skarżąca zaznacza, że ewentualne wątpliwości dotyczące dopuszczalności drogi sądowoadministracyjnej w niniejszej sprawie powinny zostać rozstrzygnięte na korzyść dopuszczalności kontroli sądowej. W realiach sprawy Skarżącej jest to niezbędne dla realizacji prawa do sprawiedliwego rozpoznania sprawy przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. W sprawie Skarżącej nie ujawniły się również żadne okoliczności, które przemawiałyby za pozbawieniem Skarżącej prawa do zaskarżania orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji, o którym mowa w art. 78 ust. 1 Konstytucji, oraz okoliczności wyłączające prawo do skutecznego środka odwoławczego, o którym mowa w art. 13 Konwencji. Dopuszczalność drogi sądowoadministracyjnej w niniejszej sprawie wynika nie tylko obowiązujących przepisów ustawowych, wskazanych we wcześniejszej części skargi kasacyjnej normujących ustrój i postępowanie przed sądami administracyjnymi, ale przede wszystkim ma swoje źródło w przepisach Konstytucji i Konwencji. Przeprowadzenie sądowoadministracyjnej kontroli rozstrzygnięcia Komendanta Straży Marszałkowskiej jest niezbędne dla ochrony podstawowych praw i wolności Skarżącej, w szczególności prawa dostępu do informacji publicznej. Przeprowadzenie przez sąd administracyjny kontroli rozstrzygnięcia Komendanta Straży Marszałkowskiej, szczególnie wzięwszy pod uwagę arbitralność tego rozstrzygnięcia, jest niezbędne dla poszanowania standardów demokratycznego państwa prawnego.
20. W związku z powyższym, wniesienie niniejszej skargi kasacyjnej jest konieczne i uzasadnione.

Małgorzata Maćzka-Pacholak
Adw. Małgorzata Maćzka-Pacholak

W załączeniu:

1. dowód uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł;
2. odpis skargi kasacyjnej.

POTWIERDZENIE NAD (00)259007734192896282

przesyłki poleconej nr

NADAWCA:

Pietrzak Sidor & Wspólnicy Sp. J.
ul. Sandomierska 8 lok. 5
02-567 Warszawa
NIP: 521-347-67-69 KRS: 0000299681
tel. +48 22 898 22 18 fax +48 22 898 22 19
kod pocztowy miejscowość

ADRESAT:

USA w Warszawie
IV Rydyca
ul. Józefa 2/4
00-013 Warszawa
kod pocztowy miejscowość

☐ Potwierdzenie doręczenia albo zwrotu

SMS/E-MAIL

☐ Potwierdzenie odbioru

☐ Priorytetowa

☒ A ☐ B Gabaryt

Masa kg 20 g

Oplata zł 10 gr

Na stronie <http://emonitoring.poczta-polska.pl> można sprawdzić status nadanej przesyłki rejestrowanej.

PP S.A. nr 11

Wydział Poligrafii PI Wrocław 2017

Warszawa, 21 maja 2018 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
IV Wydział
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący: Dagmara Drozd
ul. B. Chrobrego 29B
55-330 Mrozów

reprezentowana przez:
adw. Małgorzatę Mączkę-Pacholak
Kancelaria Pietrzak Sidor & Wspólnicy sp.j
ul. Sandomierska 8 lok. 5
02-567 Warszawa

Organ: Komendant Straży Marszałkowskiej
Kancelaria Sejmu
Straż Marszałkowska
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

sygn. akt: IV SA/Wa 2668/17

UZUPEŁNIENIE BRAKÓW FORMALNYCH SKARGI KASACYJNEJ
- WNIOSEK O ROZPOZNANIE SPRAWY NA ROZPRAWIE

Działając w imieniu Skarżącej Dagmary Drozd, w oparciu o pełnomocnictwo znajdujące się w aktach sprawy wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej, w wykonaniu wezwania Sądu do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie, doręczonego pełnomocnikowi Skarżącego w dniu 21 maja 2018 r., uzupełniam brak formalny skargi kasacyjnej i na podstawie art. 182 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2017, poz. 1369 ze zm.) **wnoszę o rozpoznanie niniejszej sprawy na rozprawie.**

84

W załączeniu przedkładam odpis pisma poświadczony za zgodność z oryginałem.

Małgorzata Mączka-Pacholak
Adw. Małgorzata Mączka-Pacholak

W załączeniu: odpis pisma poświadczony za zgodność z oryginałem.

POTWIERDZENIE NADANIA

przesyłki poleconej nr

(00)359007734086122753

NADAWCA:

Pietrzak Sidor & Wspólnicy Sp.j.

ul. Świerkowa 6 lok. 5

02-067 Warszawa

NIP: 521-007-77-09 KRS: 0000009581

tel. +48 22 898 22 15 fax +48 22 898 22 19

.....
kod pocztowy

.....
miejscowość

ADRESAT:

Wojewódzki Sąd Administracyjny

ul. Wyzwolenia

ul. Józefa 2/4

00-013

Warszawa

.....
kod pocztowy

.....
miejscowość

☐ Potwierdzenie doręczenia albo zwrotu

SMS/E-MAIL

☐ Potwierdzenie odbioru

☐ Priorytetowa

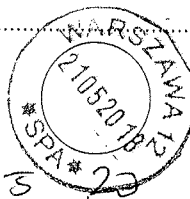
☒ A

☐ B

Gabaryt

Masa kg g

Opłata zł gr

Na stronie <http://emonitoring.poczta-polska.pl> można sprawdzić status nadanej przesyłki rejestrowanej.

BPSP-1133-11(9)/17

Warszawa, 20 lipca 2018 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**
u. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący: **Dagmara Drozd**

(adres w aktach)

którego reprezentuje:

Adw. Małgorzata Mączka-Pacholak
(adres w aktach)

Organ: **Komendant Straży Marszałkowskiej**

(adres w aktach)

którego reprezentuje:

R. Pr. Bartłomiej Onufrzak
(adres w stopce)

Sygn. akt: II SAB/Wa 2668/17

Odpowiedź
na skargę kasacyjną

Działając w imieniu Komendanta Straży Marszałkowskiej na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, którego odpis wraz z aktem powołania Szefa Kancelarii Sejmu znajduje się w aktach sprawy, na podstawie art. 179 *ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2016 r. poz. 718z późn. zm.), zwanej dalej „Ppsa”, odpowiadając na skargę kasacyjną skarżącej z dnia 2 marca 2018 r., doręczoną pełnomocnikowi organu w dniu 17 lipca 2018 r. wnoszę o:

- oddalenie skargi kasacyjnej,
- zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Na podstawie art. 66 § 1 zd. 2 Ppsa oświadczam, że odpis niniejszej odpowiedzi na skargę kasacyjną został nadany przesyłką poleconą pełnomocnikowi skarżącej.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny odrzucił skargę na wydany przez Komendanta Straży Marszałkowskiej czasowy, tj. do dnia 21 czerwca 2018 r. zakaz wstępu na tereny i do budynków pozostających w trwałym w zarządzie Kancelarii Sejmu. Skarżący wniósł skargę kasacyjną zarzucając zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 Ppsa w zw. z art. 1 § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych w zw. z art. 184 Konstytucji RP oraz art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 w zw. z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Wskazując na naruszenie powyższych przepisów skarżący zarzuca Sądowi I instancji wadliwe uznanie, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej i wydany przez niego zakaz nie stanowi aktu, ani czynności z zakresu działania administracji publicznej oraz pozbawienie kontroli sądowej wydanego zakazu. Zarzuty te są bezpodstawne, a ich uzasadnienie w obszernej części stanowi jedynie polemikę z Sądem I instancji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż wobec zmian ustawowych dotyczących funkcjonowania Straży Marszałkowskiej w sprawie zastosowanie znajdują przepisy obowiązujące w dniu wydania spornego zakazu, tj. przepisy nieobowiązującej już ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o BOR” w szczególności dotyczące zadań w zakresie ochrony Sejmu i Senatu i uprawnień strażników Straży Marszałkowskiej.

Zgodnie z art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2188 z późn. zm.) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej. Kontrola ta realizowana jest poprzez rozpoznawanie skarg w sprawach wymienionych w art. 3 ust. 2 Ppsa. Skarżący twierdzi, że zakaz wydany przez Komendanta Straży Marszałkowskiej mieści się w pkt 4 powołanego wyżej przepisu i stanowi inny akt lub czynność z zakresu administracji publicznej dotyczący uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. Odmienne i zarazem prawidłowe stanowisko zaprezentował Sąd I instancji słusznie wskazując, iż Komendant Straży Marszałkowskiej nadzorowanej przez Szefa Kancelarii Sejmu nie jest organem administracji publicznej.

Należy podkreślić szczególną, dość wyjątkową, strukturę Straży Marszałkowskiej, która w dniu wydania przedmiotowego zakazu była umundurowaną formacją podległą Marszałkowi Sejmu (art. 127 ust. 2 ustawy o BOR), ale jednocześnie nie posiadała odrębnej od Kancelarii Sejmu struktury organizacyjnej, była jedną z komórek organizacyjnych Kancelarii Sejmu, nadzorowaną przez Szefa Kancelarii Sejmu, a wszyscy strażnicy Straży Marszałkowskiej włącznie z Komendantem i jego zastępcą byli pracownikami Kancelarii Sejmu, ci ostatni w randze odpowiednio dyrektora i wicedyrektora komórki organizacyjnej (art. 129 ustawy o BOR). Nie jest zatem prawidłowe i uzasadnione na gruncie niniejszej sprawy, powołane przez

skarżącego orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wskazujące, że Szef Kancelarii Sejmu jest organem administracji publicznej, ponieważ w przedmiotowej sprawie to nie działanie Szefa Kancelarii Sejmu zostało zaskarżone. Trudno uznać, za słuszny forsowany przez skarżącego pogląd zgodnie, z którym skoro Szef Kancelarii Sejmu jest organem administracji w sprawach dotyczących udostępnienia informacji publicznej (ponieważ tego dotyczy stan faktyczny przywołanego przez skarżącego orzeczenia), a Kancelaria Sejmu którą on kieruje jest urzędem służącym Sejmowi i jego organom, to Komendant Straży Marszałkowskiej (jeden z pracowników Kancelarii Sejmu) jest organem administracji w realiach przedmiotowej sprawy.

Za chybioną należy także uznać próbę rozróżnienia czy wręcz przeciwstawienia czynności podejmowanych przez strażników Straży Marszałkowskiej w dniu 22 czerwca 2018 r. i następczej, jak słusznie wskazuje skarżący, czynności innego strażnika, tj. Komendanta Straży Marszałkowskiej. Wszystkie z podejmowanych czynności znajdują bowiem swoje oparcie w uprawnieniach przysługujących strażnikom Straży Marszałkowskiej na podstawie art. 13 ust. 1 w zw. z art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o BOR, co z racji przedmiotu skargi kasacyjnej nie będzie szczegółowo omawiane, a zostało szeroko uzasadnione w odpowiedzi na skargę z dnia 3 października 2017 r. Podkreślić także należy, że zarówno działania strażników Straży Marszałkowskiej w dniu 22 czerwca 2017 r. wobec skarżącego i innych osób, jak również zaskarżone działanie Komendanta Straży Marszałkowskiej, miały na celu realizowanie zadań z zakresu ochrony Sejmu i Senatu (art. 127 ust. 1 i 2 ustawy o BOR). Powyższe działania różnicuje jedynie fakt, że Komendant Straży Marszałkowskiej podjął prewencyjne działania długofalowe zapewniające bezpieczeństwo ochranianych osób i obiektów, a działanie strażników miało charakter doraźny dotyczący już zaistniałej sytuacji. Podkreślenia wymaga, że także skutek w postaci pozbawienia dostępu do terenów sejmowych był *de facto* taki sam, w obu przypadkach. Nie można się zatem zgodzić ze skarżącym, iż działanie Komendanta Straży Marszałkowskiej tylko dlatego, że było „*samodzielne i odrębne (...) wydane ex post po zakończeniu czynności przez funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej*” stanowi działanie z zakresu administracji publicznej, a działanie innych strażników Straży Marszałkowskiej realizowane w ramach tych samych uprawnień (art. 13 ust. 1 w zw. z art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o BOR) i służące realizowaniu tych samych zadań (art. 127 ust. 1 i 2 ustawy o BOR) w tym obszarze się nie mieści.

Jednocześnie art. 3 ust. 2 pkt 4 Ppsa wymaga aby określone działanie dotyczyło uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. W przedmiotowej sprawie skarżący nie wskazał żadnych przepisów prawa, z których wywodzi swoje generalne uprawnienie do wstępu do budynków sejmowych. Należy bowiem podkreślić, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie odebrał skarżącemu prawa polegającego na dostępie do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów wynikającego z art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o udostępnieniu informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 z późn. zm.). Komendant Straży Marszałkowskiej nie ma bowiem takich uprawnień

i działa jedynie w obszarze zapewnienia odpowiedniej ochrony Sejmu i Senatu (art. 127 ustawy o BOR), a powyższe jest jedynie skutkiem działań podjętych w ramach odpowiedzialnego planowania tej ochrony. Z oczywistych powodów dotyczących bezpieczeństwa najważniejszych osób w państwie wstęp na tereny sejmowe, podobnie jak np. do budynków administracji rządowej, jest ograniczony. Za bezpieczeństwo osób przebywających w budynkach i na terenach sejmowych odpowiadają strażnicy Straży Marszałkowskiej (art. 127 ust. 2 ustawy o BOR), którzy działają w ramach określonych uprawnień (art. 13 ust. 1 w zw. z art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o BOR). Dla uznania, że zaskarżone działanie Komendanta Straży Marszałkowskiej mieściło się w kategorii spraw podlegających kontroli sądowo-administracyjnej, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 Ppsa brak jest zatem wystąpienia niezbędnej przesłanki aby zaskarżony akt lub czynność dotyczyła uprawnienia wynikającego z przepisów prawa. Jak wskazują przedstawiciele doktryny „*NSA stwierdził, że w świetle art. 3 § 2 pkt 4 PPSA musi istnieć ścisły związek pomiędzy ustaleniem, stwierdzeniem lub potwierdzeniem (oraz ich odmowami) a możliwością realizacji uprawnienia (lub obowiązku) wynikającego z przepisu prawa*” (R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz. Wyd. 5, Warszawa 2017). Zgodnie z orzecnictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego „*dany akt lub czynność powinny ustalać, stwierdzać, potwierdzać (lub nie) obowiązki określone przepisami prawa administracyjnego (...) musi więc istnieć związek między ustaleniem, bądź potwierdzeniem określonego obowiązku lub uprawnienia (lub ich odmową) a możliwością realizacji takiego uprawnienia, czy obowiązku wynikającego z przepisu prawa*” (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 lutego 2012 r., I OSK 194/12, Legalis). Żaden przepis prawa nie przyznaje jednak generalnego prawa wstępu na teren i do budynków Sejmu. Sąd Administracyjny nie jest zatem właściwy do oceny zasadności czasowego zakazu wstępu na tereny sejmowe wydanego przez Komendanta Straży Marszałkowskiej w ramach działań podejmowanych w celu zapewnienia bezpieczeństwa terenów i budynków sejmowych oraz osób tam przebywających (art. 127 ustawy o BOR), ponieważ nie są to działania podejmowane w ramach administracji publicznej.

Podsumowując należy wskazać, iż Sąd I instancji prawidłowo ocenił, iż Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, w związku z czym zaskarżone działanie nie mieściło się w ramach wykonywania zadań administracji publicznej, a jako takie nie podlega kontroli sądów administracyjnych na podstawie art. 1 w zw. z art. 3 § 2 Ppsa.

Wobec powyższego wnoszę jak w *petitum*.

24 LIP. 2013

Sz.P. adw. Małgorzata Męcka-Pacholak
Kancelaria Piętrzak Sidor & Wspólnicy sp.j

ul. Sandomierska 8 lok 5

02-567 Warszawa

100

POLECONY

(00)459007734233506358

(00)459007734233506358

Naczelny Sąd Administracyjny
00-011 Warszawa, ul. Boduena 3/5
Izba Ogólnoadministracyjna
WYDZIAŁ I

10

107

Dnia 30 listopada 2018 r.
Sygn. akt I OSK 3863/18

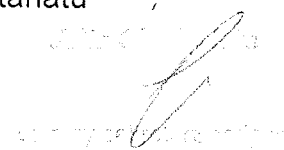
W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

adw. Małgorzata Mączka-Pacholak
ul. Sandomierska 8 lok 5
02-567 Warszawa
Pełnomocnik Dagmary Drozd

Sekretariat Naczelnego Sądu Administracyjnego Izby Ogólnoadministracyjnej przesyła odpis postanowienia z dnia 16 listopada 2018 r. sygn. akt I OSK 3863/18 w sprawie skargi kasacyjnej Dagmary Drozd na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 2668/17 o odrzuceniu skargi w sprawie ze skargi Dagmary Drozd na pismo Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. nr SM-3210-203/17 w przedmiocie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych załączone orzeczenie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Kierownik Sekretariatu

z up.

Załącznik:

odpis ww. orzeczenia wraz z uzasadnieniem

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2018 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia NSA Olga Żurawska-Matusiak

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2018 r.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej
skargi kasacyjnej Dagmary Drozd
na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
z dnia 22 stycznia 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 2668/17
o odrzuceniu skargi
w sprawie ze skargi Dagmary Drozd
na pismo Komendanta Straży Marszałkowskiej
z dnia 22 czerwca 2017 r. nr SM-3210-203/17
w przedmiocie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych
postanawia:

oddalić skargę kasacyjną

Na oryginale sądowy podpis

[Signature]

Orzeczenie ogłoszone publicznie

Uzasadnienie

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z 22 stycznia 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 2668/17 odrzucił skargę Dagmary Drozd (dalej: „skarżąca”) na pismo Komendanta Straży Marszałkowskiej z 22 czerwca 2017 r. nr SM-3210-203/17 w przedmiocie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych.

Powyższe postanowienie zostało wydane w następującym stanie sprawy.

Skarżąca 30 sierpnia 2017 r. złożyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na ww. pismo Komendanta Straży Marszałkowskiej z 22 czerwca 2017 r., zaadresowane do Szefa Kancelarii Sejmu Agnieszki Kaczmarek, informujące, że na podstawie § 21 zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu, podjął decyzję o zawieszeniu na okres 1 roku, do 21 czerwca 2018 r., prawa wstępu przez skarżącą do budynków sejmowych.

W treści zaskarżonego pisma podano, że decyzja została podjęta w związku z wydarzeniem jakie miało miejsce 22 czerwca 2017 r. ok. godz. 10:15 na terenie sejmowym. Osoby wymienione w decyzji, m.in. skarżąca, po otrzymaniu jednorazowych kart wstępu na galerię sali posiedzeń Sejmu i wejściu na teren sejmowy, zatrzymały się przed wejściem SI i rozwinęły transparenty. Strażnicy Straży Marszałkowskiej wezwali wymienione osoby do przerwania protestu, a następnie wobec niestosowania się do ich poleceń, odebrali transparenty i jednorazowe karty wstępu. Ponieważ protestujący nie opuścili terenu sejmowego, usiedli na drodze wewnętrznej powodując zagrożenie w ruchu drogowym, zostały wobec nich użyte środki przymusu bezpośredniego w postaci siły fizycznej i zostały wyniesione poza teren parlamentu.

W odpowiedzi na skargę Komendant Straży Marszałkowskiej wniósł o oddalenie powyższej skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazanym na wstępie postanowieniem odrzucił skargę.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji wyjaśnił, że zakres kontroli sprawowanej przez sądy administracyjne został określony w art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2188, dalej: „P.u.s.a.”), zgodnie z którym sądy administracyjne w zakresie swojej właściwości sprawują kontrolę pod względem legalności, to jest zgodności z prawem, działań lub zaniechań organów administracji publicznej. Kontrola działalności administracji publicznej, sprawowana przez sądy administracyjne, ma charakter

ograniczony, co oznacza, że objęte są nią jedynie działania administracyjne wskazane w ustawie.

Podał także, że kognicja sądów administracyjnych określona została m. in. w art. 3 § 2, § 2a i § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, dalej: „P.p.s.a.”). Wskazane przepisy zawierają szczegółowy katalog spraw objętych właściwością rzeczową sądów administracyjnych.

W tym kontekście WSA w Warszawie stwierdził, że w rozdziale 11 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985 z późn. zm.) uregulowane zostały zasady funkcjonowania Straży Marszałkowskiej. W art. 127 tej ustawy wskazano, że za ochronę Sejmu i Senatu odpowiada umundurowana formacja nosząca miano Straży Marszałkowskiej podległa Marszałkowi Sejmu, przy czym organizację wewnętrzną i szczegółowy tryb działania Straży Marszałkowskiej określa zarządzenie nr 11 Marszałka Sejmu z dnia 18 października 2001 r. w sprawie organizacji wewnętrznej i szczegółowego trybu działania Straży Marszałkowskiej, wydane w oparciu o przepis art. 129 ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu. Zadania Straży Marszałkowskiej zostały doprecyzowane w ust. 1 i 3 tego przepisu. Kompetencje te sprowadzają się do prowadzenia czynności o charakterze porządkowym i reprezentacyjnym. Organizacyjnie Straż Marszałkowska podlega Marszałkowi Sejmu, do kompetencji którego należy określenie: 1) wymogów kwalifikacyjnych w stosunku do strażników Straży Marszałkowskiej oraz trybu przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego (art. 128 ust. 3 ustawy o BOR); 2) organizacji wewnętrznej oraz szczegółowego trybu działania Straży Marszałkowskiej (art. 129 ust. 3 ustawy o BOR). Przepis art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu stanowi, że Straż Marszałkowska jako komórka organizacyjna Kancelarii Sejmu jest bezpośrednio nadzorowana przez Szefa Kancelarii Sejmu. Strażą Marszałkowską kieruje Komendant Straży Marszałkowskiej przy pomocy swojego zastępcy, którzy są powoływani i odwoływani przez Szefa Kancelarii Sejmu, o czym z kolei stanowi ust. 2 tego przepisu.

Straż Marszałkowska jest więc, w ocenie Sądu I instancji, komórką organizacyjną Kancelarii Sejmu bezpośrednio nadzorowaną przez Szefa Kancelarii Sejmu, a jednocześnie i formacją umundurowaną podległą Marszałkowi Sejmu.

Zdaniem WSA w Warszawie, z powyższego wynika, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej w rozumieniu art. 1 P.p.s.a. oraz art. 1 § 1 P.u.s.a. i w związku z tym jego czynności wykonywane przez strażników

Straży Marszałkowskiej w zakresie ochrony Sejmu nie podlegają kognicji sądowoadministracyjnej.

Sąd I instancji zreasumował, że skoro Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, to wydane przez niego – na podstawie § 21 zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu – pismo w zakresie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych nie zostało podjęte w ramach postępowania z zakresu administracji publicznej i nie ma waloru ani aktu, ani czynności z zakresu administracji publicznej podlegającej kognicji sądu administracyjnego. Tym samym brak jest podstaw prawnych do ustalenia właściwości sądu administracyjnego do rozpatrzenia niniejszej skargi.

Skarżąca w skardze kasacyjnej zaskarżyła powyższe postanowienie w całości. Wniosła o uchylenie ww. postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Na podstawie art. 174 pkt 1 i 2 P.p.s.a. zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła:

1) naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a. w zw. z art. 1 § 1 P.u.s.a. w zw. z art. 184 Konstytucji RP, polegające na wadliwym przyjęciu, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej oraz na wadliwym przyjęciu, że wydane przez niego rozstrzygnięcie z 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do 21 czerwca 2018 r. nie stanowi ani aktu, ani czynności z zakresu administracji publicznej (działalności administracji publicznej) podlegającej kontroli sądu administracyjnego, a w konsekwencji

2) naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 w związku z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej: „Konwencji”), polegające na nieprzeprowadzeniu sądowej kontroli zgodności z prawem rozstrzygnięcia Komendanta Straży Marszałkowskiej z 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu skarżącej prawa wstępu do budynków sejmowych do 21 czerwca 2018 r., a co za tym idzie, pozbawienie skarżącej prawa dostępu do sądu oraz skutecznego środka odwoławczego w sytuacji naruszenia podstawowych praw i wolności skarżącej, w szczególności prawa dostępu do informacji publicznej.

Skarżąca podkreśliła, że przedmiotem skargi w niniejszej sprawie nie były „czynności wykonywane przez strażników Straży Marszałkowskiej w zakresie ochrony Sejmu”, jak przyjęto w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, lecz rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej z 14 lipca 2017 r., znak SM-3210-203-14/17 o czasowym zawieszeniu skarżącej prawa do wstępu do budynków sejmowych do 21 czerwca 2018 r.

Następnie, zwracając uwagę na szerokie znaczenie pojęcia „organy administracji publicznej”, podała, iż w nauce prawa konstytucyjnego przyjmuje się, że za organ administracji publicznej uznawać można każdy podmiot - niezależnie od tego, czy formalnie należy do struktury administracji - w którego kompetencjach leży wydawanie rozstrzygnięć władczych, kształtujących sytuację prawną konkretnych osób (przykładowo wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 29 listopada 2007 r., sygn. SK 43/06; wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 27 maja 2008 r., sygn. SK 57/06). Podniosła także, że „działalnością administracji publicznej” w rozumieniu art. 184 Konstytucji RP jest - po pierwsze - działalność organów należących do władzy wykonawczej, tj. organów administracji rządowej, państwowej nierządowej i samorządowej, oraz - po drugie - działalność wszelkich podmiotów (zarówno organów władzy, jak też innych podmiotów) polegająca na wydawaniu rozstrzygnięć indywidualnych, kształtujących w sposób jednostronny i władczy sytuację prawną jednostek (ich prawa lub obowiązki). Skarżąca wskazała, że pojęcie „działalność administracji publicznej” obejmuje różne formy sprawowania władzy publicznej, a więc przede wszystkim akty stosowania prawa, w szczególności akty indywidualne i konkretne, tj. akty polegające na jednostronnej, władczej konkretyzacji praw lub obowiązków indywidualnie oznaczonych jednostek - m.in. decyzje administracyjne, jak również tzw. generalne akty administracyjne i akty stanowienia prawa (tj. akty normatywne - rozporządzenia, akty prawa miejscowego, akty prawa wewnętrznego). W omawianym pojęciu mieszczą się też inne akty lub czynności, niebędące aktami stosowania ani stanowienia prawa, jeżeli kształtują prawa lub obowiązki jednostek (za: Wiącek [w:] Safjan, Bosek (red.), Konstytucja RP, Komentarz do art. 184, publ. elektr. Legalis). Przedmiotem skargi do sądu administracyjnego mogą być w zasadzie wszelkie władcze rozstrzygnięcia organów administracji publicznej, o charakterze zarówno generalnym, jak i indywidualnym (tak: R. Mikosz, M. Zirk-Sadowski, Granice prawa, s. 37, za: Ibidem).

Zdaniem skarżącej kognicją sądów administracyjnych objęte są sprawy, jeżeli rozstrzygnięcie (akt, czynność) ma bezpośredni wpływ na realizację konstytucyjnych

wolności i praw jednostek lub na urzeczywistnienie konstytucyjnych zasad ustroju państwa (przykładowo uchwała NSA z 16 grudnia 2013 r., sygn. II GPS 2/13, glosa do wyroku NSA z 12 marca 2013 r., sygn. I OSK 1997/12). Zaznaczyła, że wątpliwości związane z działalnością administracji, która dotyczy załatwiania spraw indywidualnych, powinny być rozstrzygane na rzecz dopuszczalności kontroli sądu administracyjnego (tak w uchwałach NSA z 15 lutego 2000 r., sygn. OPS 21/99 i sygn. OPS 21/00). W razie wątpliwości, czy dana sprawa z zakresu administracji publicznej należy do kompetencji sądów powszechnych, czy administracyjnych, należy przyjąć domniemanie właściwości sądu administracyjnego (tak uchwała NSA w składzie 7 sędziów z 8 listopada 1999 r., sygn. OPS 12/99, za: Wiącek [w:] Safjan, Bosek (red.), Konstytucja RP...).

Skarżąca stwierdziła, że wydając rozstrzygnięcie o zakazie wstępu do budynków sejmowych, Komendant Straży Marszałkowskiej po pierwsze, realizował zadania polegające na wykonywaniu imperium przysługującego państwu, realizując zadanie ochrony Sejmu i Senatu – jak wynika z art. 127 ustawy o BOR. Komendant Straży Marszałkowskiej działał jako kierownik komórki organizacyjnej Kancelarii Sejmu bezpośrednio nadzorowanej przez Szefa Kancelarii Sejmu, na co wskazuje jego organizacyjne umiejscowienie w świetle art. 129 ustawy o BOR. Kancelaria Sejmu jest, zgodnie z § 1 jej statutu stanowiącego Załącznik do Zarządzenia nr 6 Marszałka Sejmu z dnia 21 marca 2002 r. (ze zm.), urzędem służącym Sejmowi i jego organom w zakresie prawnym, organizacyjnym, doradczym, finansowym i technicznym, kierującym się przy wykonywaniu swoich zadań zasadą bezstronności. Szef Kancelarii Sejmu - zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych - jest organem administracji publicznej. Kancelaria Sejmu, jako urząd pomocniczy Sejmu, jest organem administracji publicznej, podległym z kolei Marszałkowi Sejmu. Działalność Straży Marszałkowskiej została częściowo uregulowana na poziomie ustawy o BOR, częściowo sprecyzowana w Zarządzeniu Nr 1, określającym m.in. kompetencje Komendanta Straży Marszałkowskiej. Będący podstawą wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia Komendanta Straży Marszałkowskiej § 21 Zarządzenia Nr 1 jest przepisem o charakterze kompetencyjnym, wskazującym, przy zaistnieniu jakich przesłanek faktycznych Komendant Straży Marszałkowskiej może realizować swoje działania, będące działaniami władczymi wobec jednostki.

W ocenie skarżącej rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej o czasowym zawieszeniu prawa wstępu do budynków sejmowych zawiera wszystkie wypracowane w orzecznictwie i doktrynie elementy aktów lub czynności, w których

mowa w art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a. Rozstrzygnięcie to ma charakter zewnętrzny - jest skierowane wobec indywidualnego podmiotu - skarżącej, niepodporządkowanej organizacyjnie i służbowo Komendantowi Straży Marszałkowskiej, mieści się w zakresie działalności publicznej, ponieważ jest aktem stosowania prawa polegającym na jednostronnej, władczej konkretyzacji praw lub obowiązków indywidualnie oznaczonych jednostek oraz dotyczy uprawnień wynikających z przepisów prawa - realizacji zagwarantowanego w art. 61 Konstytucji RP prawa dostępu do informacji publicznej, obejmującego prawo wstępu na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów - w tym na posiedzenia Sejmu RP.

Skarżąca podniosła, że odrzucenie skargi przez Sąd I instancji skutkowało pozbawieniem jej prawa dostępu do sądu i skutecznego środka odwoławczego w sytuacji naruszenia podstawowych jej praw i wolności, w szczególności prawa dostępu do informacji publicznej, co narusza prawa skarżącej, gwarantowane przez art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 w związku z art. 13 Konwencji.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Komendant Straży Marszałkowskiej wniósł o jej oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Wskazał również, że dla uznania, że zaskarżone działanie Komendanta Straży Marszałkowskiej mieściło się w kategorii spraw podlegających kontroli sądowoadministracyjnej, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 P.p.s.a., konieczne jest wystąpienie niezbędnej przesłanki, aby zaskarżony akt lub czynność dotyczyła uprawnienia wynikającego z przepisów prawa. W jego ocenie skarżąca nie wskazała żadnych przepisów prawa, z których wywodzi swoje generalne uprawnienie do wstępu do budynków sejmowych.

Zdaniem Komendanta żaden przepis prawa nie przyznaje generalnego prawa wstępu na teren i do budynków Sejmu, a zatem sąd administracyjny nie jest właściwy do oceny zasadności czasowego zakazu wstępu na tereny sejmowe wydanego przez Komendanta Straży Marszałkowskiej w ramach działań podejmowanych w celu zapewnienia bezpieczeństwa terenów i budynków sejmowych oraz osób tam przebywających (art. 127 ustawy o BOR), ponieważ nie są to działania podejmowane w ramach administracji publicznej.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności ustosunkowując się do wniosku o rozpoznanie skargi kasacyjnej na rozprawie wskazać należy, że zgodnie z art. 182 § 1 P.p.s.a. Naczelny Sąd Administracyjny może rozpoznać na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną od postanowienia wojewódzkiego sądu administracyjnego kończącego postępowanie w sprawie. Ponieważ zaskarżone rozstrzygnięcie stanowi tego rodzaju postanowienie, a Sąd nie jest związany w tym zakresie wnioskiem strony, to uwzględniając zasadę szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania (art. 7 P.p.s.a.) oraz nieskomplikowany charakter niniejszej sprawy, Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznał skargę kasacyjną na posiedzeniu niejawnym.

Stosownie do treści art. 183 § 1 P.p.s.a. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje sprawę w granicach skargi kasacyjnej, a z urzędu bierze pod uwagę nieważność postępowania, której przesłanki zostały enumeratywnie wymienione w § 2 art. 183 tej ustawy.

Wywołane skargą kasacyjną postępowanie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym podlega zasadzie dyspozycyjności i nie polega na ponownym rozpoznaniu sprawy w jej całokształcie, lecz ogranicza się do rozpatrzenia poszczególnych zarzutów przedstawionych w skardze kasacyjnej w ramach wskazanych podstaw kasacyjnych. Istotą tego postępowania jest bowiem weryfikacja zgodności z prawem orzeczenia wojewódzkiego sądu administracyjnego oraz postępowania, które doprowadziło do jego wydania.

Wychodząc z tego założenia, należy zaznaczyć, że wobec niestwierdzenia z urzędu nieważności postępowania (art. 183 § 2 P.p.s.a.) Naczelny Sąd Administracyjny ogranicza swoje rozważania do oceny zasadności zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej.

Skarżąca w przedmiotowej skardze kasacyjnej zarzuciła naruszenie jedynie przepisów prawa procesowego, przez wadliwe przyjęcie, że Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, a wydane przez niego rozstrzygnięcie z 22 czerwca 2017 r. nie stanowi aktu (czynności) z zakresu administracji publicznej podlegających kontroli sądu administracyjnego i pozbawienie w ten sposób skarżącej prawa do sądu w zakresie dostępu do informacji publicznej.

Wskazać zatem należy, że podstawowym przepisem w zakresie dostępu do informacji publicznej jest art. 61 Konstytucji. Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 Konstytucji obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej

oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Stosownie do ust. 2 tego przepisu prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu. Wedle art. 61 ust. 3 Konstytucji ograniczenie prawa, o którym mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa. Z kolei art. 61 ust. 4 Konstytucji stanowi, że tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy.

Zagadnienie dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów uregulowane zostało również w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (obecnie Dz. U. z 2018 r. poz. 1330, dalej: „u.d.i.p.”). Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów.

Konkretyzację art. 3 zawiera art. 18 u.d.i.p. Na jego podstawie: 1. Posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów są jawne i dostępne. 2. Posiedzenia kolegialnych organów pomocniczych organów, o których mowa w ust. 1, są jawne i dostępne, o ile stanowią tak przepisy ustaw albo akty wydane na ich podstawie lub gdy organ pomocniczy tak postanowi. 3. Organy, o których mowa w ust. 1 i 2, są obowiązane zapewnić lokalowe lub techniczne środki umożliwiające wykonywanie prawa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3. W miarę potrzeby zapewnia się transmisję audiowizualną lub teleinformatyczną z posiedzeń organów, o których mowa w ust. 1. 4. Ograniczenie dostępu do posiedzeń organów, o których mowa w ust. 1 i 2, z przyczyn lokalowych lub technicznych nie może prowadzić do nieuzasadnionego zapewnienia dostępu tylko wybranym podmiotom.

Z przepisu tego wynika zatem, że udział w posiedzeniach organów kolegialnych może przybierać różne formy. W ujęciu ustawy o dostępie do informacji publicznej dostęp do posiedzeń obejmuje prawo do wstępu (dostęp do posiedzeń sensu stricto) oraz prawo do złożenia wniosku o udostępnienie materiałów dokumentujących przebieg posiedzeń. Istotne jest zatem określenie, jaki charakter ma prawo dostępu do

posiedzeń. Zdaniem I. Kamińskiej i M. Rozbickiej-Ostrowskiej ustawodawca użył tu określenia prawo dostępu do posiedzeń, a nie prawa udziału w posiedzeniach, co oznacza, że nieuprawnione jest domaganie się przez każdego możliwości wzięcia udziału w posiedzeniach wskazanych wyżej organów. Byłoby to zresztą niemożliwe ze względów organizacyjnych i ze względów bezpieczeństwa. W ich ocenie prawo to nie ma również charakteru bezwzględnego, gdyż jego ograniczenia związane są z charakterem i przedmiotem tych posiedzeń i mogą wynikać z przepisów szczególnych (por. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, Ustawa o dostępie do informacji publicznej, Komentarz, Warszawa 2012 r., s. 212-213).

Art. 18 ust. 3 u.d.i.p. nakłada na kolegialne organy władzy publicznej pochodzące z powszechnych wyborów jedynie obowiązek zagwarantowania środków technicznych i lokalowych, które umożliwiłyby odpowiednią realizację składnika tego prawa do informacji. Art. 18 ust. 4 u.d.i.p. przewiduje zaś ograniczenia prawa dostępu z przyczyn lokalowych i technicznych. Nie wskazuje jednak szczegółowych warunków, na jakich mogłoby ono nastąpić, nie może to jednakże prowadzić do nieuzasadnionego dostępu tylko wybranym podmiotom. Nie określa także, według jakich zasad ma następować wybór takich osób. Dlatego też, jak podkreśla I. Kamińska i M. Rozbicka-Ostrowska, powinno to być uregulowane w regulaminach (por. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, op. cit. s. 216-217).

M. Bernaczyk zalicza to prawo do sposobu bezwnioskowego dostępu do informacji publicznej (por. M. Bernaczyk, Prawo do informacji publicznej w Polsce i na świecie, Warszawa 2014, Rozdział III pkt 4.1.3). Jego zdaniem ustawa zastrzega, że w pewnych okolicznościach ograniczone możliwości lokalowe i techniczne powodują konieczność selekcji zainteresowanych, aczkolwiek należy tu się opierać na uzasadnionym kryterium różnicowania, np. w pierwszej kolejności należy dopuścić przedstawicieli mediów oraz osoby, których interesu może dotyczyć sprawa. W przypadku ich braku nie należy wykluczać losowania miejsc (por. M. Bernaczyk, Prawo do informacji publicznej w Polsce i na świecie, Warszawa 2014, s. 439).

Podobnie K. Kędzierska zalicza powyższe prawo do trybu bezwnioskowego (por. K. Kędzierska, Bezwnioskowy tryb udzielania informacji publicznej, /w:/ Dostęp do informacji publicznej. Praktyczne wskazówki w świetle obowiązujących przepisów i orzecznictwa, Warszawa 2014 r., s. 134 i n.). Podkreśla ona, że dostęp ten należy rozumieć szeroko, z jednej strony jako wstęp na posiedzenia, z drugiej zaś różne pośrednie metody zapoznawania się z przebiegiem obrad. Takie uregulowanie wynika z ograniczeń faktycznych.

W związku z zasadą, wyrażoną w art. 1 ust. 2 u.d.i.p. (zgodnie z którą przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmiennie zasady i tryb dostępu do informacji publicznych), należy zauważyć, że w zakresie zasad dostępu do posiedzeń Sejmu i Senatu znajdują w szczególności zastosowanie postanowienia ich regulaminów (art. 61 ust. 4 Konstytucji RP). Według doktryny stanowi to przejaw tzw. autonomii regulaminowej parlamentu (por. K. Kędzierska, Bezwnioskowy tryb udzielania informacji publicznej, /w:/ Dostęp do informacji publicznej. Praktyczne wskazówki w świetle obowiązujących przepisów i orzecznictwa, Warszawa 2014 r., s. 141). Pozwala to traktować regulaminy obu izb parlamentu jako samodzielne akty wydawane na podstawie Konstytucji i będące aktami wykonawczymi do niej (por. M. Zubik, W sprawie dostępu do informacji w Kancelarii Sejmu, Opinie, Przegląd Sejmowy z 2003 r., z. 1 (54), s. 59).

Zgodnie z art. 172 ust. 1 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. (M.P. 2012 r., poz. 32 ze zm.) posiedzenia Sejmu są jawne. Jawność posiedzeń Sejmu zapewnia się w szczególności poprzez: 1) wcześniejsze informowanie opinii publicznej o posiedzeniach Sejmu, 2) umożliwienie prasie, radiu i telewizji sporządzania sprawozdań z posiedzeń Sejmu, 3) umożliwienie publiczności obserwowania obrad Sejmu z galerii w sali posiedzeń Sejmu, na zasadach określonych przez Marszałka Sejmu w przepisach porządkowych. Sejm, na wniosek Prezydium Sejmu lub co najmniej 30 posłów, może uchwalić tajność obrad, jeżeli wymaga tego dobro Państwa (art. 172 ust 2). Sejm rozstrzyga o tajności obrad bez udziału publiczności i przedstawicieli prasy, radia i telewizji, po wysłuchaniu uzasadnienia wniosku - bez debaty. Uchwała o tajności obrad podejmowana jest bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby posłów (art. 172 ust 3).

Regulamin Sejmu enumeratywnie w art. 170 ust. 1-3 wymienia organy, które mogą uczestniczyć w posiedzeniach. Prawo wstępu na salę posiedzeń mają również osoby i delegacje zaproszone przez Marszałka Sejmu oraz upoważnieni przez niego pracownicy Kancelarii Sejmu (art. 170 ust. 4 Regulaminu Sejmu).

Analiza postanowień Regulaminu Sejmu pozwala na konstatację, że określona osoba nie ma prawa, roszczenia, do udziału w obradach, a zgoda na uczestnictwo osób trzecich pozostawiona jest w zasadzie swobodnemu uznaniu uprawnionego organu (por. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, op. cit. s. 214). Tymczasem przecież od wykazania związku między chronionym przez przepis prawa interesem prawnym,

a aktem lub czynnością (bezczynnością) organu administracji publicznej, uzależnione jest uprawnienie do złożenia skargi do sądu.

Należy przy tym podkreślić, że bezwnioskowe tryby udostępniania informacji publicznej, a taki występuje w rozpatrywanej sprawie, nie podlegają w zasadzie kontroli sądowej. Strona może natomiast wystąpić z wnioskiem o dostęp do informacji w postaci żądanych danych czy dokumentów.

Nawet jednak gdyby przyjąć, że omawiane roszczenie istnieje i podlega ochronie, należy rozważyć, czy w rozpatrywanej sprawie Komendant Straży Marszałkowskiej jest organem administracji publicznej, a zaskarżone pismo stanowi akt z zakresu administracji publicznej skierowany wobec skarżącej. Podkreślenia przy tym wymaga, że sądowa kontrola administracji nie ma charakteru absolutnego, lecz opiera się na zasadach określonych w ustawie Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z art. 3 tej ustawy, dotyczy ona administracji publicznej rozumianej podmiotowo, a realizowanej w formach wymienionych w § 2, w tym na podstawie punktu 4 w stosunku do innych aktów i czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień i obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.), postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), postępowań, o których mowa w dziale V w rozdziale 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.), oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw.

Odnosnie pierwszej kwestii zauważyć należy, że sprawa dotyczy bezwnioskowego trybu dostępu do informacji publicznej, stąd pojęcie organu nie może być rozumiane tak szeroko, jak w trybie wnioskowym, lecz musi być odnoszone do podmiotów, którym przysługuje określona kompetencja w tego typu sprawach wynikająca z przepisów prawa. Ponieważ odnosi się ona do dopuszczenia do udziału w charakterze publiczności w obradach Sejmu, wymaga podkreślenia, że regulamin Sejmu w art. 9 stanowi, że organami Sejmu są: 1) Marszałek Sejmu, 2) Prezydium Sejmu, 3) Konwent Seniorów, 4) komisje sejmowe;

Z kolei w zakresie udostępniania informacji publicznej Regulamin Sejmu w art. 199 ust. 3 stanowi, że informację publiczną oraz informację o środowisku i jego ochronie w trybie określonym w dziale IVa udostępnia Kancelaria Sejmu.

Następnie art. 201 ust. 1 Regulaminu Sejmu stanowi, że Szef Kancelarii Sejmu jest zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Kancelarii Sejmu i ponosi odpowiedzialność za ich działania.

Zauważyć należy ponadto, że w art. 129 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2017 r. poz. 985 ze zm.) wskazano, że Straż Marszałkowska jako komórka organizacyjna Kancelarii Sejmu jest bezpośrednio nadzorowana przez Szefa Kancelarii Sejmu. Straż Marszałkowską kieruje Komendant Straży Marszałkowskiej przy pomocy swojego zastępcy, którzy są powoływani i odwoływani przez Szefa Kancelarii Sejmu.

Biorąc pod uwagę powyższe regulacje należy stwierdzić, że organem, w imieniu którego podejmowane są działania w zakresie dostępu do informacji publicznej, jest Marszałek Sejmu i Szef Kancelarii Sejmu. Nie można zatem w rozpatrywanej sprawie uznać czynności przedsięwziętych przez Komendanta Straży Marszałkowskiej jako działań organu administracji publicznej. Komendant Straży Marszałkowskiej kieruje jedynie komórką organizacyjną Kancelarii Sejmu, która podlega bezpośrednio Szefowi Kancelarii Sejmu. Zgodnie z § 21 ust. 1 zarządzenia Nr 1 Marszałka Sejmu z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie wstępu do budynków pozostających w zarządzie Kancelarii Sejmu oraz wstępu i wjazdu na tereny pozostające w zarządzie Kancelarii Sejmu Komendant Straży Marszałkowskiej miał obowiązek powiadomić Szefa Kancelarii Sejmu o podjętych m.in. wobec skarżącej działaniach, mających na celu zapewnienie porządku na terenie Sejmu.

Odnosnie do drugiej kwestii podkreślić należy, że skarżąca przedmiotem swojej skargi uczyniła „decyzję Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 22 czerwca 2017 r. o czasowym zawieszeniu prawa skarżącej do wstępu do budynków sejmowych”, a nie jak wskazuje w uzasadnieniu skargi kasacyjnej „rozstrzygnięcie Komendanta Straży Marszałkowskiej z dnia 14 lipca 2017 r., znak SM-3210-203-14/17 o czasowym zawieszeniu prawa skarżącej wstępu do budynków sejmowych”.

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, pismo Komendanta Straży Marszałkowskiej z 22 czerwca 2017 r., adresowane do Szefa Kancelarii Sejmu, powiadamiające o czasowym zawieszeniu prawa skarżącej do wstępu do budynków sejmowych ma charakter wewnętrzny i informacyjny. Kierowane jest przez kierownika komórki organizacyjnej do organu nadzorującego i informuje o działaniach regulacyjnych podjętych w celu zapewnienia porządku na terenie Sejmu. Nie stanowi ono zatem potwierdzenia wobec skarżącej jej uprawnienia lub braku uprawnienia do udziału w obradach Sejmu.

Wobec powyższego prawidłowe jest w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego stanowisko Sądu I instancji, że w przedmiotowej sprawie Komendant Straży Marszałkowskiej nie jest organem administracji publicznej, a wydane przez niego - na podstawie art. 21 § zarządzenia nr 1 Marszałka Sejmu - pismo w zakresie czasowego zawieszenia prawa wstępu do budynków sejmowych nie zostało podjęte w ramach postępowania z zakresu administracji publicznej i nie ma waloru ani aktu, ani czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a.

W konsekwencji Naczelny Sąd Administracyjny nie stwierdził naruszenia przez Sąd I instancji przepisów art. 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a w zw. z art. 1 § 1 P.u.s.a. w zw. z art. 184 Konstytucji RP, ani przepisów art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 w związku z art. 13 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Z tych wszystkich względów Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art. 184 w związku z art. 182 § 1 i 3 P.p.s.a. orzekł jak w sentencji.

Odnosząc się do wniosku strony o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego należy zauważyć, że Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale z 4 lutego 2008 r., sygn. akt I OPS 4/07 wyjaśnił, iż przepisy art. 203 i 204 P.p.s.a. nie mają zastosowania, gdy przedmiotem skargi kasacyjnej jest postanowienie Sądu I instancji kończące postępowanie w sprawie. Do wspomnianej kategorii należy postanowienie o odrzuceniu skargi.

NA CZYJĄCEJ KOLEJ JEDNOSTCE
WYKONAWCZEJ
[Signature]
[Date]

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
Izba Ogólnoadministracyjna - Wydział I
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 WARSZAWA
[prac. JCH]

Sygn. akt I OSK 3863/18

776
PRZESYŁKA NIESTEMPOLOWANA
OPŁATA POBRANA
Umowa Z Poczta Polska S.A.
Nr 413/WAG/ZAMPUBL/40/2014
Nadano w U.P. Warszawa 1

Dnia

Kancelaria
03 GRU. 2018

(00)459007734636082282

R

zwróceniem odbioru

990000923504

Kancelaria Kancelaria
ADW. MAŁGORZATA MACZKA-PACHOLAK
ul. SANDOMIERSKA 8 LOK 5
02-567 WARSZAWA
[139893]